Rozne
Wydanie

ŚPIEWNIK DOMOWY

STANISŁAWA MONIUSZKI.

I III VII VIII

Rs. 1.50.
netto.

Nakład i własność widawców

WARSZAWA GEBETHNER i WOLFF

Kraków G. Gebethner i Sp. * Kijów L. Idzikowski.

Lipsk Franz Wagner.

Lith. W. Grosse. Moscou Miljnicoff per. prop. Maison.

KOMPENDIEN
des österreichischen Rechtes

S. A. KRZYŻANOWSKI
W KRAKOWIE.
KSIĘGARNIA i SKŁAD NUT.

Moniuszko

Pierwszy śpiewnik domowy

PIERWSZY ŚPIEWNIK DOMOWY STANISŁAWA MONIUSZKI

Wydanie nowe

przejrzane przez Władysława Rzepko.

Pieśni pod № 3. 4. 8. 9. 11. 15 I. III.	napisane są na	Sopran lub Tenor.
1. 2. 5. 6. 8. 12. 13. 14. 15 II.	„ „ „	Mezzo Sopran lub Baryton.
10	„ „ „	Alt lub Bas.
7. 16	„ „ „	Bas.

Nakład i własność wydawców

WARSZAWA GEBETHNER i WOLFF

Kraków G. Gebethner i Sp. ‖ Kijów L. Idzikowski.

Wilno J. Zawadzki.

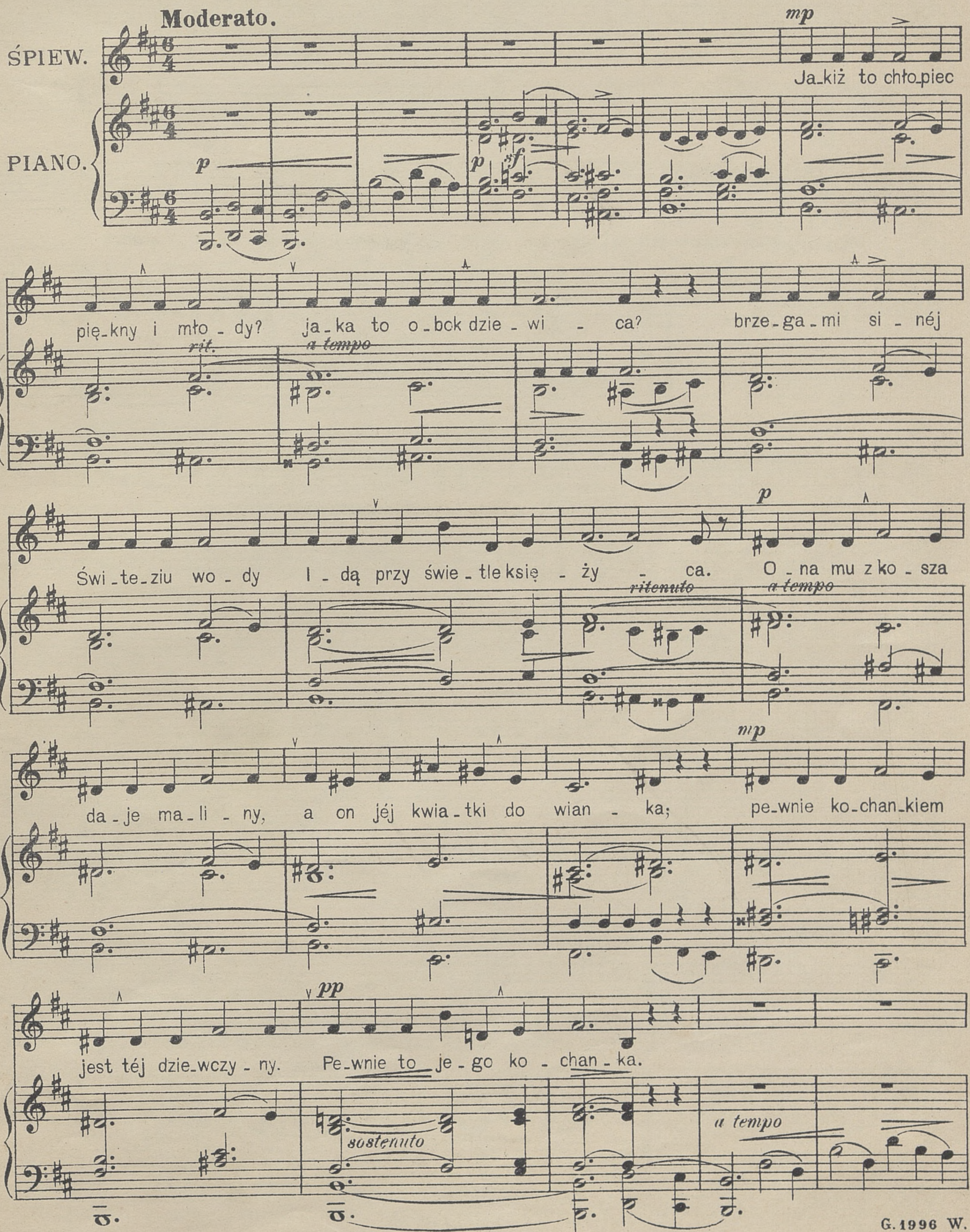
Lith. W. Grosse à Moscou Miljinoff per. pron. Maison

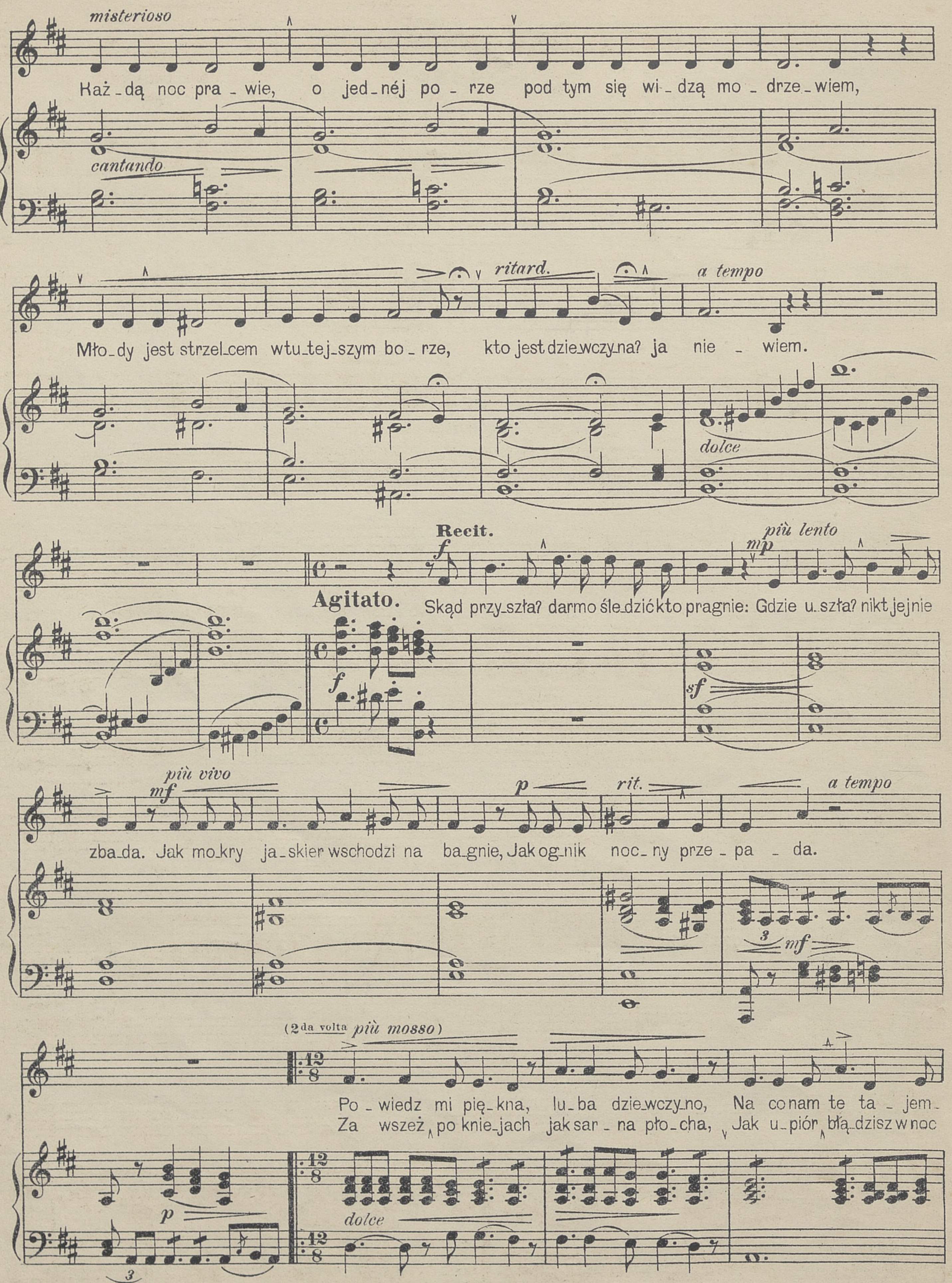
Дозволено цензурою Варшава 29 Iюня 1897 г.

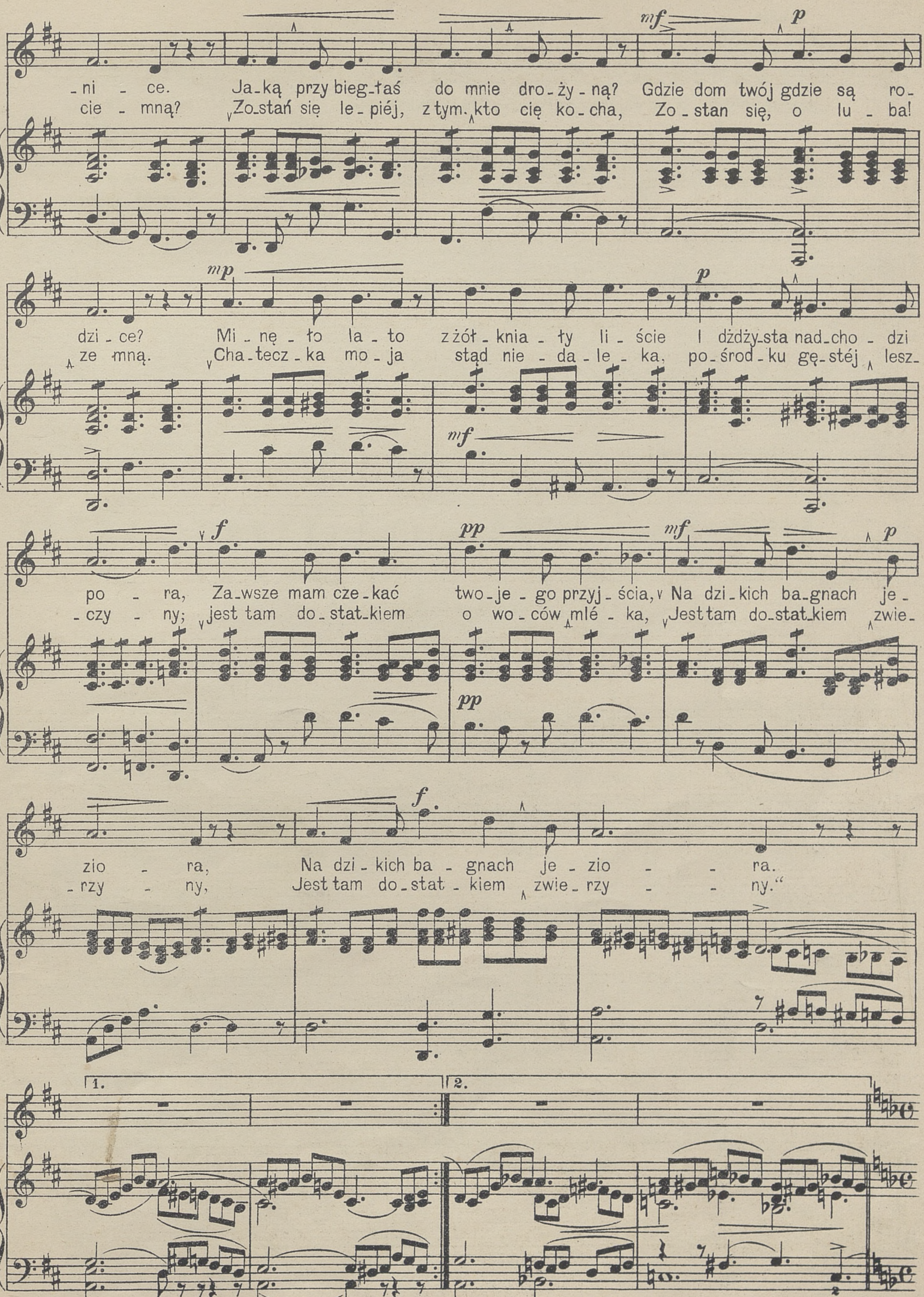
V = Oddech
Λ = Półoddech
Ⱥ = Przerwa

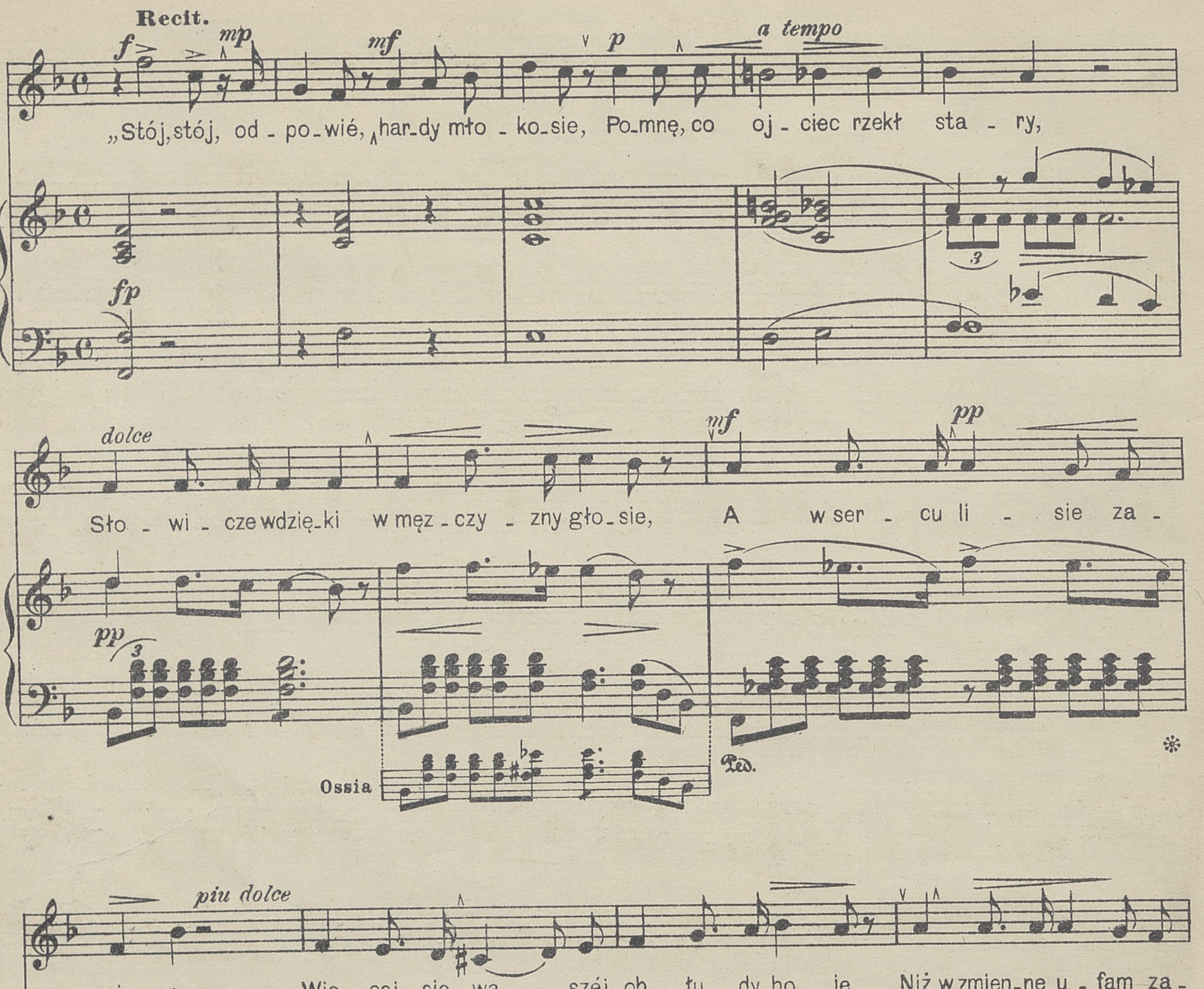
Świtezianka.

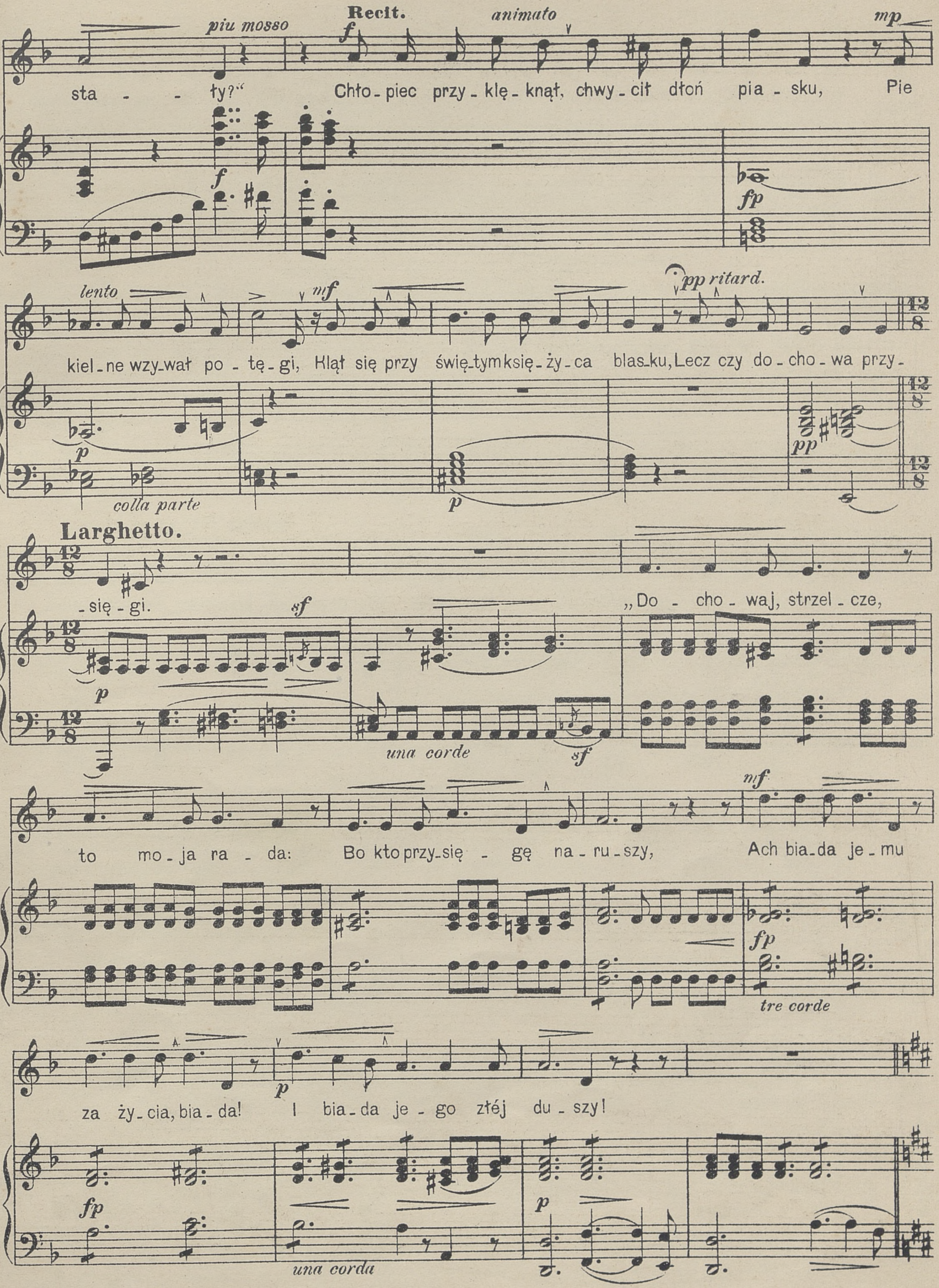
BALLADA.

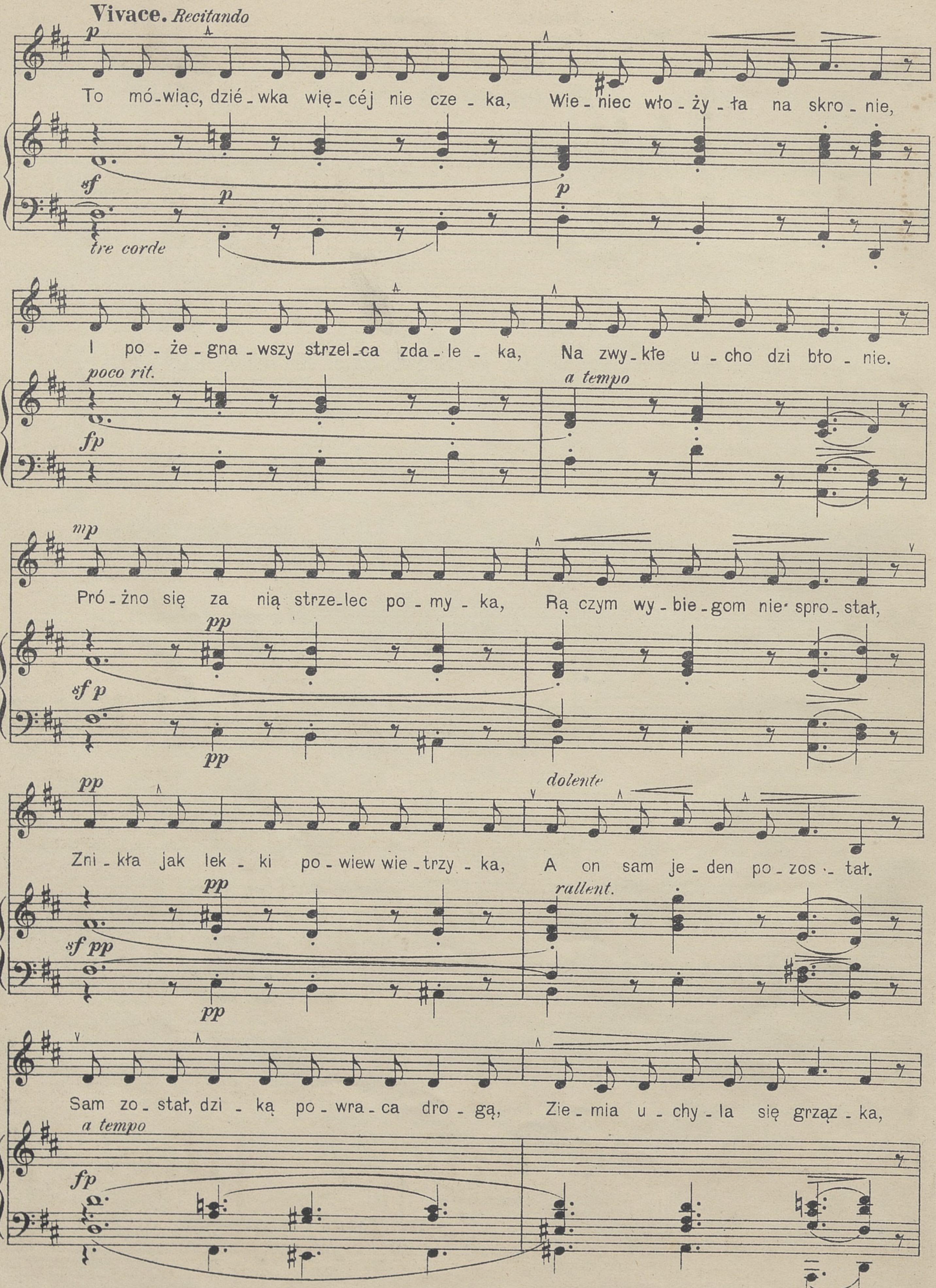

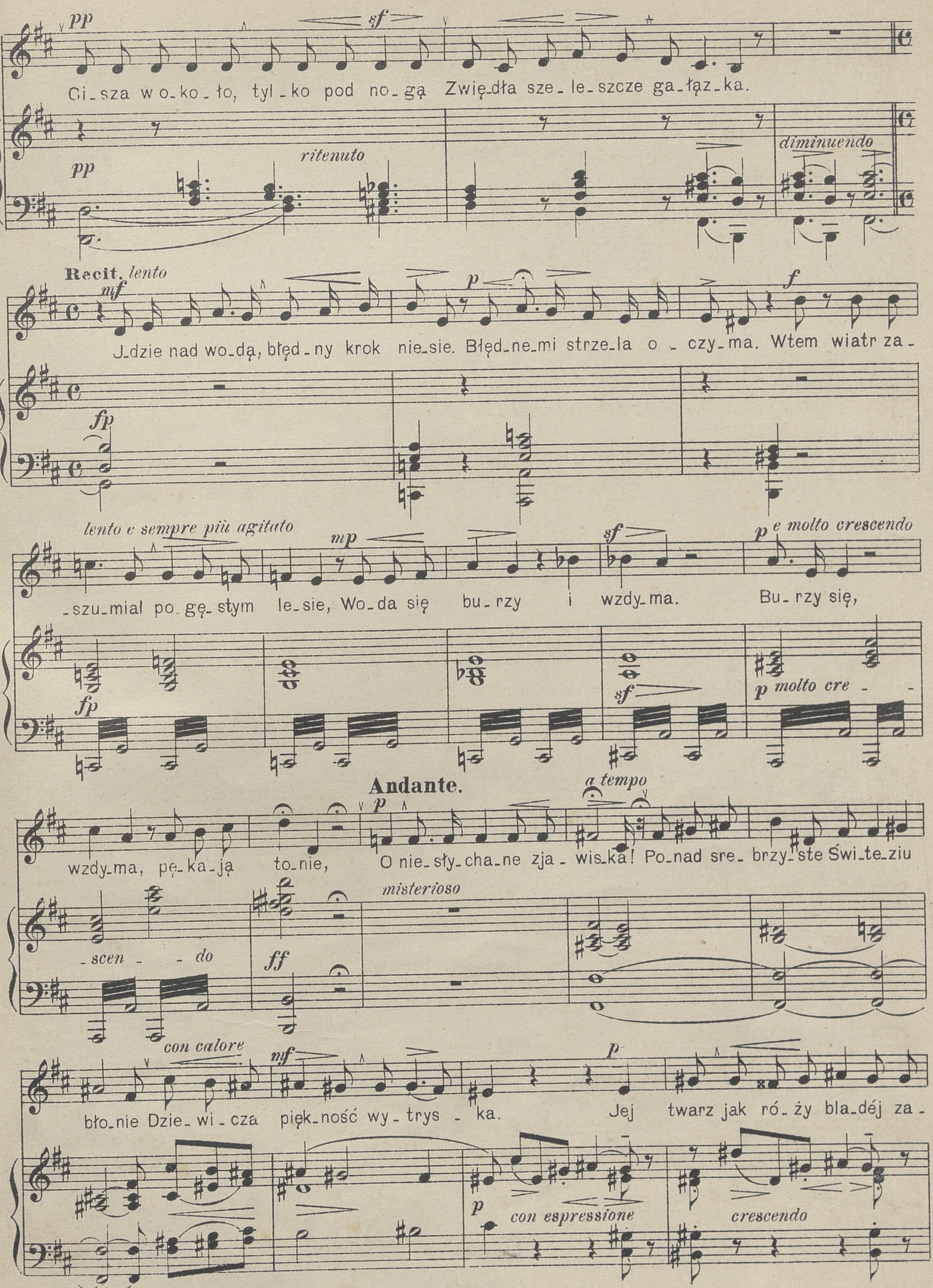

misterioso
Każ-dą noc pra-wie, o jed-néj po-rze pod tym się wi-dzą mo-drze-wiem,
cantando
ritard.
a tempo
Mło-dy jest strzel-cem w tu-tej-szym bo-rze, kto jest dzie-wczy-na? ja nie-wiem.
dolce
Recit.
Agitato.
più lento
Skąd przy-szła? darmo śle-dzić kto pragnie: Gdzie u-szła? nikt jej nie
più vivo
rit.
a tempo
zba-da. Jak mo-kry ja-skier wschodzi na ba-gnie, Jak og-nik noc-ny prze-pa-da.
(2da volta più mosso)
Po-wiedz mi pię-kna, lu-ba dzie-wczy-no, Na co nam te ta-jem.
Za wszeż po knie-jach jak sar-na pło-cha, Jak u-piór błądzisz w noc
dolce

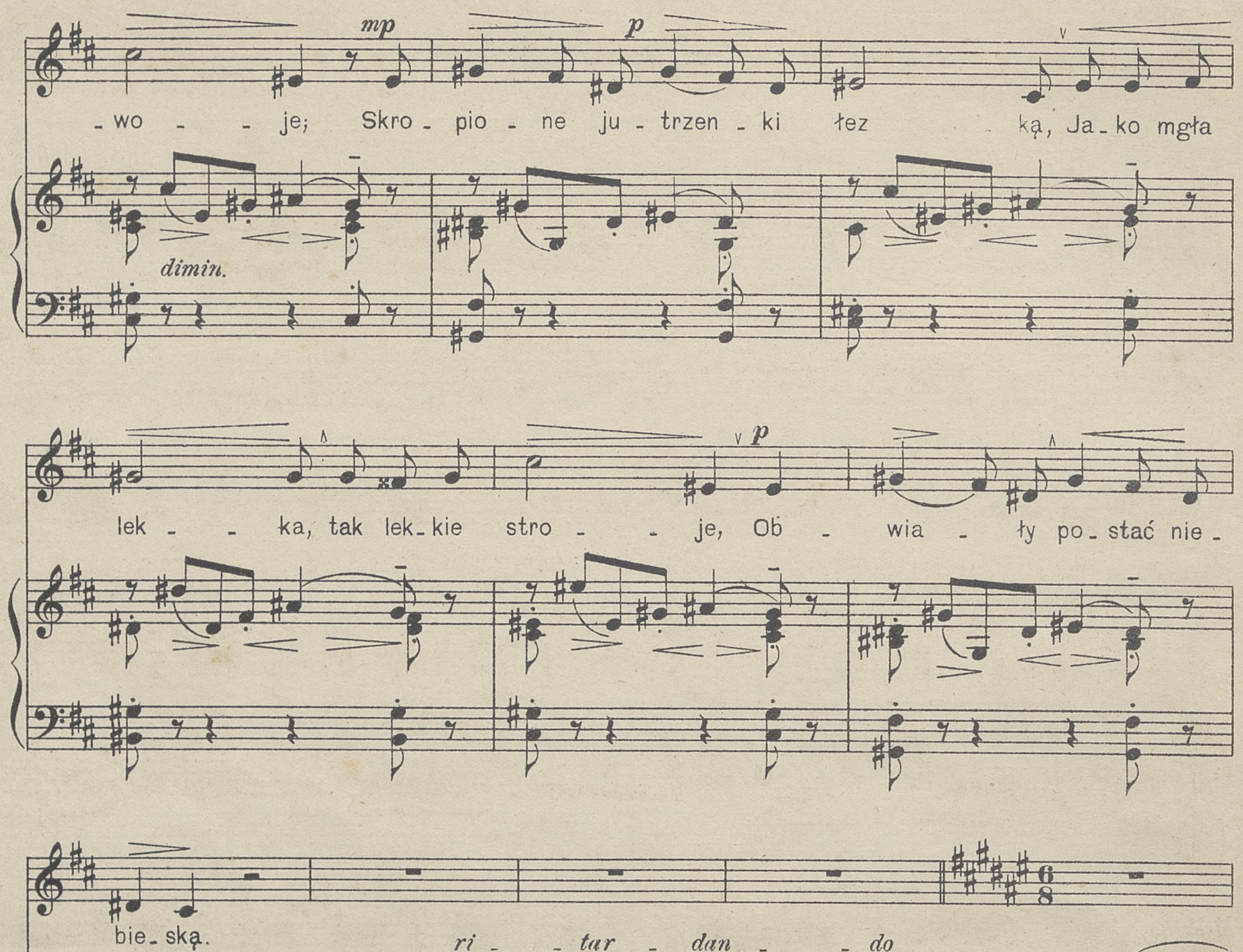

-ni - ce. Ja-ką przy bieg-taś do mnie dro-ży-ną? Gdzie dom twój gdzie są ro-
cie - mną? Zo-stań się le-piéj, z tym, kto cię ko-cha, Zo-stan się, o lu-ba!
dzi-ce? Mi-nę-ło la-to z żół-knia-ły li-ście I dżdży-sta nad-cho-dzi
ze mną. Cha-tecz-ka mo-ja stąd nie-da-le-ka, po-śród-ku gę-stéj lesz-
po - ra, Za-wsze mam cze-kać two-je-go przyj-ścia, Na dzi-kich ba-gnach je-
-czy - ny; jest tam do-stat-kiem o wo-ców mlé-ka, Jest tam do-stat-kiem zwie-
zio - ra, Na dzi-kich ba-gnach je-zio - - ra.
-rzy - ny, Jest tam do-stat-kiem zwie-rzy - - ny."

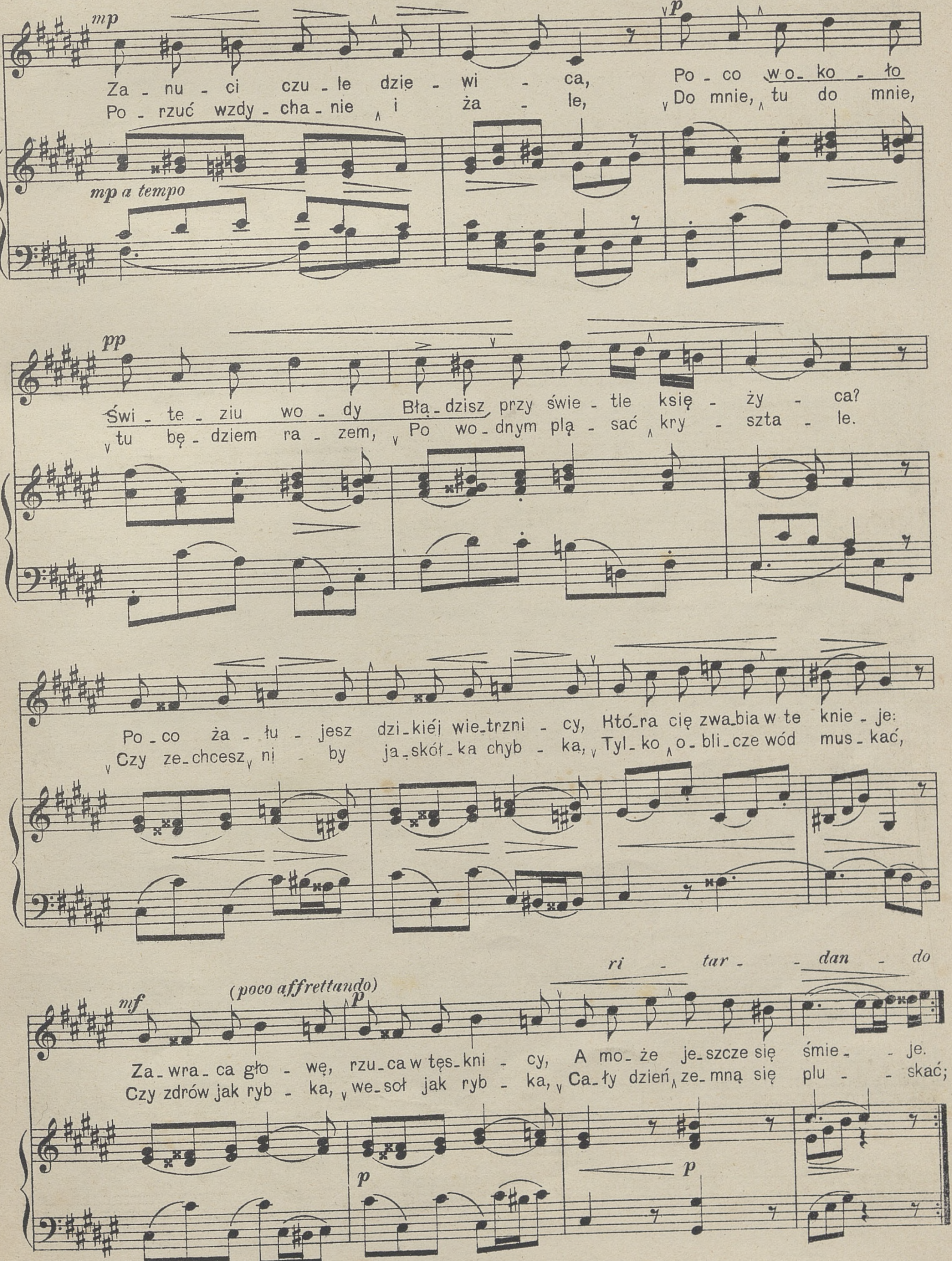

Recit.
„Stój, stój, odpowié, hardy młokosie, Pomnę, co ojciec rzekł stary,
a tempo
dolce
Słowicze wdzięki w męzczyzny głosie, A w sercu lisie zamiary.
Ossia
piu dolce
Więcej się waszéj obłudy boję, Niż w zmienne ufam zapały;
Możebym prośby przyjęła twoje; Ale czy będziesz mnie
ritenuto

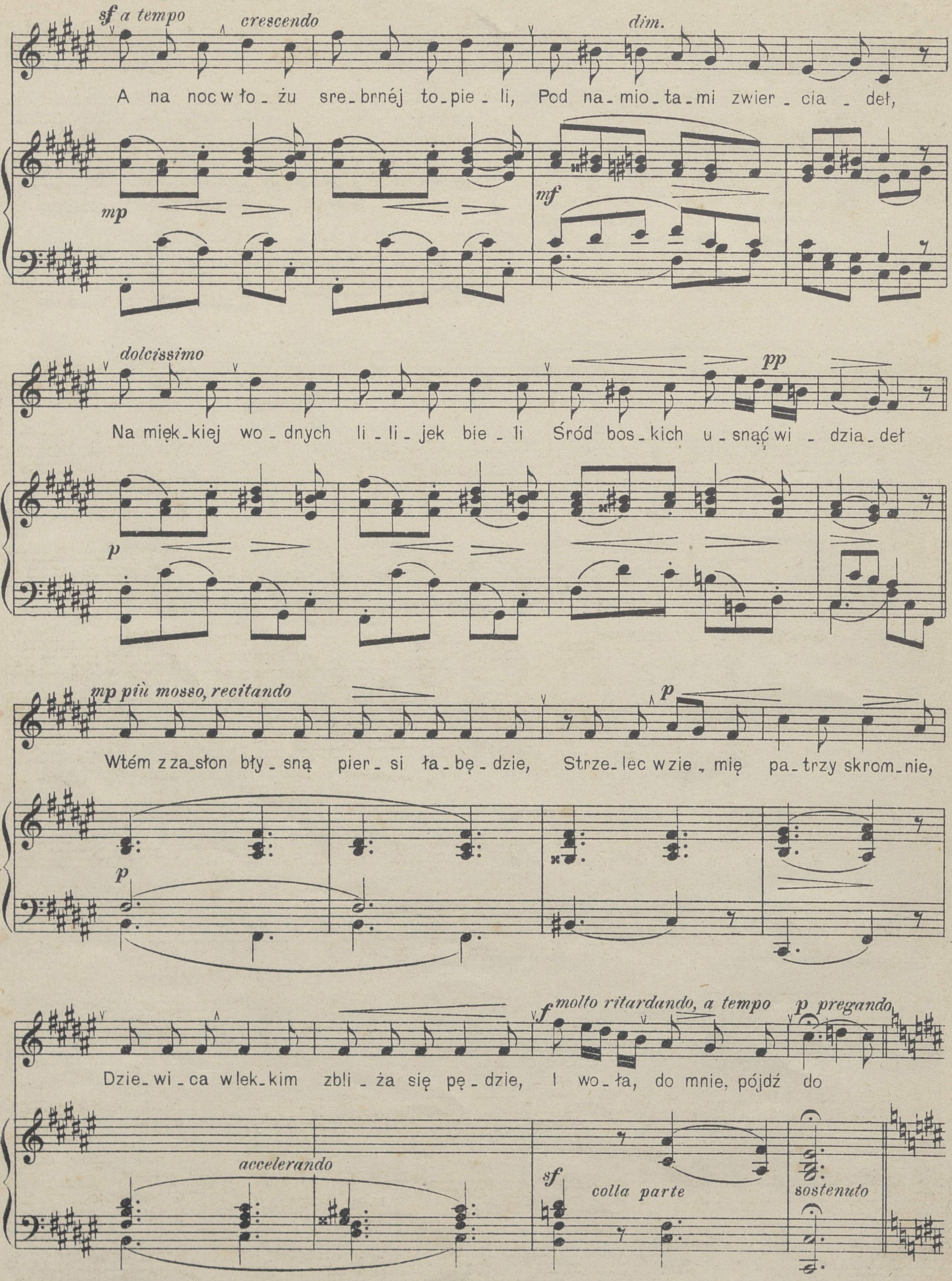

piu mosso
Recit.
animato
mp
f
sta - ły?" Chło-piec przy-klę-knął, chwy-cił dłoń pia-sku, Pie
fp
lento
mf
pp ritard.
kiel-ne wzy-wał po-tę-gi, Klął się przy święty-tym księ-ży-ca blas-ku, Lecz czy do-cho-wa przy-
p
colla parte
pp
Larghetto.
-się-gi.
„Do-cho-waj, strzel-cze,
sf
una corde
to mo-ja ra-da: Bo kto przy-się-gę na-ru-szy, Ach bia-da je-mu
tre corde
za ży-cia, bia-da! I bia-da je-go złéj du-szy!
una corda

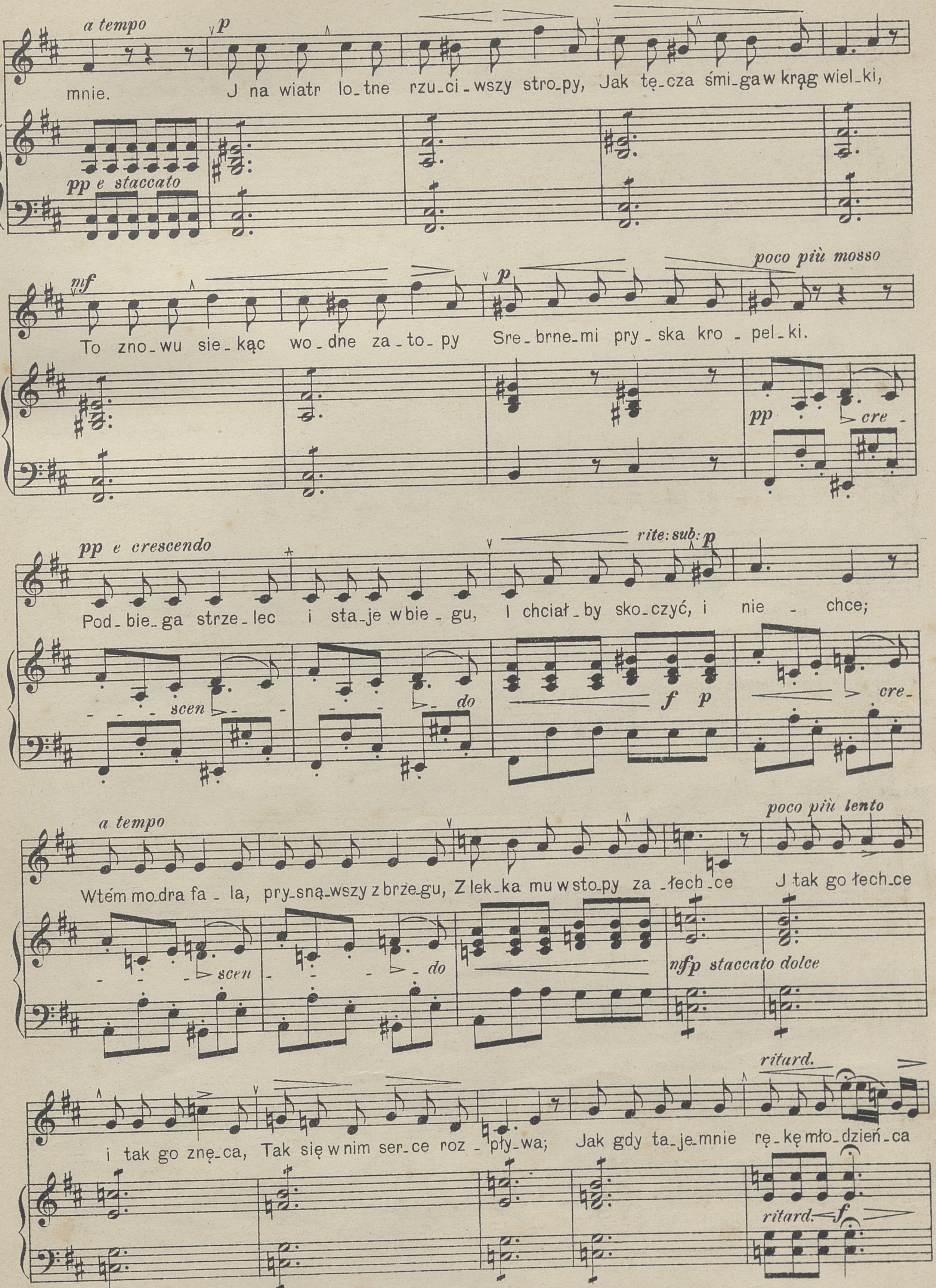

Vivace. Recitando
p
To mó_wiąc, dzié_wka wię_céj nie cze_ka, Wie_niec wło_ży_ła na skro_nie,
sf
p
tre corde
I po_że_gna_wszy strzel_ca zda_le_ka, Na zwy_kłe u_cho dzi bło_nie.
poco rit.
a tempo
fp
mp
Pró_żno się za nią strze_lec po_my_ka, Rą czym wy_bie_gom nie spro_stał,
pp
sf p
pp
Zni_kła jak lek_ki po_wiew wie_trzy_ka, A on sam je_den po_zos_tał.
dolente
rallent.
sf pp
Sam zo_stał, dzi_ką po_wra_ca dro_gą, Zie_mia u_chy_la się grząz_ka,
a tempo
fp

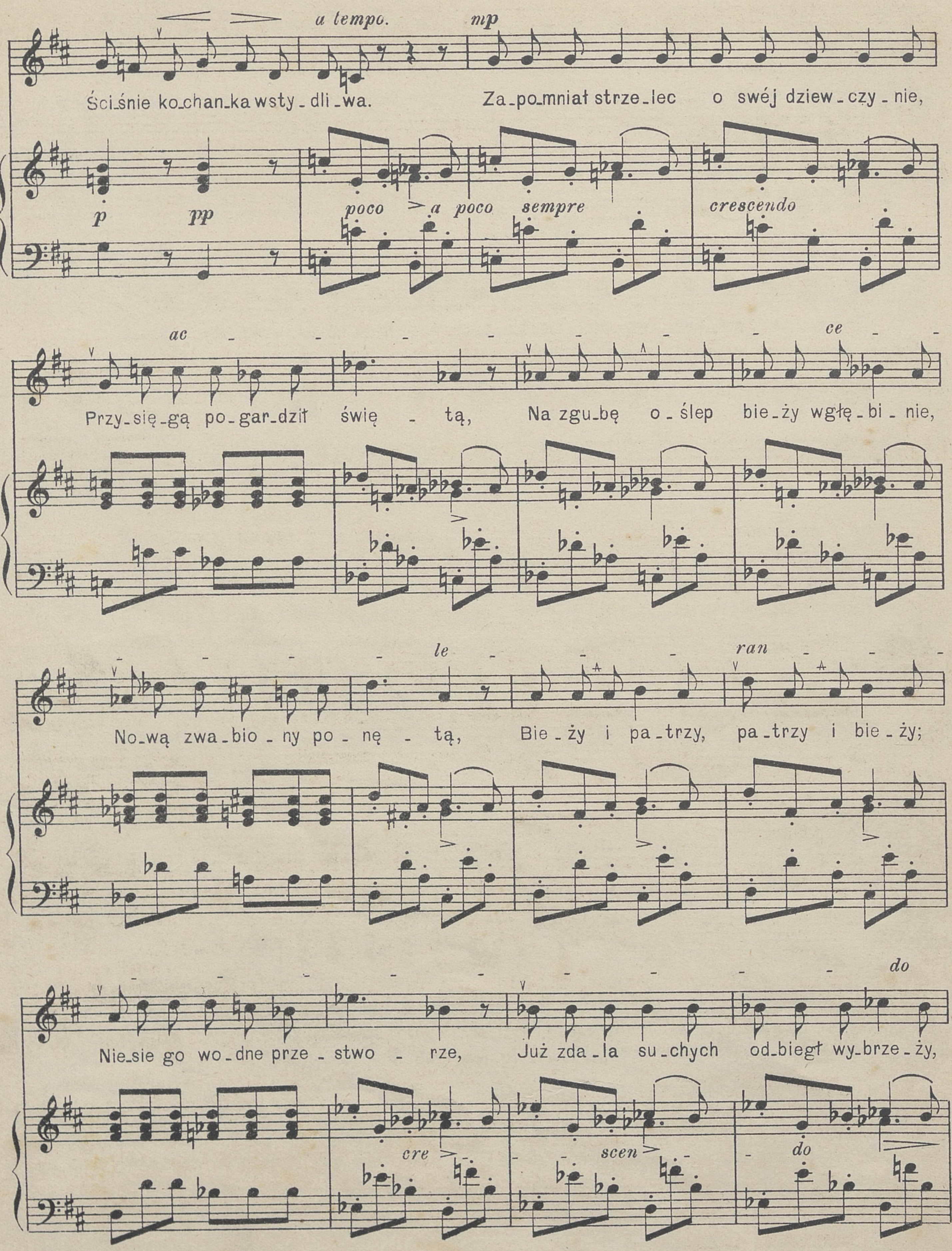

pp
sf
Ci_sza w o_ko_ło, tyl_ko pod no_gą Zwię_dła sze_le_szcze ga_łąz_ka.
pp
ritenuto
diminuendo
Recit. lento
mf
p
f
J_dzie nad wo_dą, błęd_ny krok nie_sie. Błęd_ne_mi strze_la o_czy_ma. Wtem wiatr za_
fp
lento e sempre più agitato
mp
sf
p e molto crescendo
_szu_miał po gę_stym le_sie, Wo_da się bu_rzy i wzdy_ma. Bu_rzy się,
fp
sf
p molto cre_
Andante.
a tempo
p
wzdy_ma, pę_ka_ją to_nie, O nie_sły_cha_ne zja_wis_ka! Po_nad sre_brzy_ste Świ_te_ziu
misterioso
_scen_do
ff
con calore
mf
p
bło_nie Dzie_wi_cza pięk_ność wy_trys_ka. Jej twarz jak ró_ży bla_déj za_
p
con espressione
crescendo

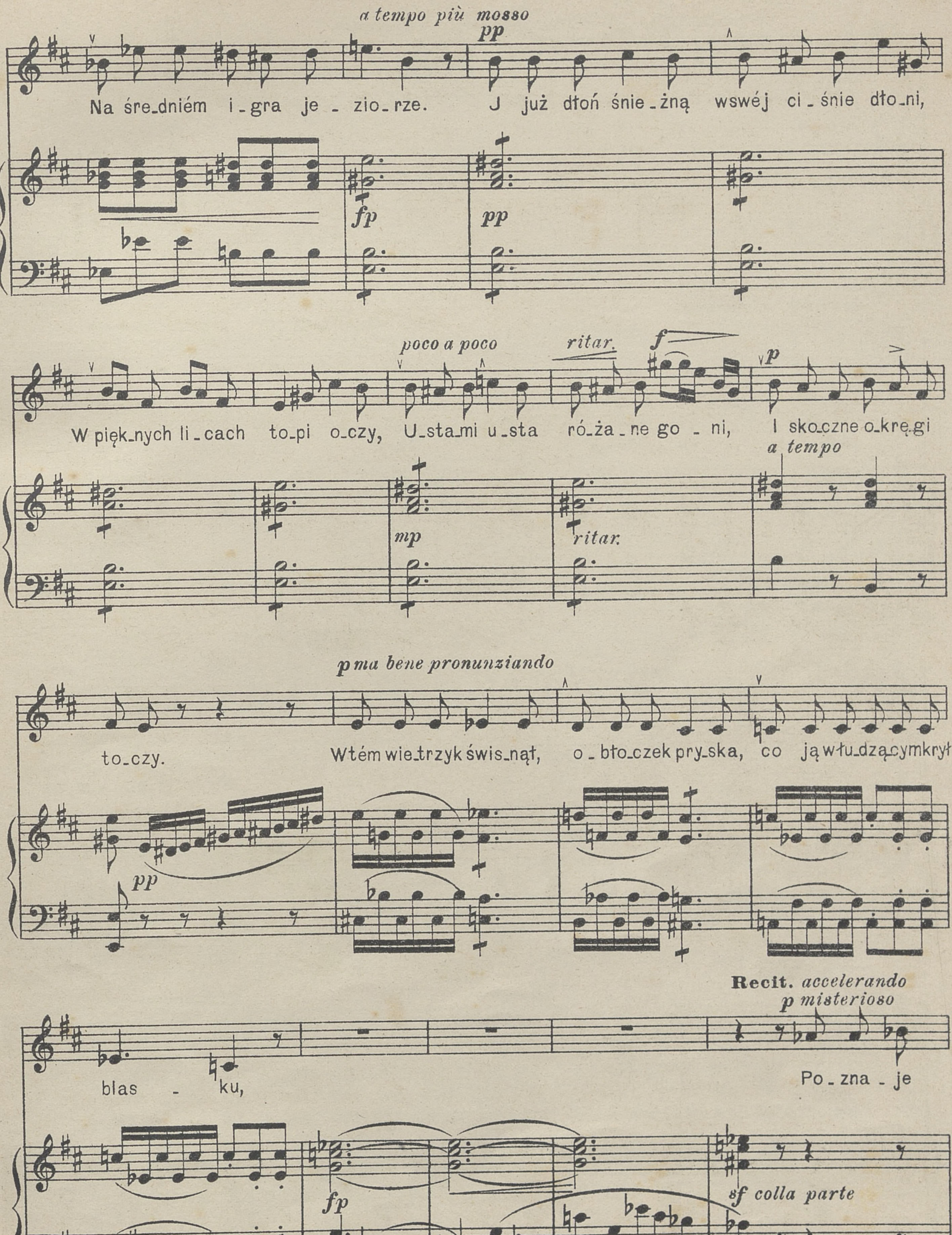

mp
p
- wo - - je; Skro - pio - ne ju - trzen - ki łez - ką, Ja - ko mgła
dimin.
p
lek - - ka, tak lek - kie stro - - je, Ob - wia - ły po - stać nie -
bie - ską.
ri - tar - dan - do
poco a poco crescendo al
mf
p
Voluttosamente.
p
Chłop - cze mój pięk - ny, chłop - cze mój mło - dy,
Daj się na - mó - wić czu - łym wy - ra - zem.
p
pp
ritenuto

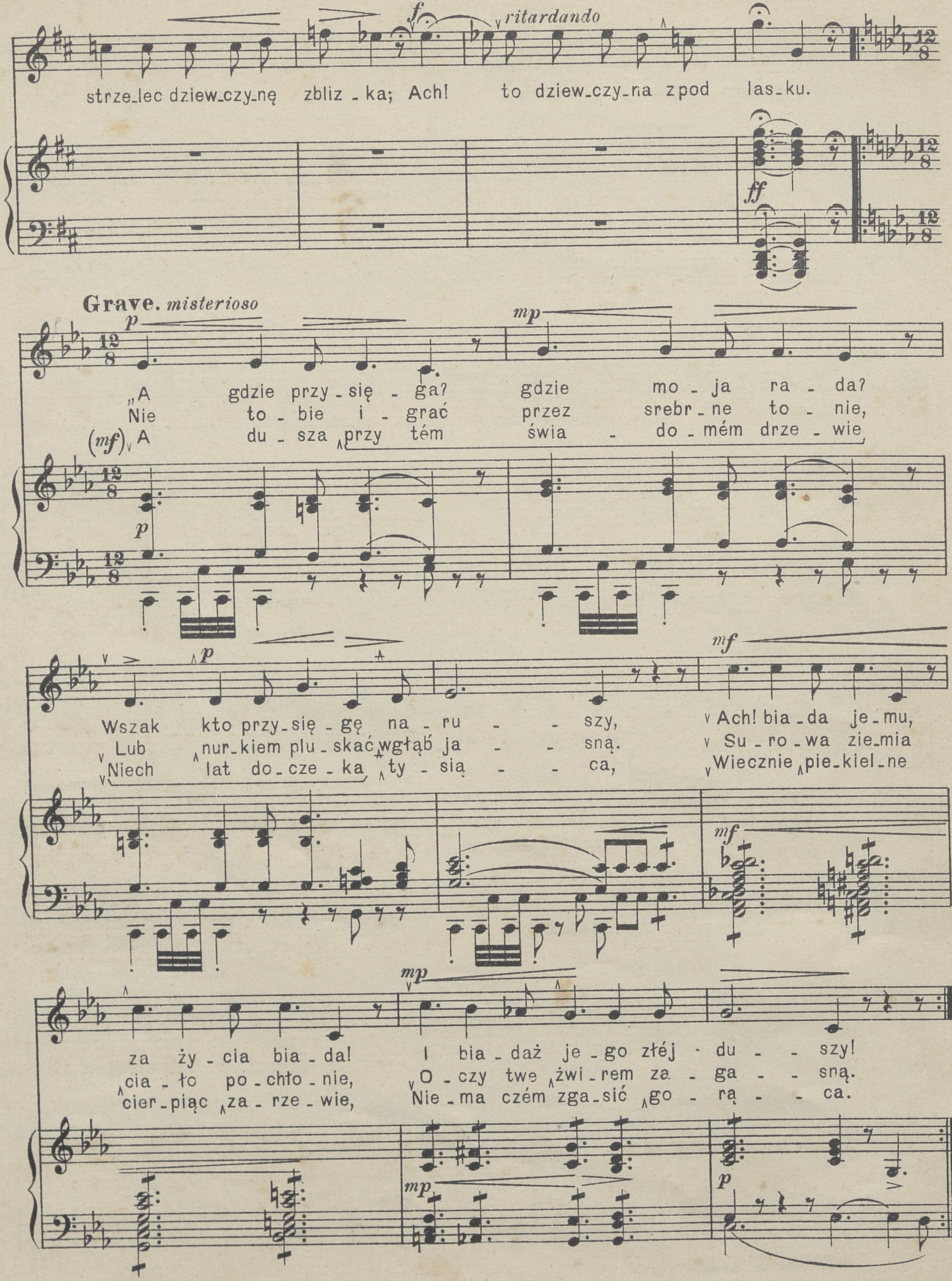

mp
Za - nu - ci czu - le dzię - wi - ca, Po - co wo - ko - ło
Po - rzuć wzdy - cha - nie i ża - le, Do mnie, tu do mnie,
mp a tempo
p
pp
Świ - te - ziu wo - dy Błą - dzisz przy świe - tle księ - ży - ca?
tu będziem ra - zem, Po wo - dnym plą - sać kry - szta - le.
Po - co ża - łu - jesz dzi - kiej wie - trzni - cy, Któ - ra cię zwa - bia w te knie - je:
Czy ze - chcesz ni - by ja - skół - ka chyb - ka, Tyl - ko o - bli - cze wód mus - kać,
mf
(poco affrettando)
ri - tar - dan - do
Za - wra - ca gło - wę, rzu - ca w tęs - kni - cy, A mo - że je - szcze się śmie - je.
Czy zdrów jak ryb - ka, we - soł jak ryb - ka, Ca - ły dzień ze - mną się plu - skać;

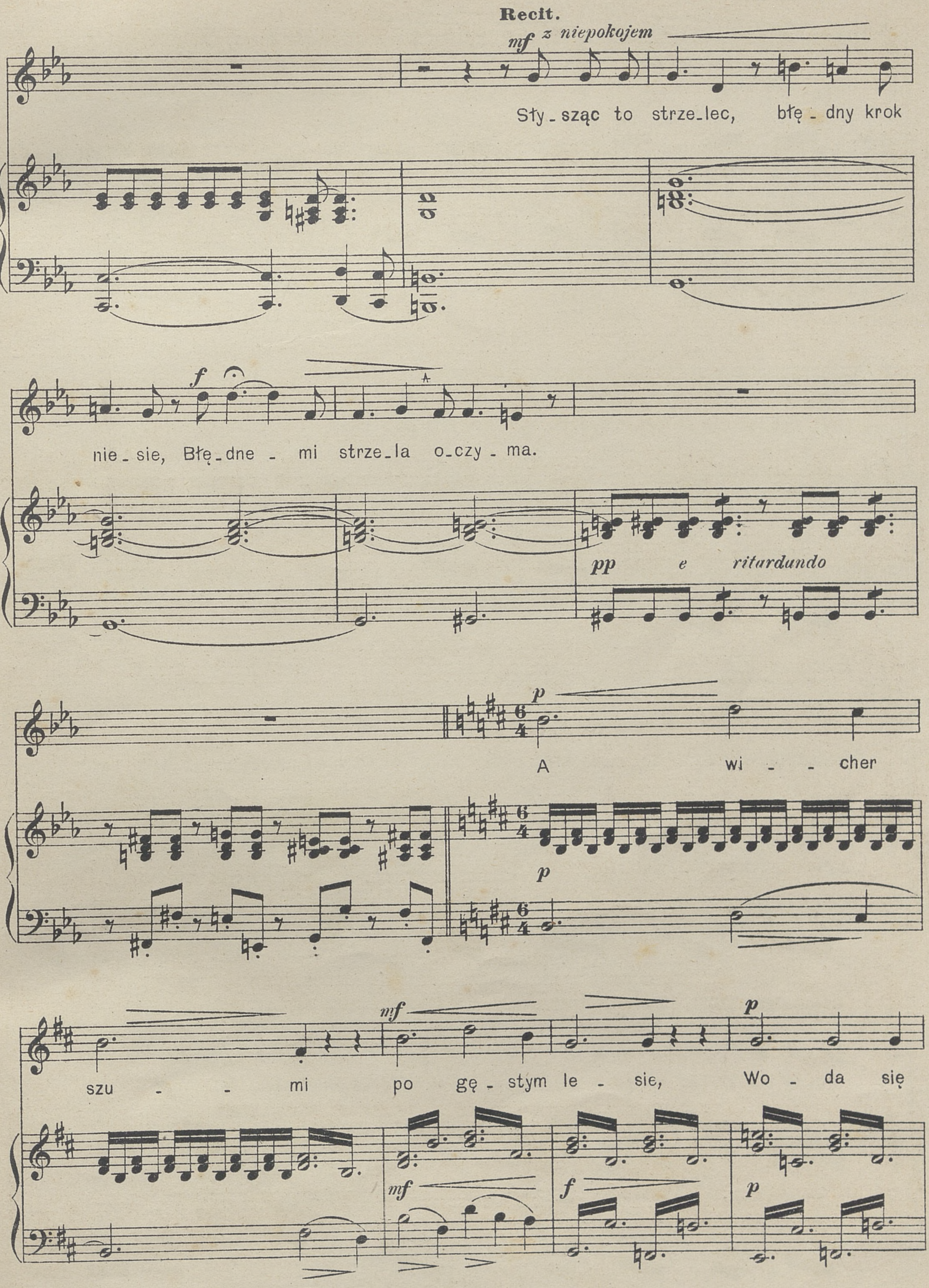

sf a tempo
crescendo
dim.
A na noc w łożu srebrnéj topieli, Pod namiotami zwierciadeł,
mp
mf
dolcissimo
pp
Na miękkiej wodnych lilijek bieli Śród boskich usnąć widziadeł
p
mp più mosso, recitando
p
Wtém z zasłon błysną piersi łabędzie, Strzelec wziemię patrzy skromnie,
p
f molto ritardando, a tempo
p pregando
Dziewica w lekkim zbliża się pędzie, I woła, do mnie, pójdź do
accelerando
sf
colla parte
sostenuto

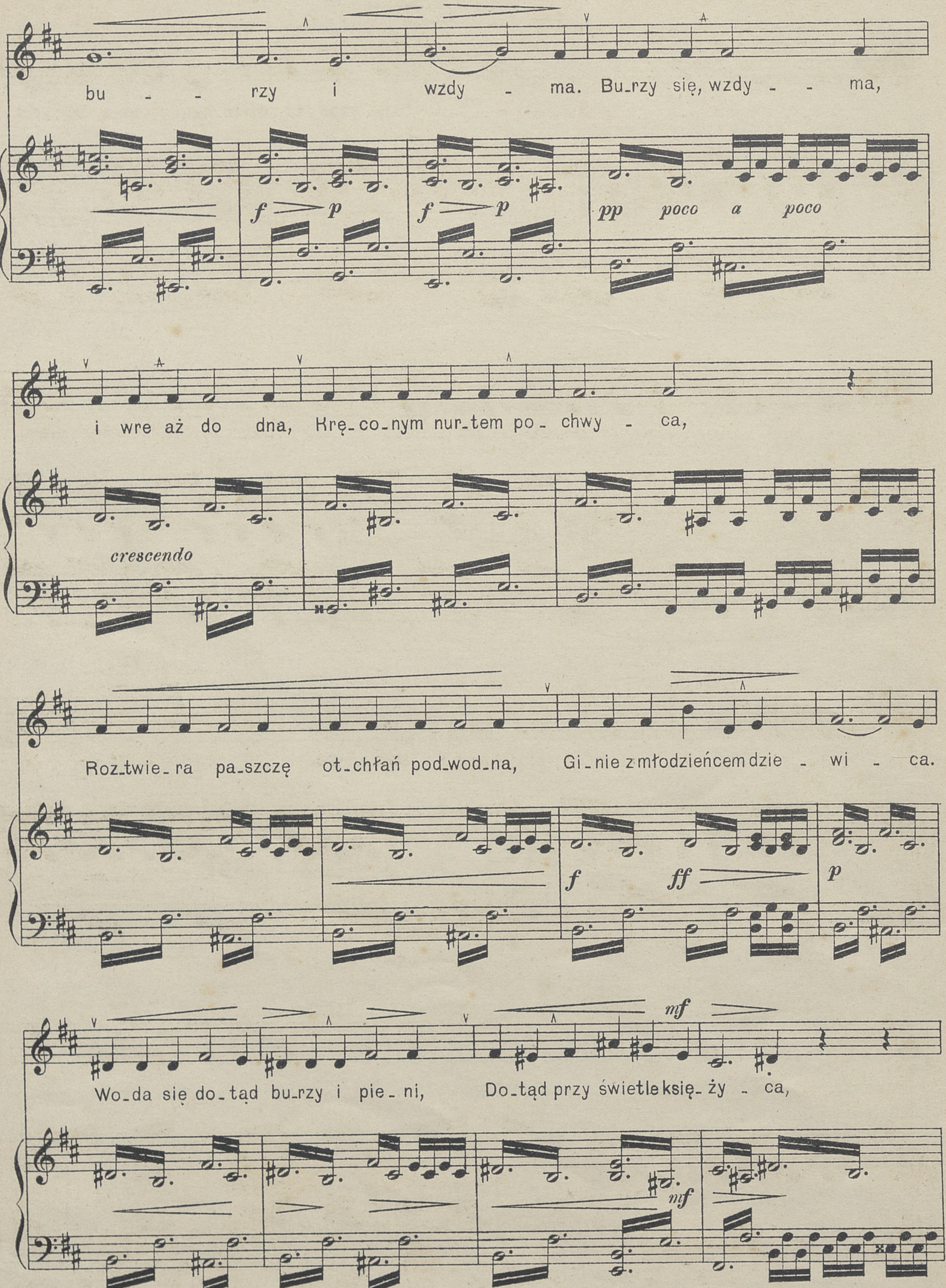

a tempo
p
mnie. J na wiatr lo_tne rzu_ci_wszy stro_py, Jak tęcza śmi_ga w krąg wiel_ki,
pp e staccato
mf
p
poco più mosso
To zno_wu sie_kąc wo_dne za_to_py Sre_brne_mi pry_ska kro_pel_ki.
pp
cre
pp e crescendo
rite: sub: p
Pod_bie_ga strze_lec i sta_je w bie_gu, I chciał_by sko_czyć, i nie - chce;
scen
do
f p
cre
a tempo
poco più lento
Wtém mo_dra fa_la, pry_sną_wszy z brze_gu, Z lek_ka mu w sto_py za_łech_ce J tak go łech_ce
scen
do
mfp staccato dolce
ritard.
i tak go znę_ca, Tak się w nim ser_ce roz_pły_wa; Jak gdy ta_je_mnie rę_kę mło_dzień_ca
ritard.
f

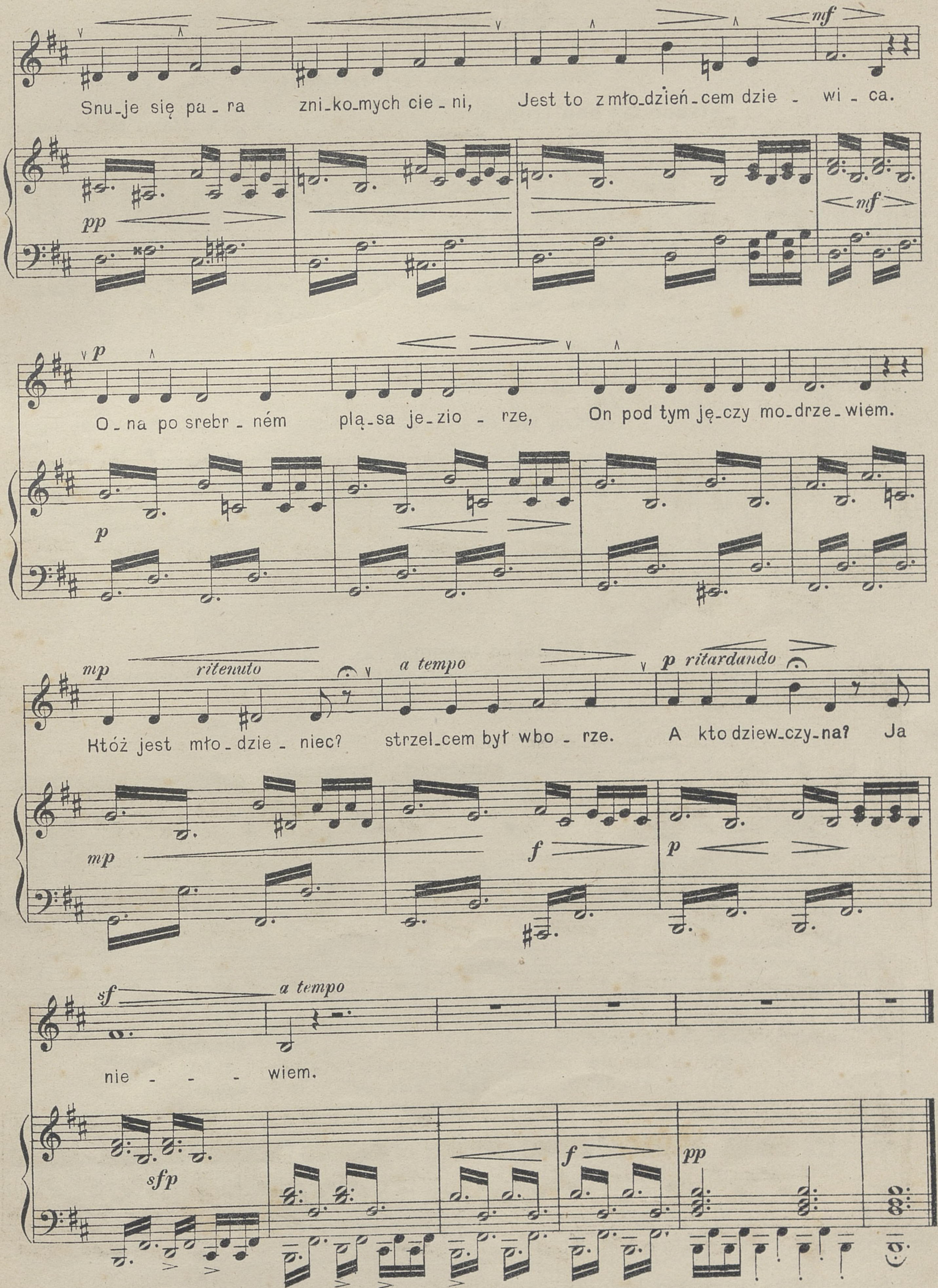

a tempo.
mp
Ści_śnie ko_chan_ka wsty_dli_wa. Za_po_mniał strze_lec o swéj dziew_czy_nie,
p
pp
poco a poco sempre crescendo
ac - - - - - - - - ce - -
Przy_się_gą po_gar_dził świę - tą, Na zgu_bę o_ślep bie_ży wgłę_bi_nie,
- - - - - le - - - ran - - -
No_wą zwa_bio_ny po_nę - tą, Bie_ży i pa_trzy, pa_trzy i bie_ży;
- - - - - - - - - - do
Nie_sie go wo_dne prze_stwo - rze, Już zda_la su_chych od_biegł wy_brze_ży,
cre - - - scen - - - do

a tempo più mosso
pp
Na śre_dniém i_gra je_zio_rze. J już dłoń śnie_żną wswéj ci_śnie dło_ni,
fp
pp
poco a poco
ritar.
f
p
W pięk_nych li_cach to_pi o_czy, U_sta_mi u_sta ró_ża_ne go_ni, I sko_czne o_kręgi
a tempo
mp
ritar.
p ma bene pronunziando
to_czy. Wtém wie_trzyk świs_nął, o_bło_czek pry_ska, co ją włu_dzącym krył
pp
Recit. accelerando
p misterioso
blas_ku, Po_zna_je
fp
sf colla parte

ritardando
strze-lec dziew-czy-nę zbliz-ka; Ach! to dziew-czy-na zpod las-ku.
Grave. misterioso
„A gdzie przy-się-ga? gdzie mo-ja ra-da?
Nie to-bie i-grać przez srebr-ne to-nie,
A du-sza przy tém świa-do-mém drze-wie
Wszak kto przy-się-gę na-ru-szy, Ach! bia-da je-mu,
Lub nur-kiem plu-skać wgłąb ja-sną. Su-ro-wa zie-mia
Niech lat do-cze-ka ty-sią-ca, Wiecznie pie-kiel-ne
za ży-cia bia-da! I bia-daż je-go złéj du-szy!
cia-ło po-chło-nie, O-czy twe żwi-rem za-ga-sną.
cier-piąc za-rze-wie, Nie-ma czém zga-sić go-rą-ca.

Recit.
mf z niepokojem
Sły_sząc to strze_lec, błę_dny krok
nie_sie, Błę_dne_mi strze_la o_czy_ma.
pp e ritardundo
p
A wi_cher
szu_mi po gę_stym le_sie, Wo_da się
mf
f
p

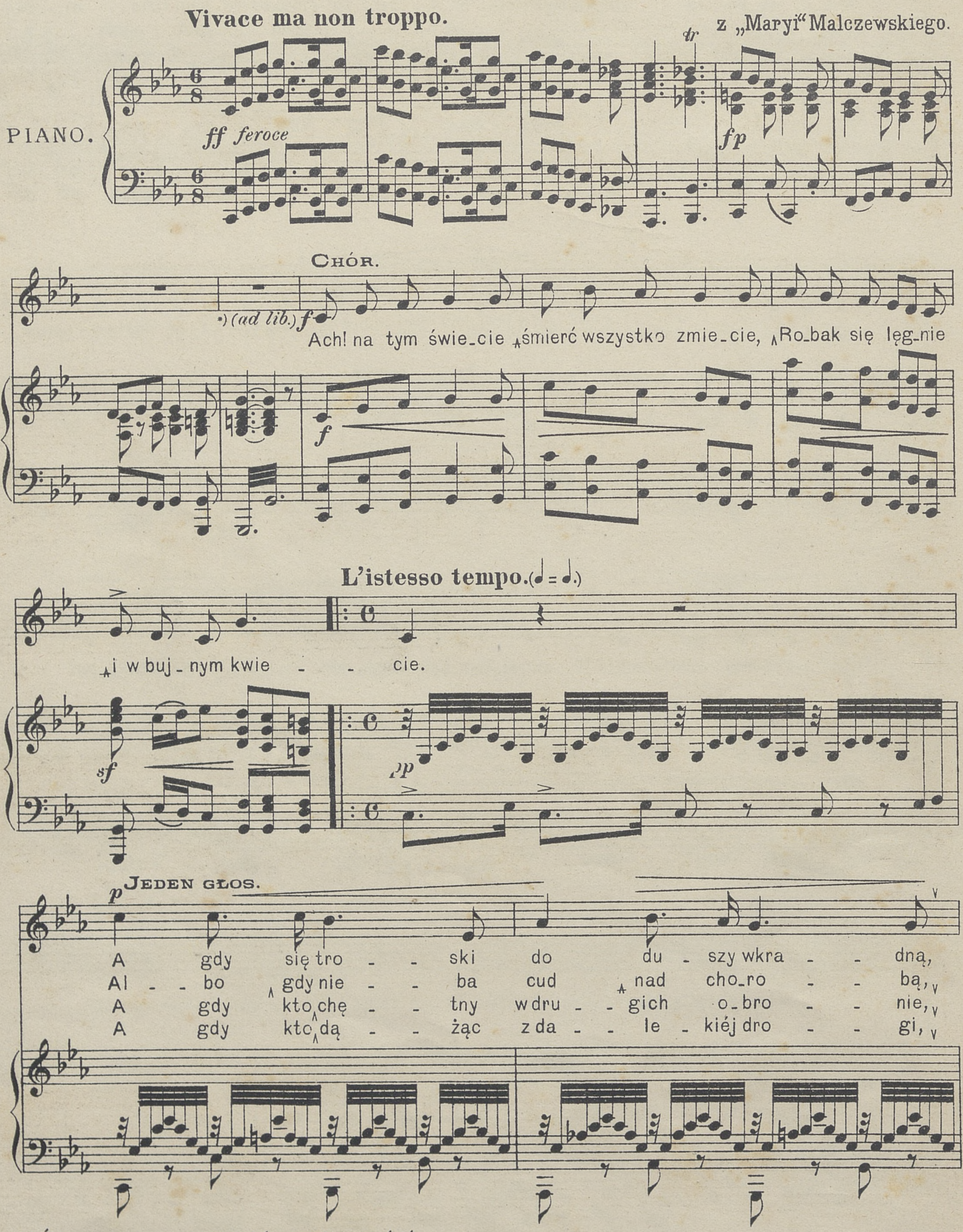

bu - - rzy i wzdy - ma. Bu_rzy się, wzdy - - ma,
f p f p pp poco a poco
i wre aż do dna, Kręconym nur_tem po_ chwy - ca,
crescendo
Roz_twie_ra pa_szczę ot_chłań pod_wod_na, Gi_nie z młodzieńcem dzie - wi - ca.
f ff p
mf
Wo_da się do_tąd bu_rzy i pie_ni, Do_tąd przy świetle księ_ży - ca,
mf

mf
Snu_je się pa_ra zni_ko_mych cie_ni, Jest to z mło_dzień_cem dzie_wi_ca.
pp
mf
p
O_na po srebr_ném plą_sa je_zio_rze, On pod tym ję_czy mo_drze_wiem.
p
mp ritenuto
a tempo
p ritardando
Któż jest mło_dzie_niec? strzel_cem był w bo_rze. A kto dziew_czy_na? Ja
mp
f
p
sf
a tempo
nie - - - wiem.
sfp
f
pp

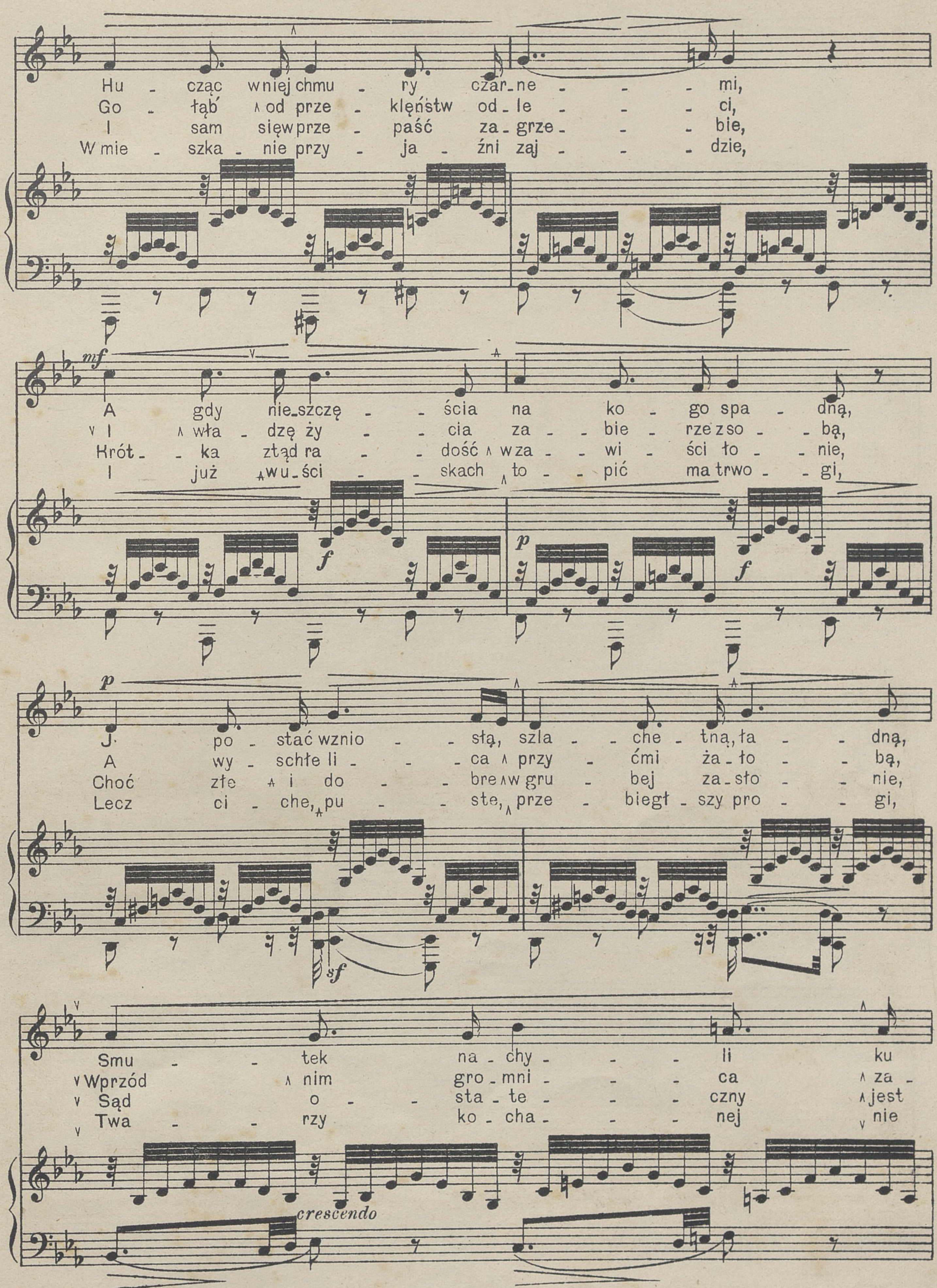
Śpiew masek.

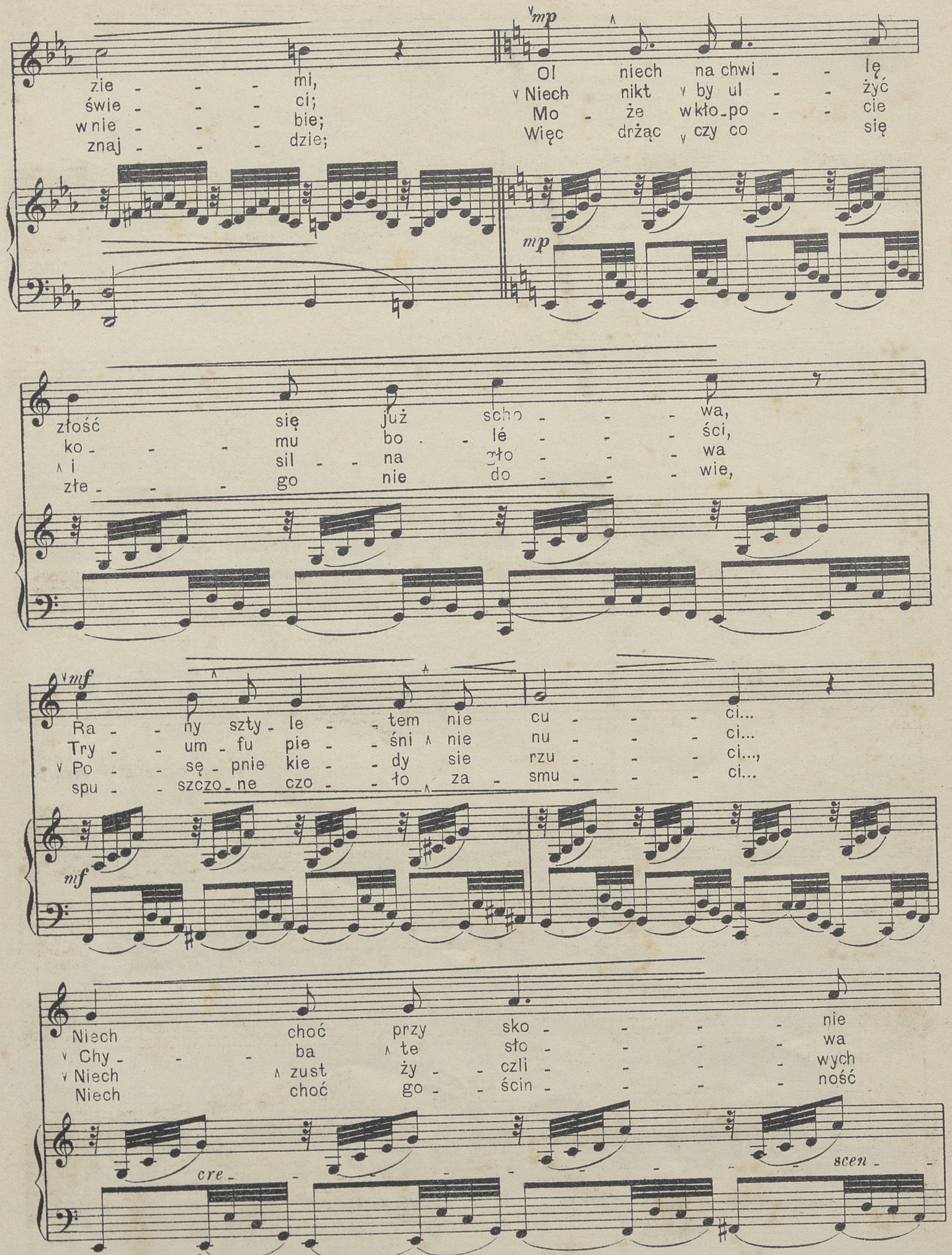
„I głosy ostre, fletni umilone wtórem,
Wrzasnęły tę piosneczkę niedobranym chórem:“

z „Maryi“ Malczewskiego.

*) Śpiewając solowo, odzywki chóru należy wypuścić.

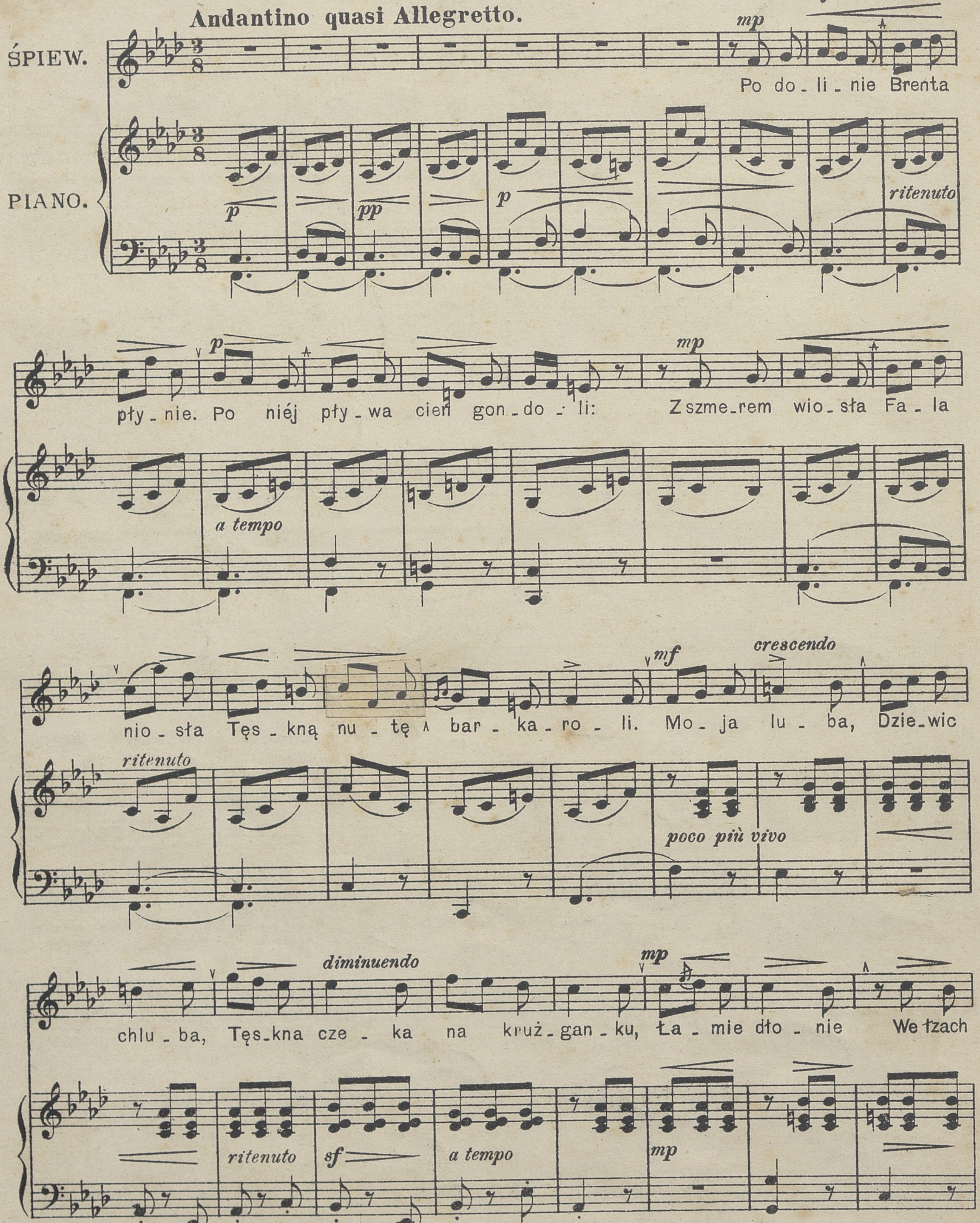

mf
p
crescendo
sf
Hu - cząc w niej chmu - ry czar - ne - - - mi,
Go - łąb' od prze - kleństw od - le - - - ci,
I sam się w prze - paść za - grze - - - bie,
W mie - szka - nie przy - ja - źni zaj - - - dzie,
A gdy nie - szczę - ścia na ko - go spa - dną,
I wła - dzę ży - cia za - bie - rze z so - bą,
Krót - ka ztąd ra - dość w za - wi - ści ło - nie,
I już w u - ści - skach to - pić ma trwo - gi,
J. po - stać wznio - słą, szla - che - tną, ła - dną,
A wy - schłe li - ca przy - ćmi ża - ło - bą,
Choć złe i do - bre w gru - bej za - sło - nie,
Lecz ci - che, pu - ste, prze - biegł - szy pro - gi,
Smu - tek na - chy - li ku
Wprzód nim gro - mni - ca za -
Sąd o - sta - te - czny jest
Twa - rzy ko - cha - nej nie

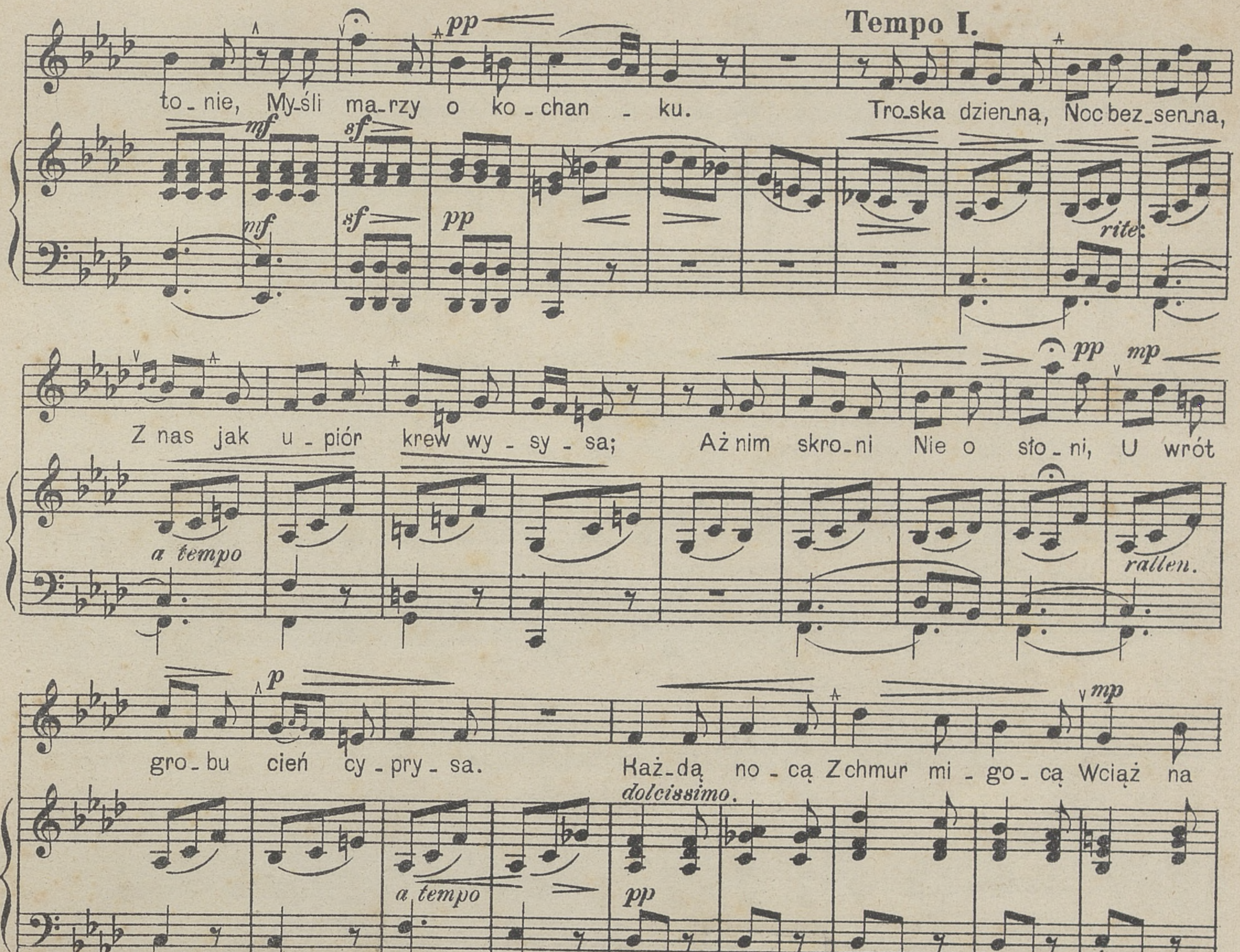

mp
zie - - - - mi, O! niech na chwi - - lę
świe - - - - ci; Niech nikt by ul - - żyć
w nie - - - - bie; Mo - że w kło - po - - cie
znaj - - - - dzie; Więc drżąc czy co się
złość się już scho - - - wa,
ko - - - mu bo - lé - - - ści,
i sil - na gło - - - wa
złe - - - go nie do - - - wie,
mf
Ra - ny szty - le - tem nie cu - - - - ci...
Try - um - fu pie - śni nie nu - - - - ci...
Po - sę - pnie kie - dy sie rzu - - - - ci...,
spu - szczo - ne czo - ło za - smu - - - - ci...
Niech choć przy sko - - - - nie
Chy - - - ba te sło - - - - wa
Niech zust ży - czli - - - - wych
Niech choć go - ścin - - - - ność
cre - - - - - scen -

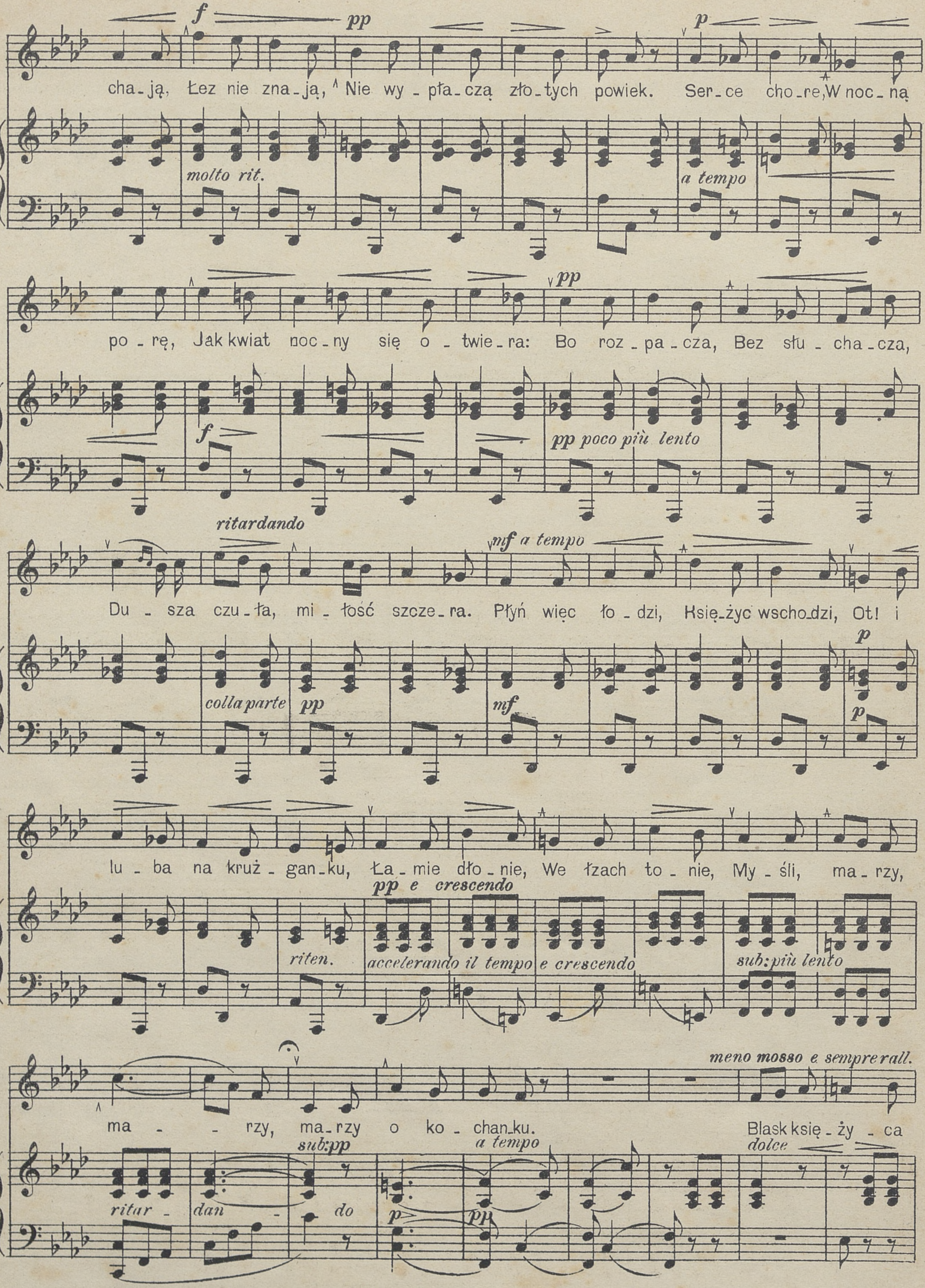

za - - brzmią te sło - - wa: Wró - - - - ci spo - -
w koń - - cu u - mie - - ści: Wró - - - - ci twój
brzmią wte - dy sło - - wa: Wró - - - - ci we - -
ci - - cho to po - - wie: Wró - - - - ci go - -
do
koj - - - - - - - - ność,
a - - - - - - - - nioł,
so - - - - - - - - łość,
spo - - - - - - - - darz,
wró - - - - - - ci!
wró - - - - - -
wró - - - - - -
wró - - - - - -
Chór.
Bo na tym świe - cie, śmierć wszystko zmie - cie,
feroce
Ro - bak się lęg - nie i w buj - nym kwie - - cie.
riten.

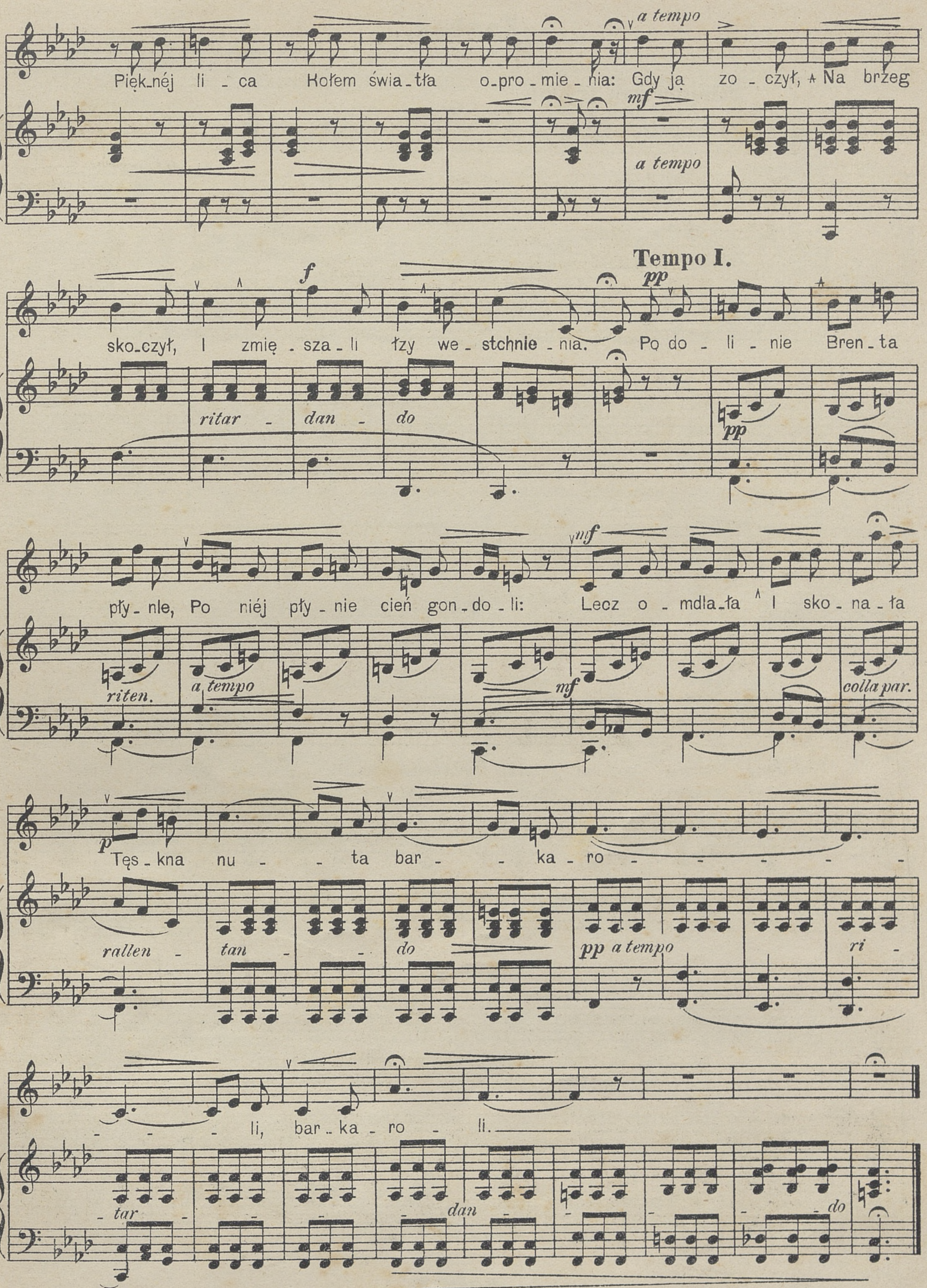
Barkarola.

Poezya J. Korsaka.

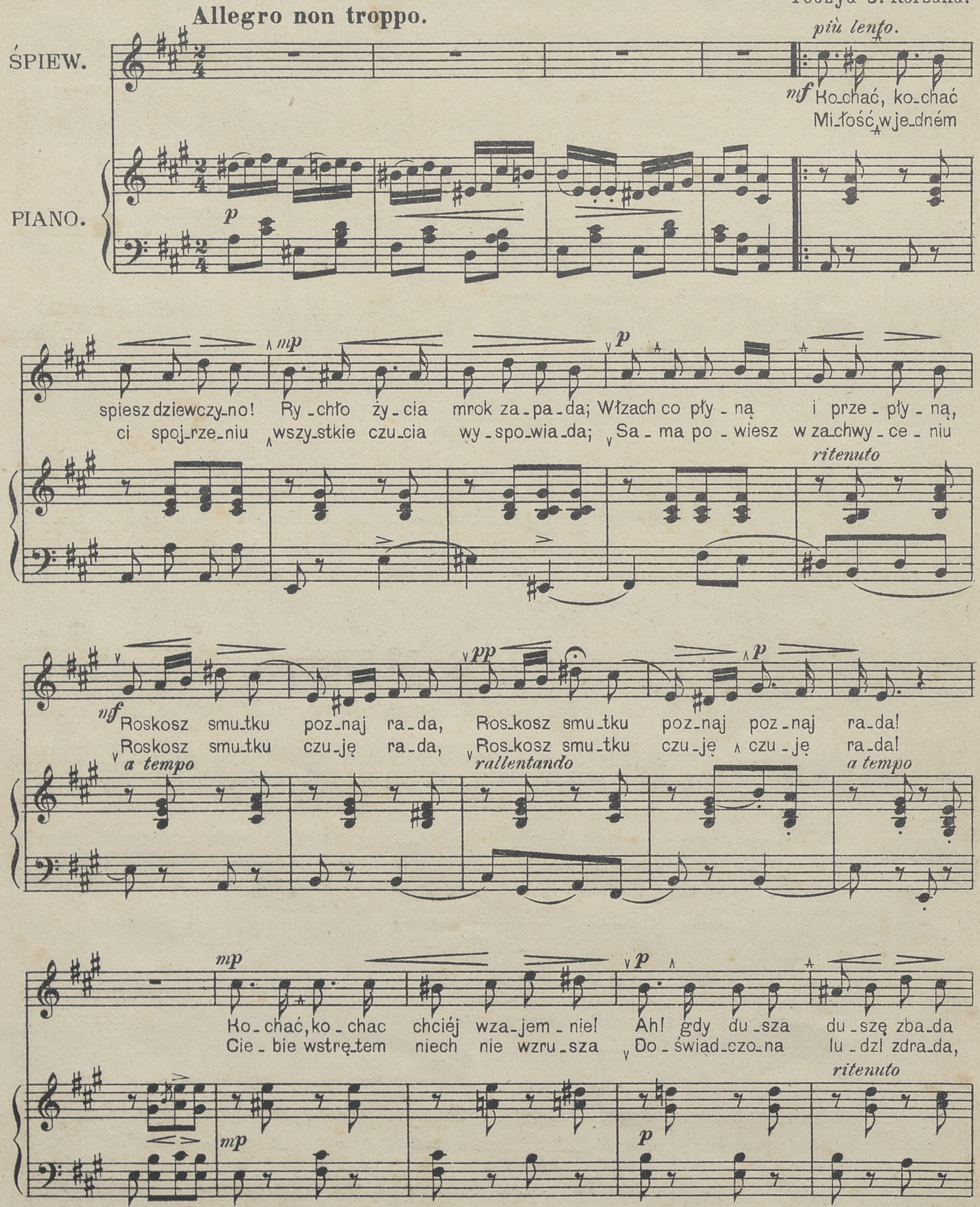

Tempo I.
to_nie, My_śli ma_rzy o ko_chan_ku. Tro_ska dzien_ną, Noc bez_sen_na,
rite.
Z nas jak u_piór krew wy_sy_sa; Aż nim skro_ni Nie o sło_ni, U wrót
a tempo
rallen.
gro_bu cień cy_pry_sa. Każ_dą no_cą Z chmur mi_go_cą Wciąż na
dolcissimo.
a tempo
zie_mie pa_trzą gwia_zdy. Jak świat świa_tem, Zi_mą, la_tem, Nie_skoń_czo_ne koń_czą
ritenu_
ja_zdy. Ro_sy le_ją, Lecz nie mdle_ją Jak pła_czą_cy w smu_tku czło_wiek. Nie ko_
_to
a tempo

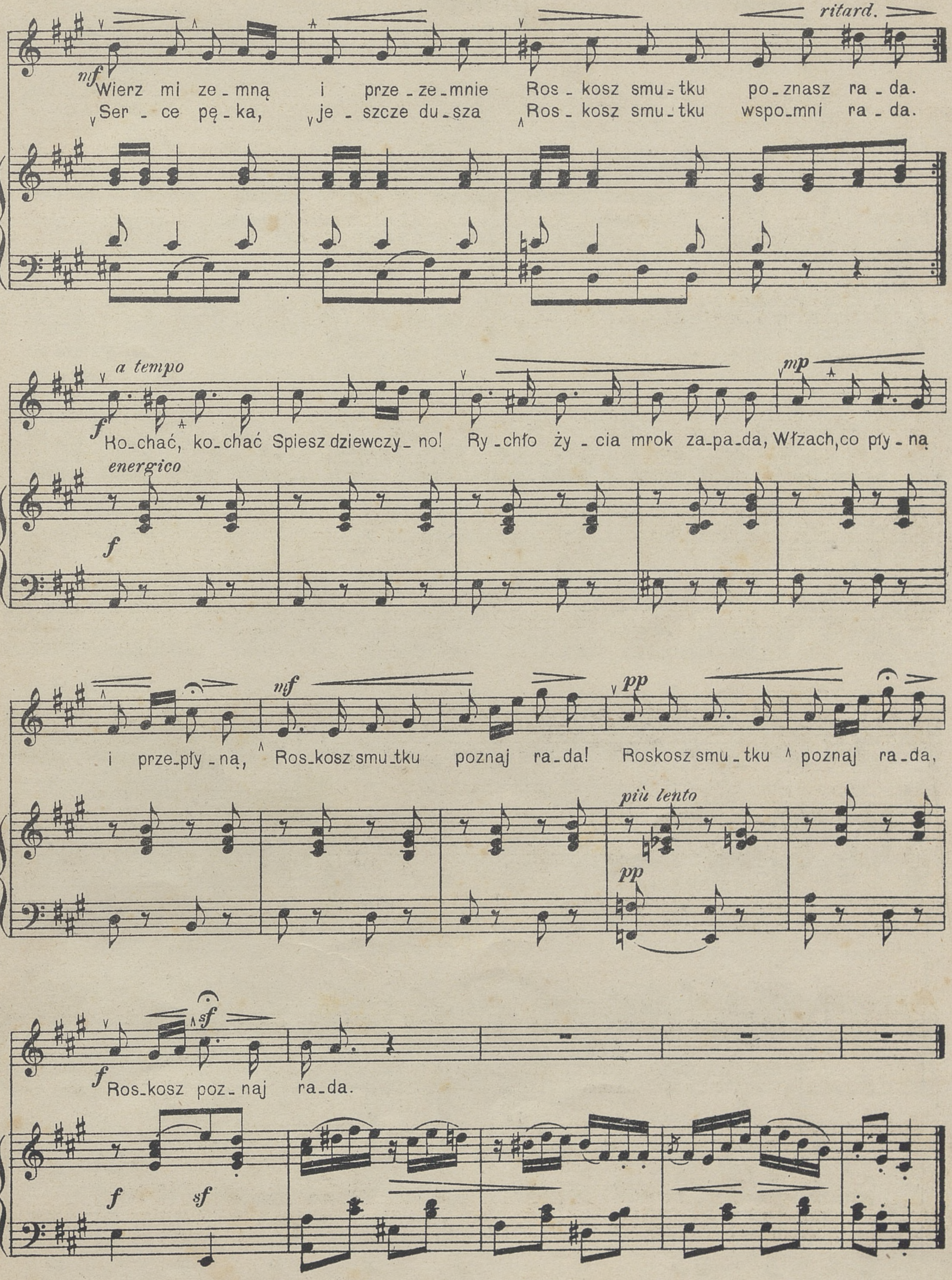

f
pp
p
cha_ją, Łez nie zna_ją, Nie wy_pła_czą zło_tych powiek. Ser_ce cho_re, W noc_ną
molto rit.
a tempo
pp
po_rę, Jak kwiat noc_ny się o_twie_ra: Bo roz_pa_cza, Bez słu_cha_cza,
f
pp poco più lento
ritardando
mf a tempo
Du_sza czu_ła, mi_łość szcze_ra. Płyń więc ło_dzi, Księ_życ wscho_dzi, Ot! i
colla parte
pp
mf
p
lu_ba na kruż_gan_ku, Ła_mie dło_nie, We łzach to_nie, My_śli, ma_rzy,
pp e crescendo
riten.
accelerando il tempo
e crescendo
sub: più lento
meno mosso e sempre rall.
ma_rzy, ma_rzy o ko_chan_ku. Blask księ_ży_ca
sub: pp
a tempo
dolce
ritar_dan_do
p
pp

a tempo
Pięk_nej li _ ca Kołem świa _ tła o_pro _ mie _ nia: Gdy ją zo _ czył, Na brzeg
mf
a tempo
Tempo I.
f
pp
sko_czył, I zmię _ sza _ li łzy we _ stchnie _ nia. Po do _ li _ nie Bren _ ta
ritar _ dan _ do
pp
mf
pły _ nie, Po niéj pły _ nie cień gon _ do _ li: Lecz o _ mdla _ ła I sko _ na _ ła
riten.
a tempo
mf
colla par.
p
Tęs _ kna nu _ _ ta bar _ _ ka _ ro _ _ _ _ _
rallen _ tan _ _ do
pp a tempo
ri _
_ _ li, bar _ ka _ ro _ li.
_ tar _ _ _ _ dan _ _ _ _ do

Kochać.

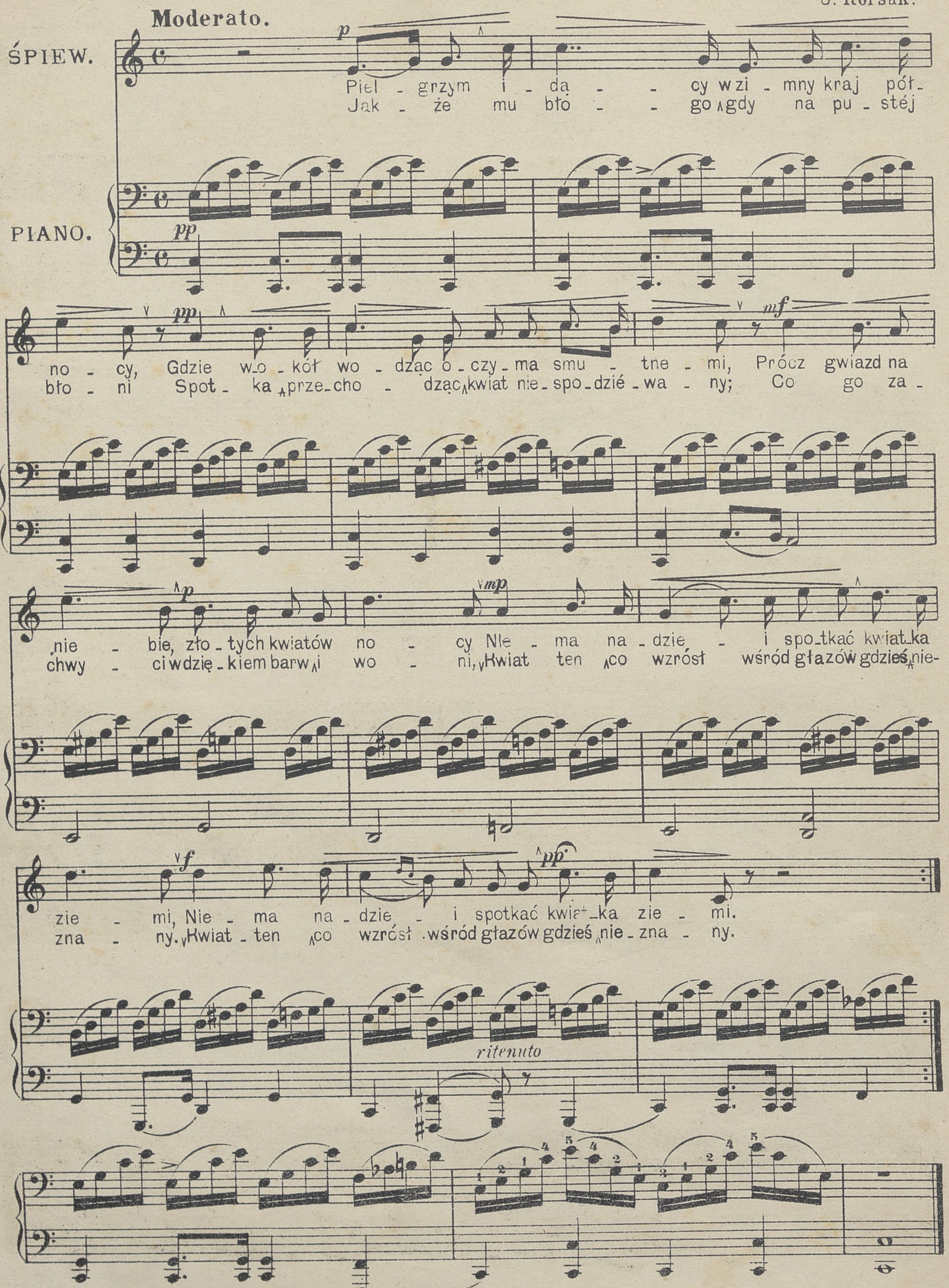
Poezya J. Korsaka.

ritard.
mf Wierz mi ze - mną i prze - ze - mnie Ros - kosz smu - tku po - znasz ra - da.
Ser - ce pę - ka, je - szcze du - sza Ros - kosz smu - tku wspo - mni ra - da.
a tempo
f Ko - chać, ko - chać Spiesz dziewczy - no! Ry - chło ży - cia mrok za - pa - da, Włzach, co pły - ną
mp
energico
f
mf
i prze - pły - ną, Ros - kosz smu - tku poznaj ra - da! Roskosz smu - tku poznaj ra - da,
pp
più lento
pp
sf
f Ros - kosz poz - naj ra - da.
f
sf

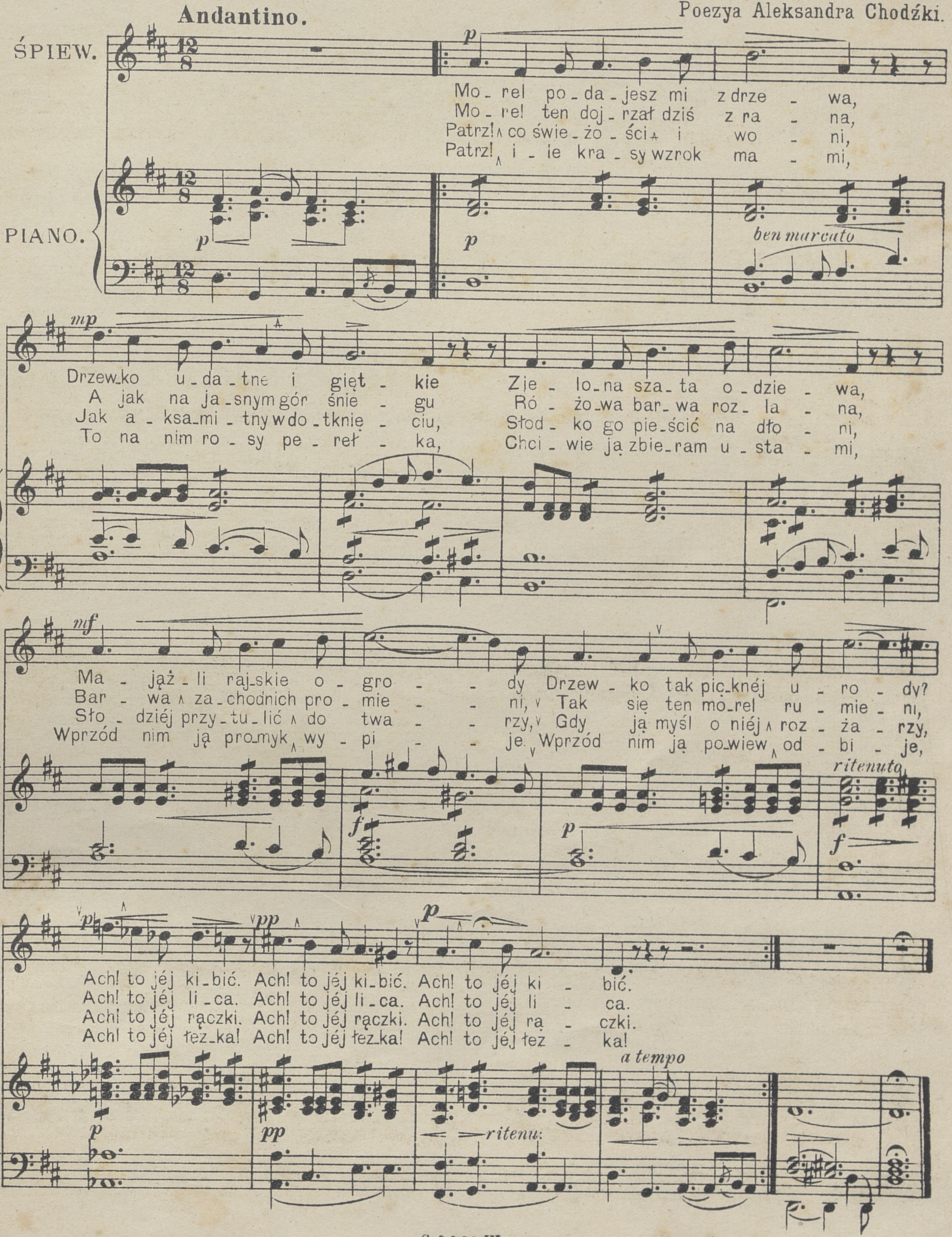
Pielgrzym.

J. Korsak.

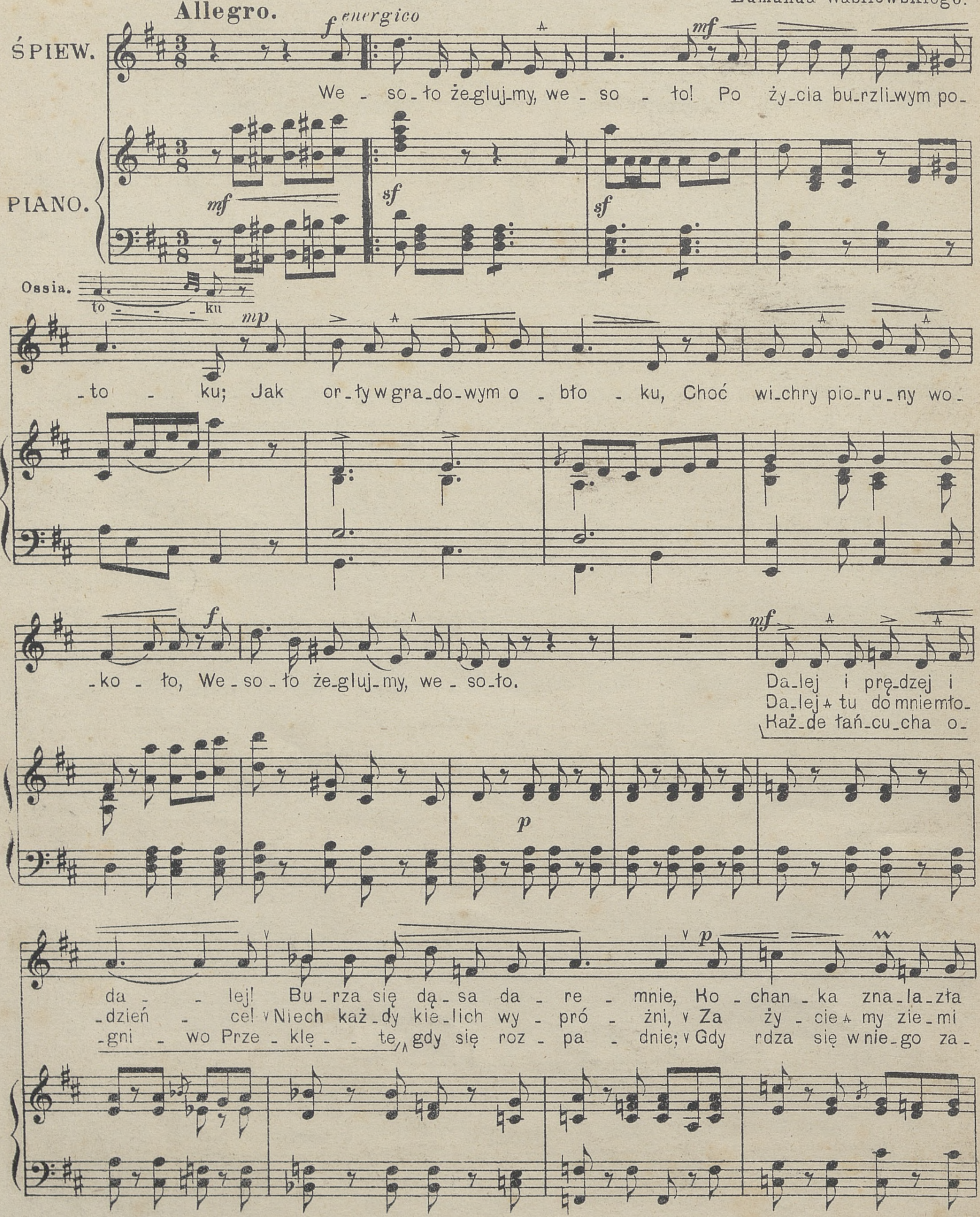
Morel.

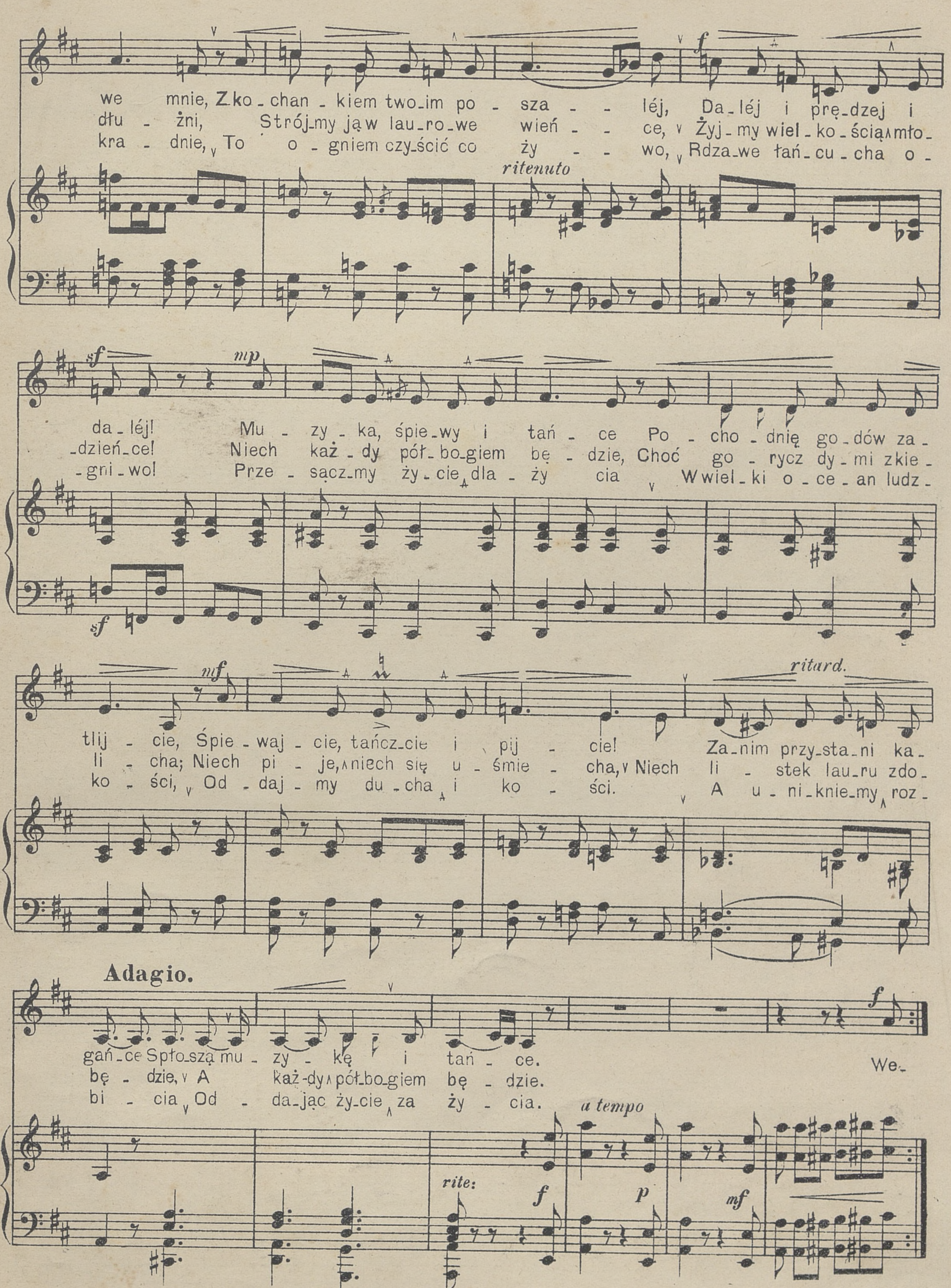
Poezya Aleksandra Chodźki.

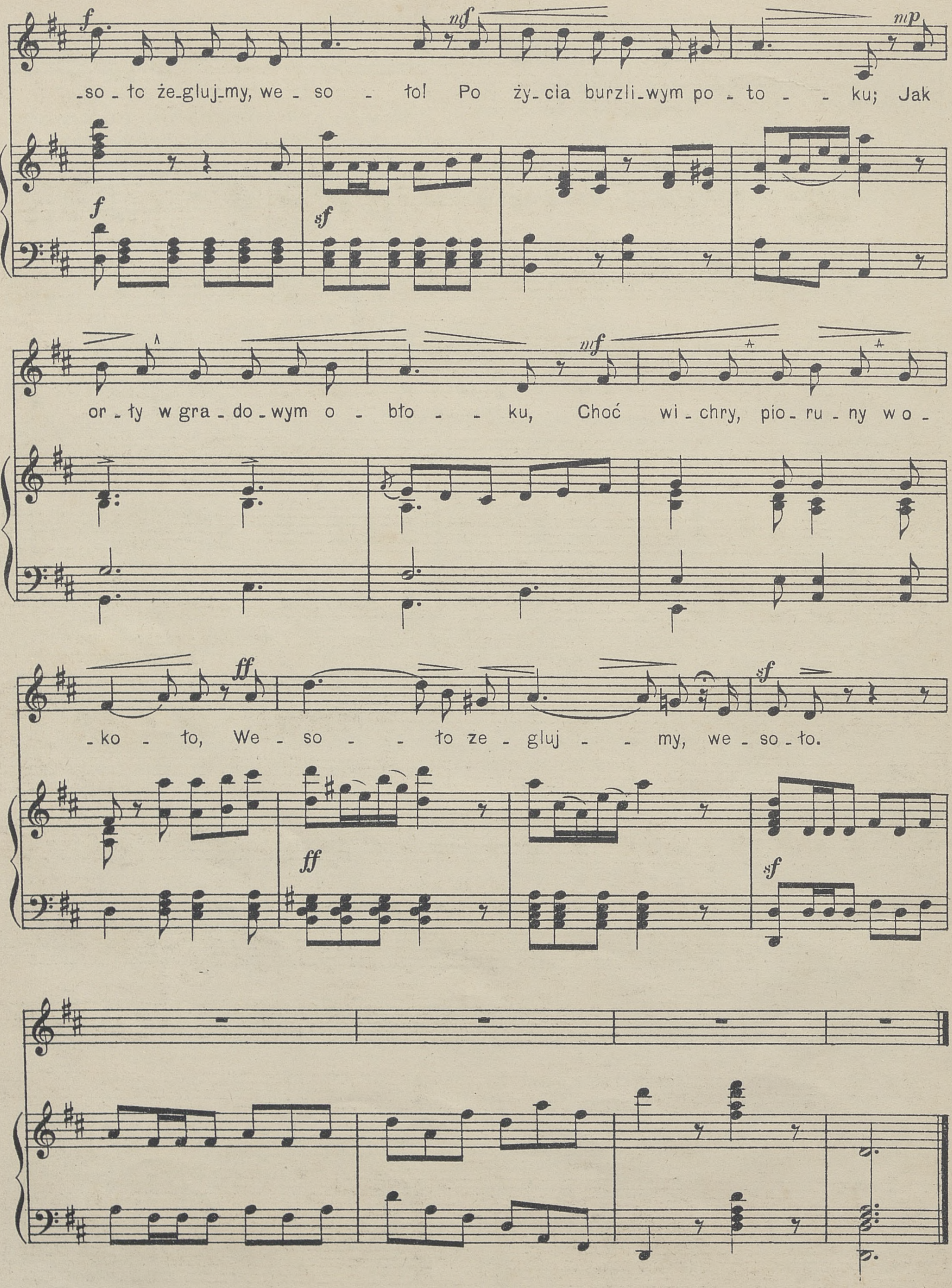

Pieśń żeglarzy.

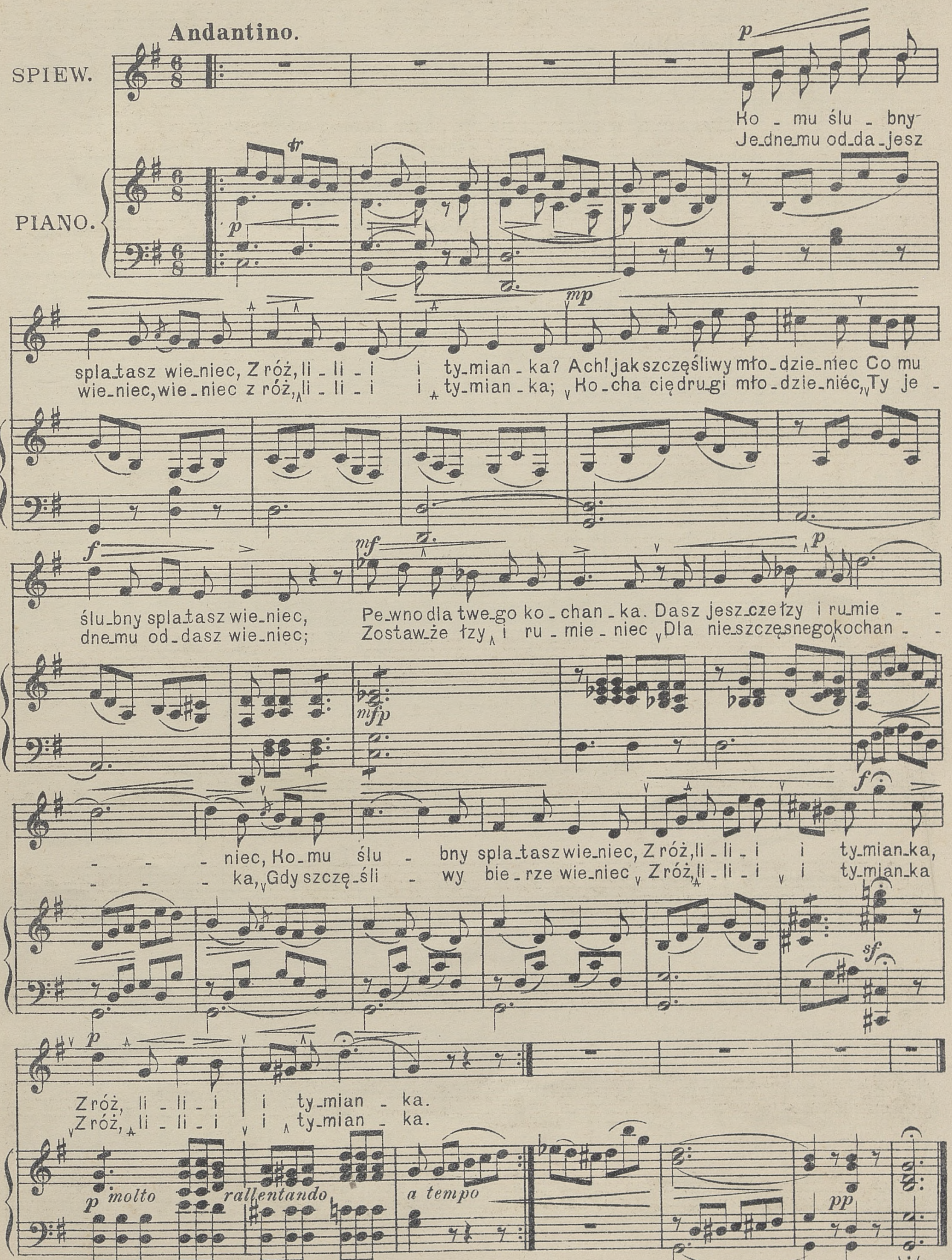
Edmunda Wasilewskiego.

we mnie, Z ko - chan - kiem two - im po - sza - léj, Da - léj i prę - dzej i
dłu - żni, Strój - my ją w lau - ro - we wień - ce, Żyj - my wiel - ko - ścią mło -
kra - dnie, To o - gniem czy - ścić co ży - wo, Rdza - we tań - cu - cha o -
ritenuto
da - léj! Mu - zy - ka, śpie - wy i tań - ce Po - cho - dnię go - dów za -
- dzień - ce! Niech każ - dy pół - bo - giem bę - dzie, Choć go - rycz dy - mi zkie -
- gni - wo! Prze - sącz - my ży - cie dla - ży cia W wiel - ki o - ce - an ludz -
tlij - cie, Śpie - waj - cie, tańcz - cie i pij - cie! Za - nim przy - sta - ni ka -
li - cha; Niech pi - je, niech się u - śmie - cha, Niech li - stek lau - ru zdo -
ko - ści, Od - daj - my du - cha i ko - ści. A u - ni - knie - my roz -
ritard.
Adagio.
gań - ce Spło - szą mu - zy - kę i tań - ce. We -
bę - dzie, A kaź - dy pół - bo - giem bę - dzie.
bi - cia Od - da - jąc ży - cie za ży - cia.
a tempo
rite:

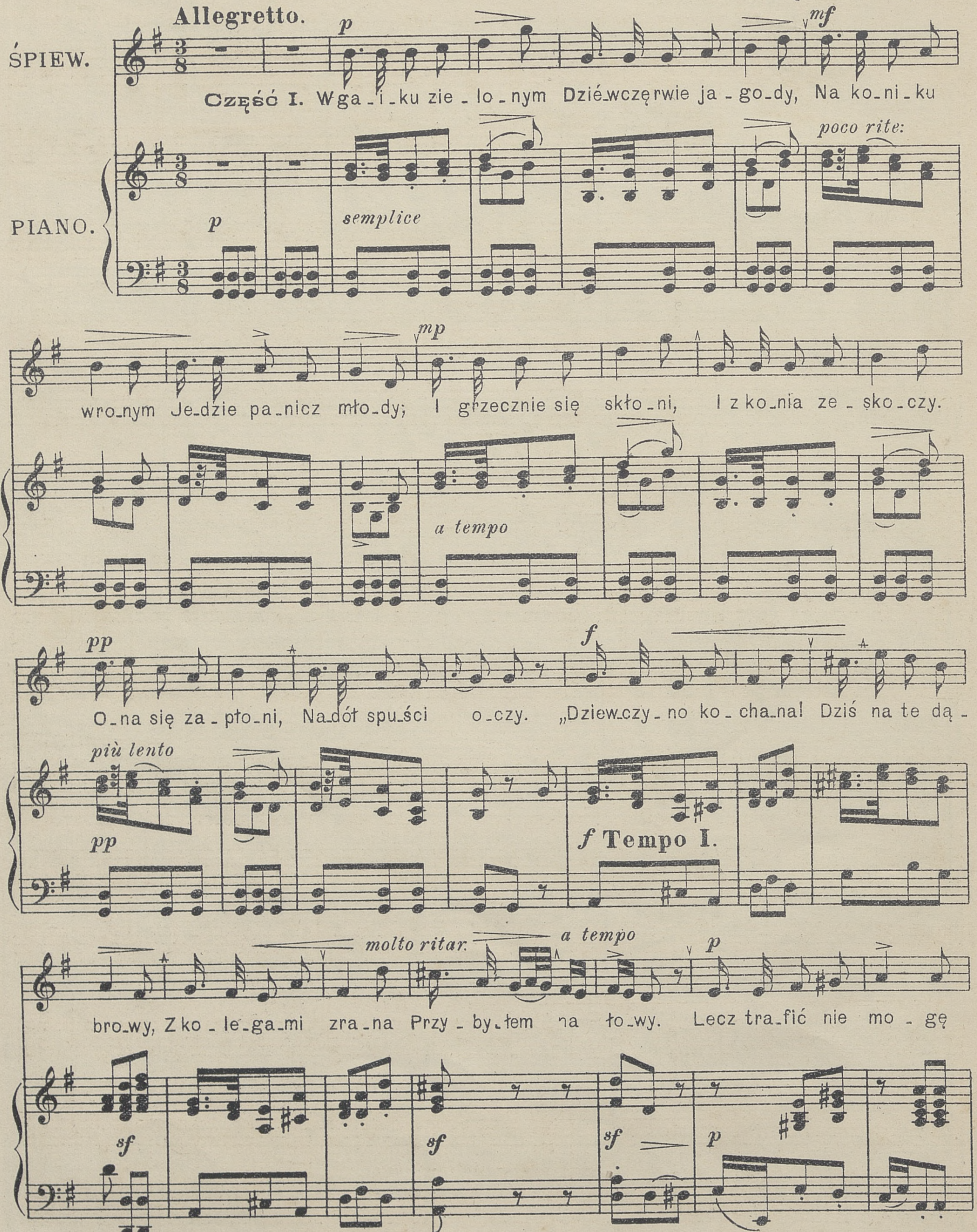

-so - ło że-gluj-my, we - so - ło! Po ży-cia burzli-wym po - to - - ku; Jak
or - ły w gra - do - wym o - bło - - ku, Choć wi - chry, pio - ru - ny wo -
- ko - ło, We - so - - ło że - gluj - - my, we - so - ło.

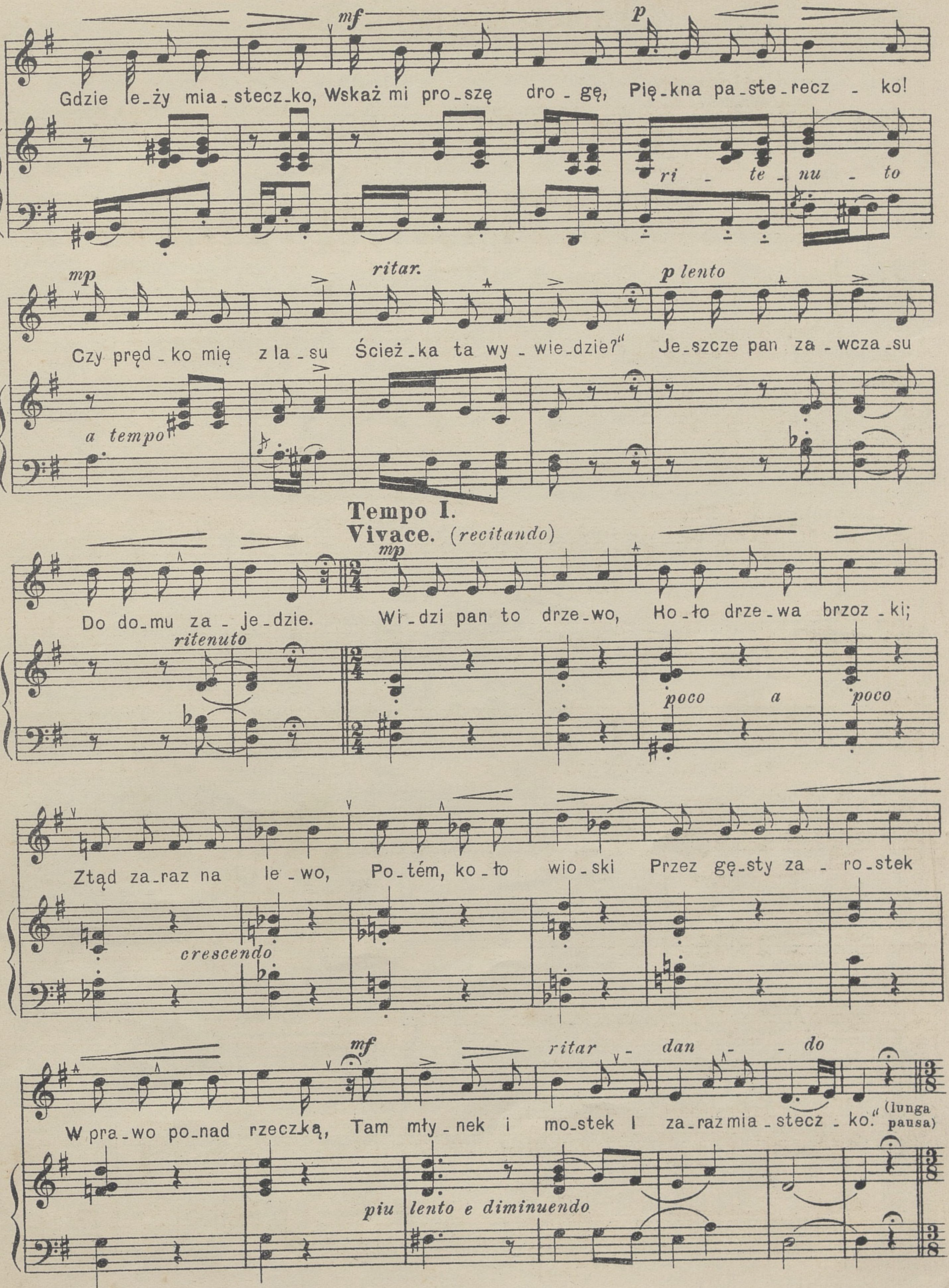
Triolet.

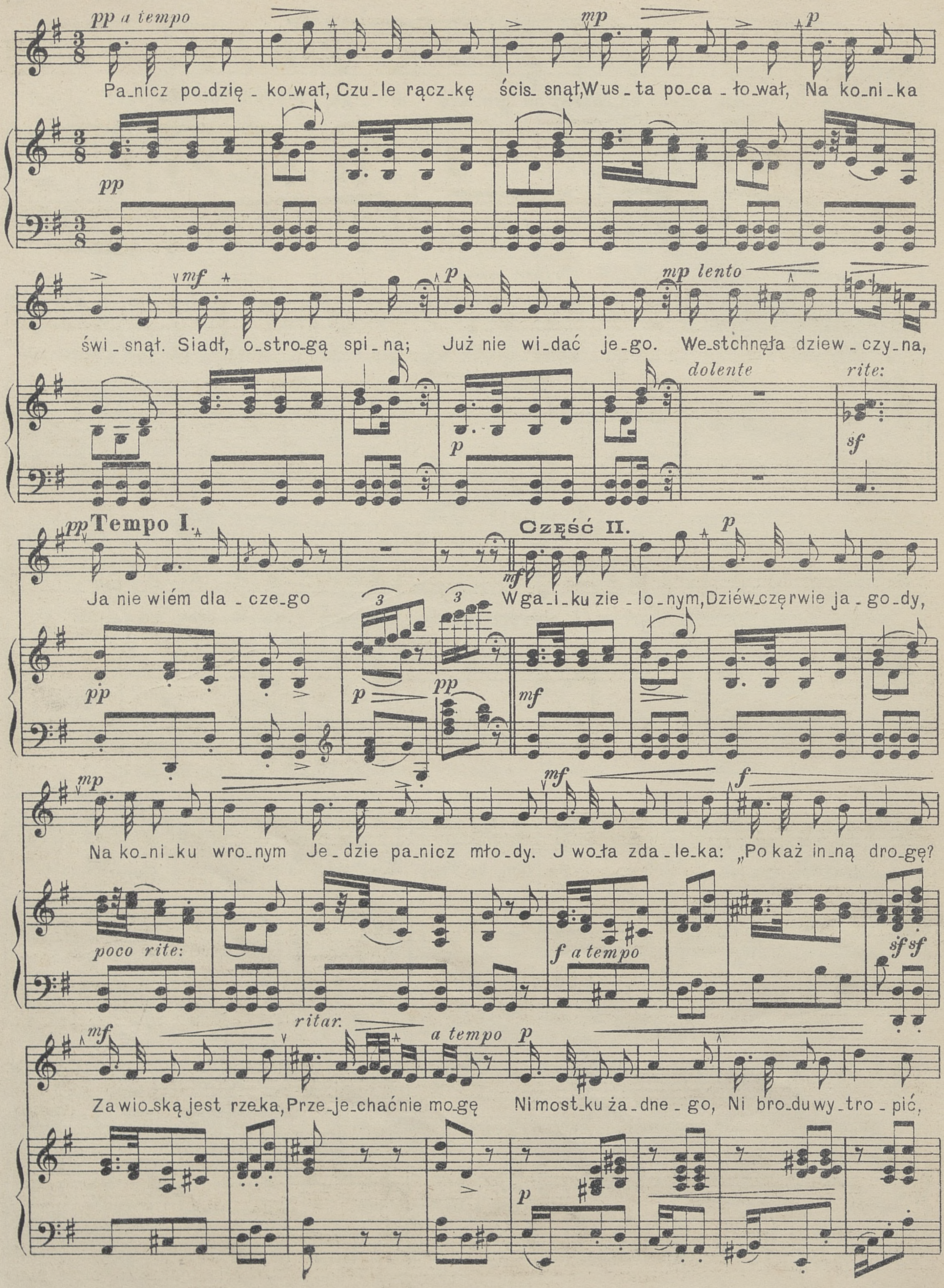

Andantino.
SPIEW.
PIANO.
Ko - mu ślu - bny
Je-dne-mu od-da-jesz
spla-tasz wie-niec, Z róż, li - li - i i ty-mian - ka? Ach! jak szczęśliwy mło-dzie-niec Co mu
wie-niec, wie - niec z róż, li - li - i i ty-mian - ka; Ko-cha cię dru-gi mło-dzie-niec, Ty je -
ślu-bny spla-tasz wie-niec, Pe-wno dla twe-go ko - chan - ka. Dasz jeszcze łzy i ru-mie - -
dne-mu od-dasz wie-niec; Zostaw-że łzy i ru - mie - niec Dla nieszczęsnego kochan - -
- - - niec, Ko-mu ślu - bny spla-tasz wie-niec, Z róż, li - li - i i ty-mian-ka,
- - - ka, Gdy szczę-śli - wy bie - rze wie-niec Z róż, li - li - i i ty-mian-ka
Z róż, li - li - i i ty-mian - ka.
Z róż, li - li - i i ty-mian - ka.
molto rallentando
a tempo

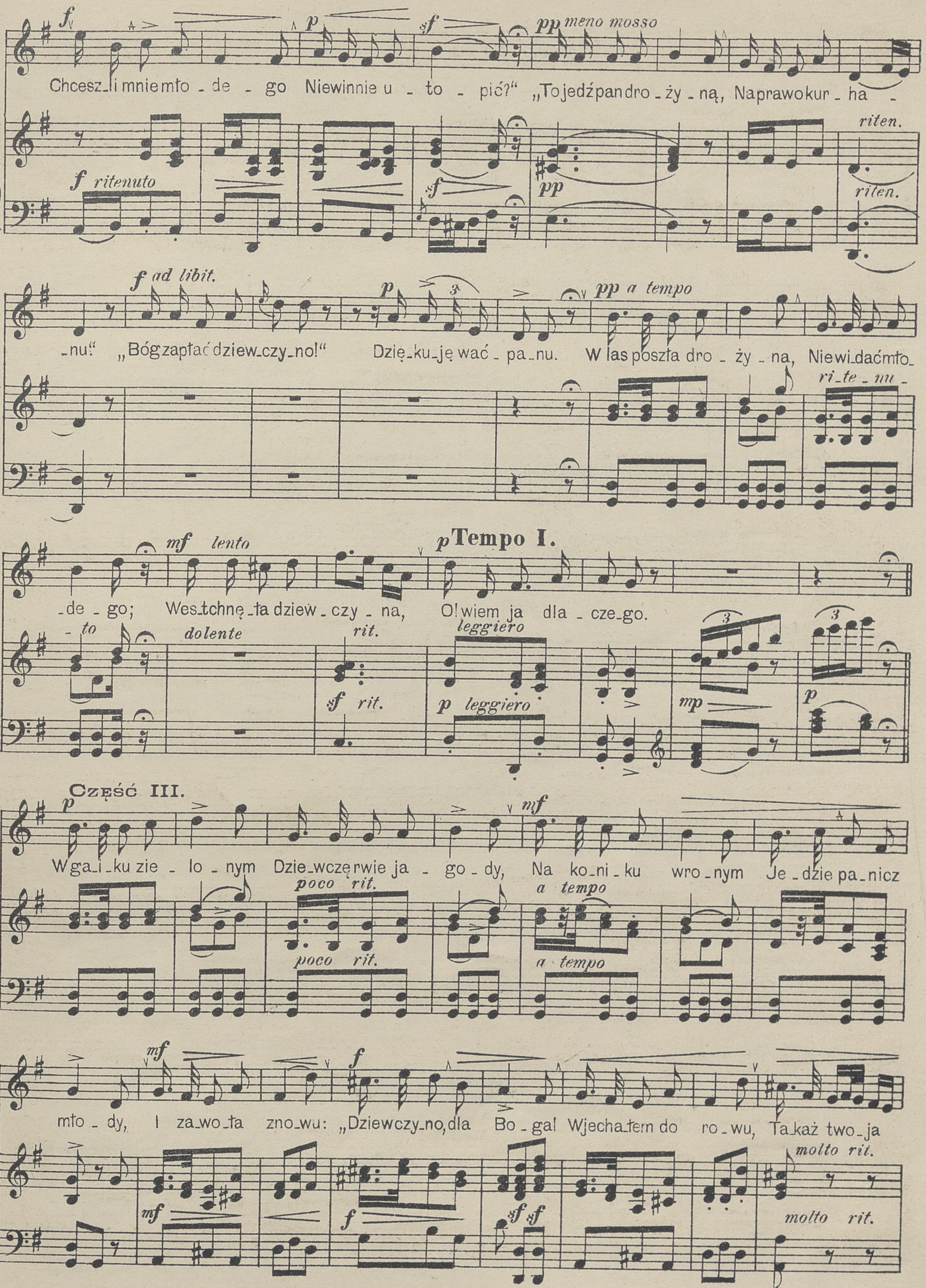
Panicz i dziewczyna.

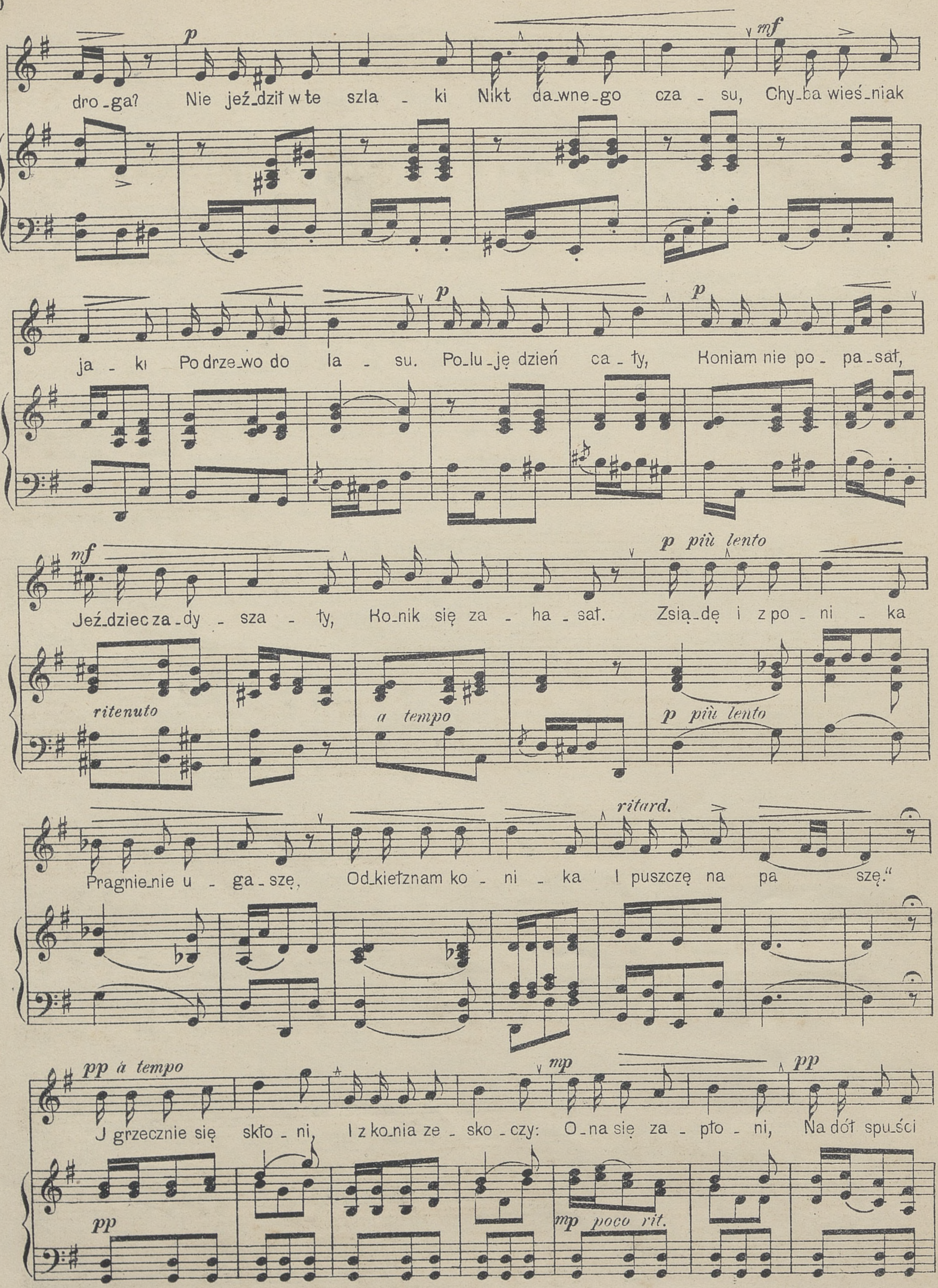
Poezya A. E. Odynca.

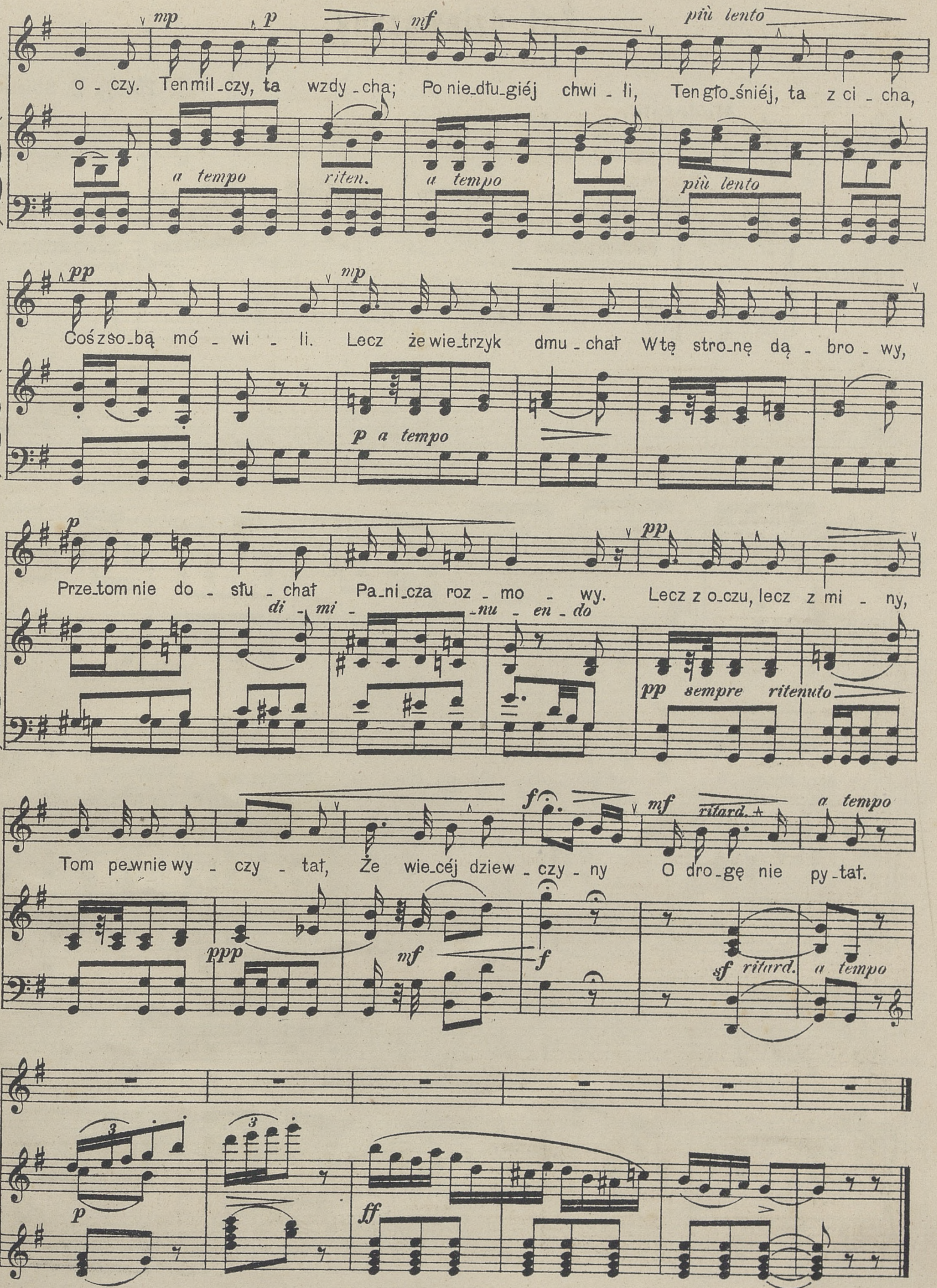

mf p
Gdzie leży miasteczko, Wskaż mi proszę drogę, Piękna pasterecz - ko!
ri - te - nu - to
mp ritar. p lento
Czy prędko mię z lasu Ścieżka ta wywiedzie?" Jeszcze pan zawczasu
a tempo
Tempo I.
Vivace. (recitando)
mp
Do domu za - jedzie. Widzi pan to drzewo, Koło drzewa brzozki;
ritenuto
poco a poco
Ztąd zaraz na lewo, Potém, koło wioski Przez gęsty zarostek
crescendo
mf ritar - dan - do
Wprawo ponad rzeczką, Tam młynek i mostek I zaraz miasteczko." (lunga pausa)
piu lento e diminuendo

pp a tempo
Pa_nicz po_dzię_ko_wał, Czu_le rącz_kę ścis_snął,W us_ta po_ca_ło_wał, Na ko_ni_ka
świ_snął. Siadł, o_stro_gą spi_na; Już nie wi_dać je_go. We_stchnęła dziew_czy_na,
mp lento
dolente
rite:
Tempo I.
Część II.
Ja nie wiém dla_cze_go
W ga_i_ku zie_lo_nym, Dziew_czę rwie ja_go_dy,
Na ko_ni_ku wro_nym Je_dzie pa_nicz mło_dy. J wo_ła zda_le_ka: „Po każ in_ną dro_gę?
poco rite:
f a tempo
ritar.
a tempo
Za wio_ską jest rze_ka, Prze_je_chać nie mo_gę Ni most_ku ża_dne_go, Ni bro_du wy_tro_pić,

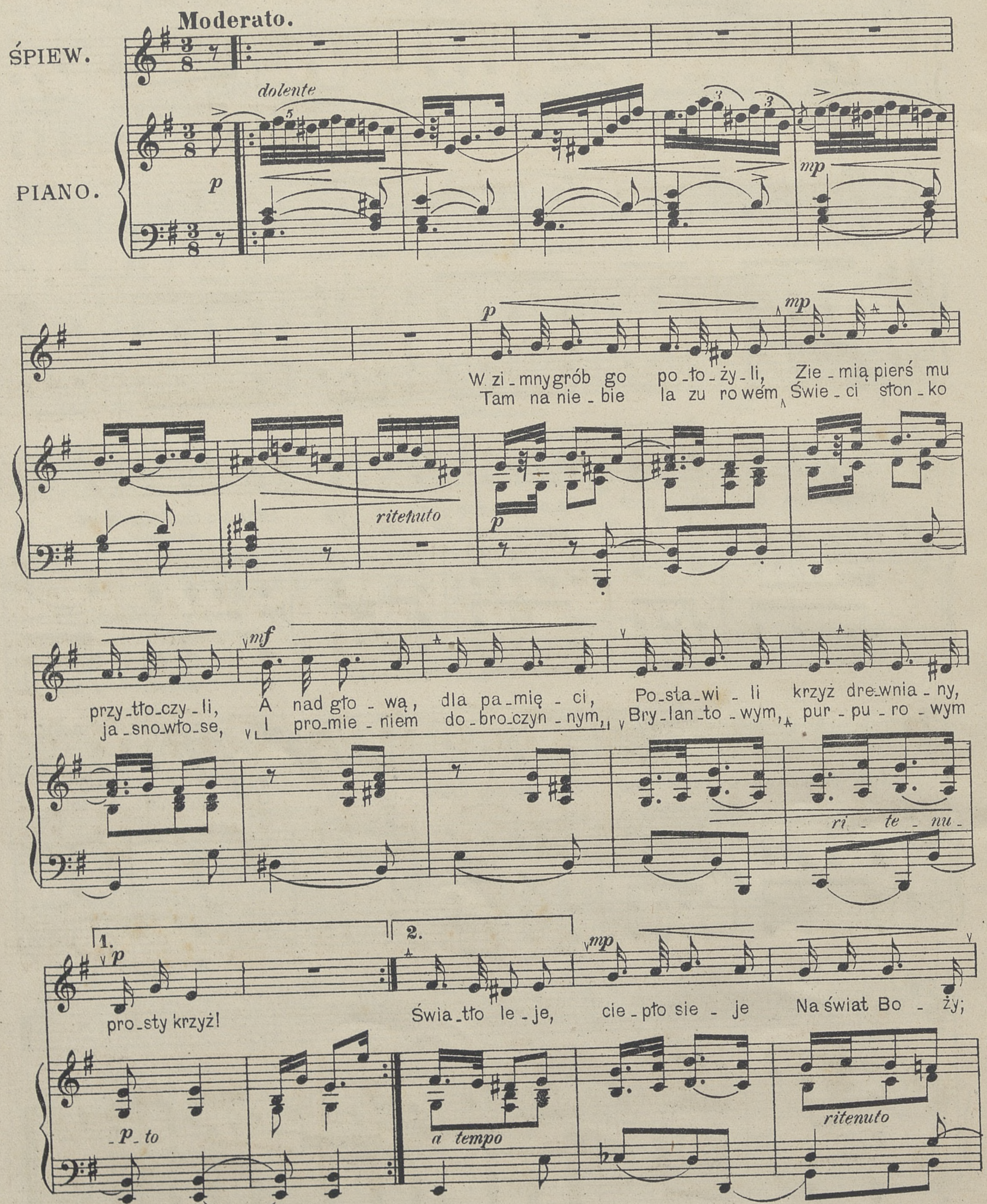

meno mosso
Chcesz_li mnie mło - de - go Niewinnie u - to - pić?“ „To jedź pan dro - ży - ną, Na prawo kur - ha -
ritenuto
riten.
ad libit.
a tempo
-nu!“ „Bóg zapłać dziew_czy_no!“ Dzię_ku_ję wać - pa_nu. W las poszła dro - ży - na, Nie wi_dać mło -
ri_te_nu - to
lento
Tempo I.
-de - go; Wes_tchnę_ła dziew_czy - na, O! wiem ja dla - cze_go.
dolente
rit.
leggiero
Część III.
W ga_i_ku zie - lo - nym Dzie_wczę rwie ja - go - dy, Na ko_ni_ku wro - nym Je - dzie pa_nicz
poco rit.
a tempo
mło - dy, I za_wo_ła zno_wu: „Dziewczy_no, dla Bo - ga! Wjecha_łem do ro - wu, Ta_każ two_ja
molto rit.

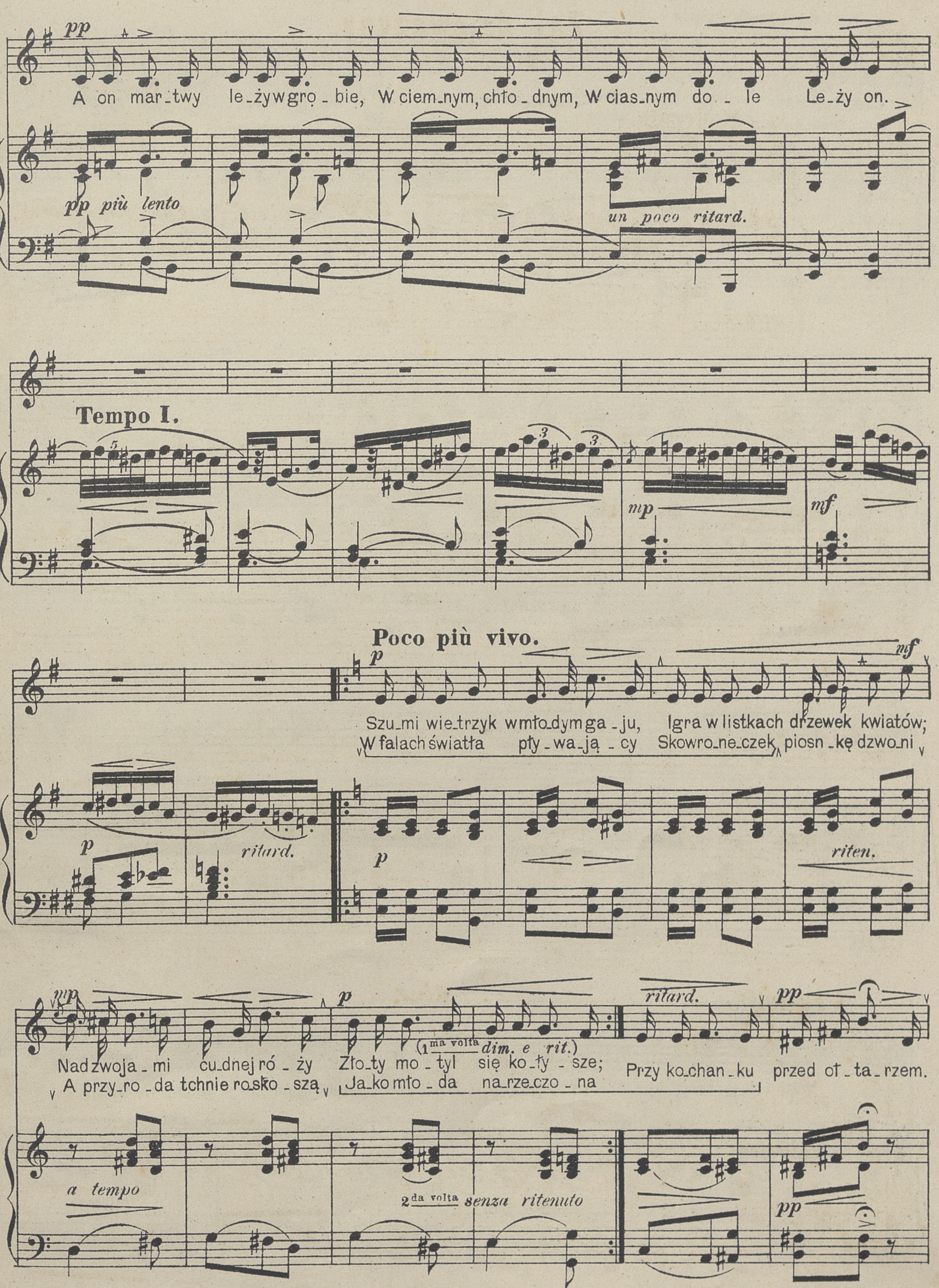

dro - ga? Nie jeź - dził w te szla - ki Nikt da - wne - go cza - su, Chy - ba wieś - niak
ja - ki Po drze - wo do la - su. Po - lu - ję dzień ca - ły, Koniam nie po - pa - sał,
Jeź - dziec za - dy - sza - ły, Ko - nik się za - ha - sał. Zsią - dę i z po - ni - ka
Pragnie - nie u - ga - szę, Od - kiełznam ko - ni - ka I puszczę na pa - szę."
J grzecznie się skło - ni, I z ko - nia ze - sko - czy: O - na się za - pło - ni, Na dół spu - ści
p
mf
p più lento
ritenuto
a tempo
ritard.
pp à tempo
mp
pp
mp poco rit.

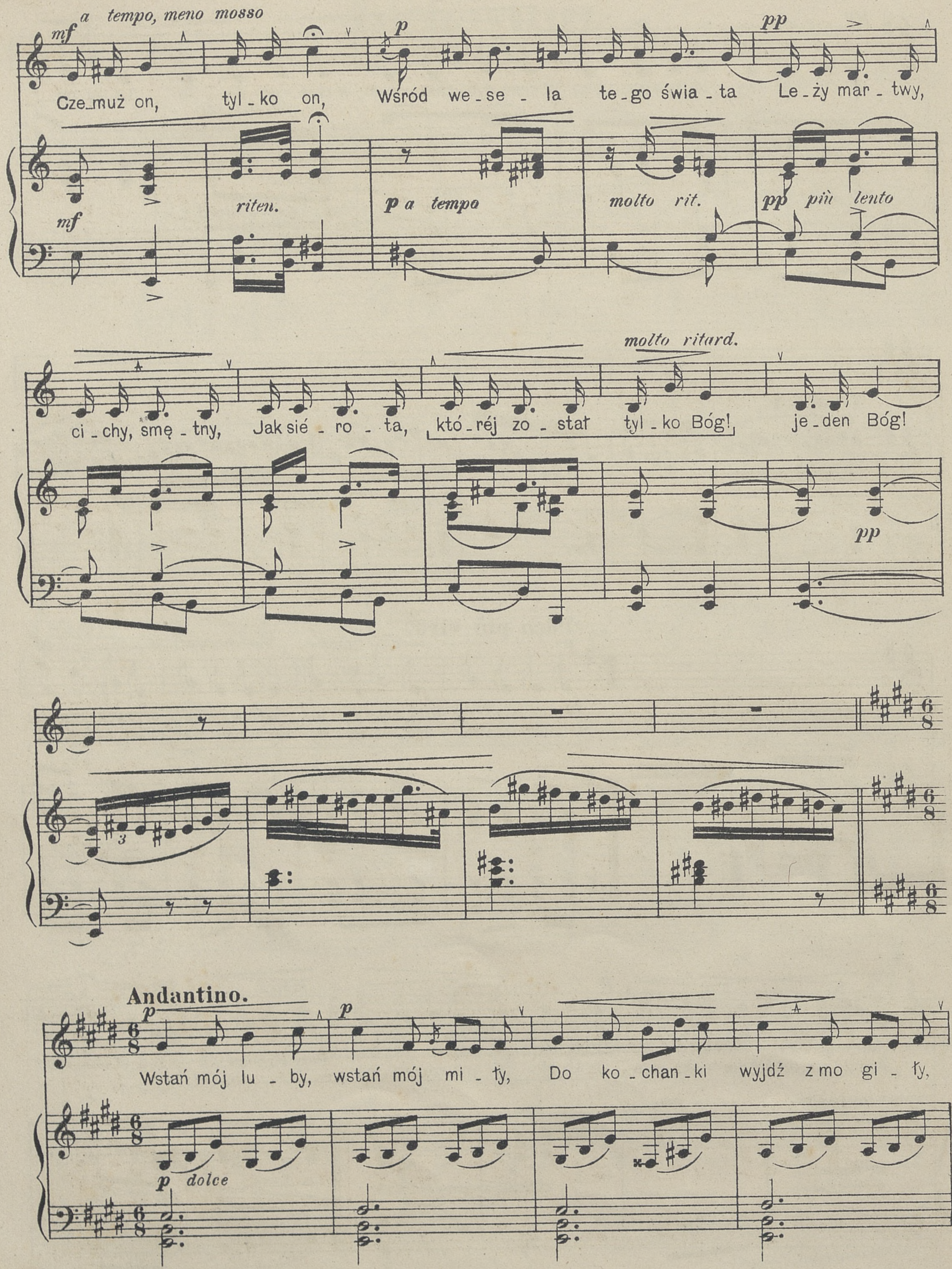

mp
p
mf
più lento
o - czy. Ten mil - czy, ta wzdy - cha; Po nie - dłu - giéj chwi - li, Ten gło - śniéj, ta z ci - cha,
a tempo
riten.
a tempo
più lento
pp
mp
Coś z so - bą mó - wi - li. Lecz że wie - trzyk dmu - chał W tę stro - nę dą - bro - wy,
p a tempo
p
pp
Prze - tom nie do - słu - chał Pa - ni - cza roz - mo - wy. Lecz z o - czu, lecz z mi - ny,
di - mi - nu - en - do
pp sempre ritenuto
f
mf
ritard.
a tempo
Tom pe - wnie wy - czy - tał, Że wie - céj dziew - czy - ny O dro - gę nie py - tał.
ppp
mf
f
sf
ritard.
a tempo
3
p
ff

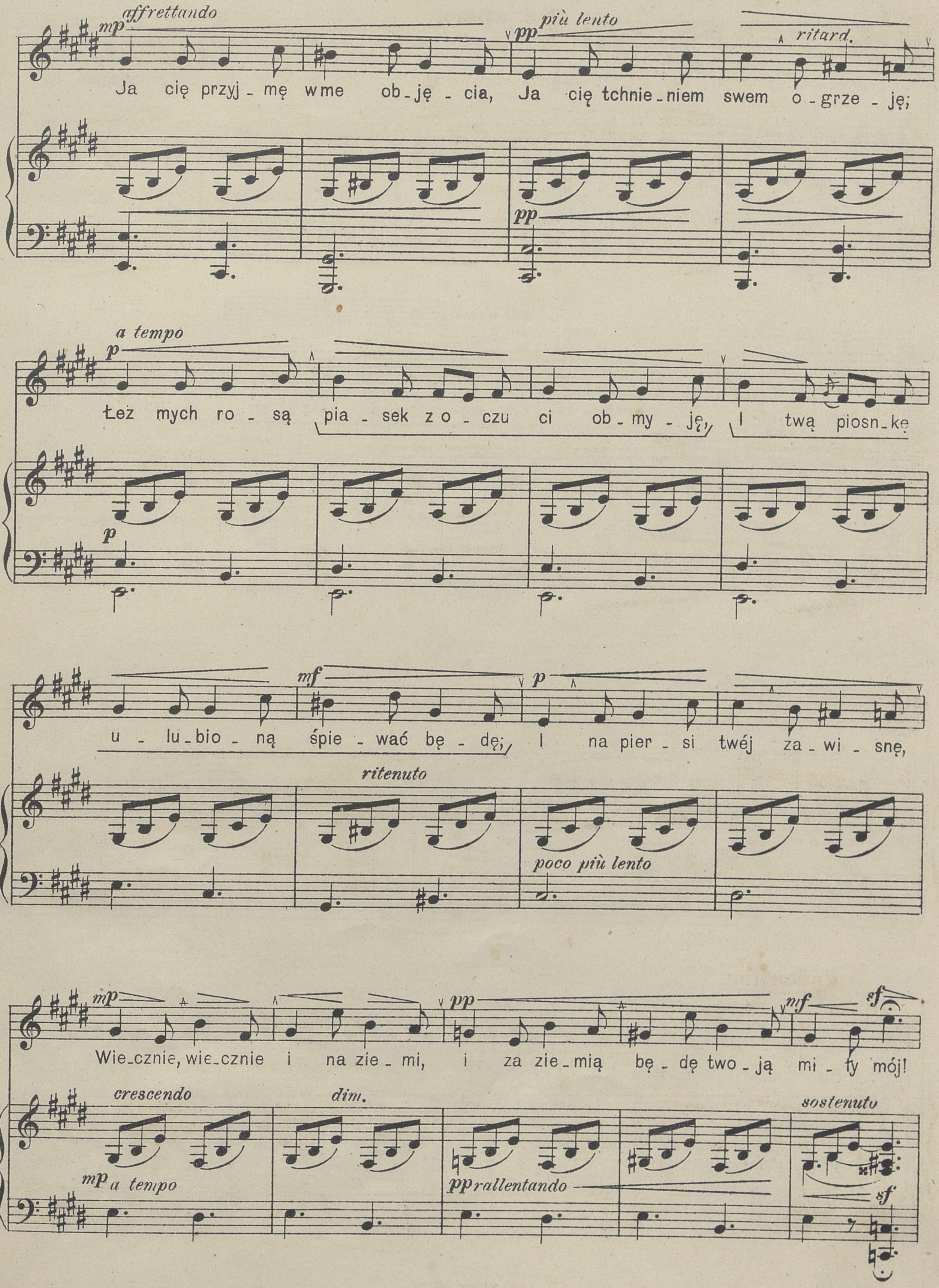
Żal dziewczyny.

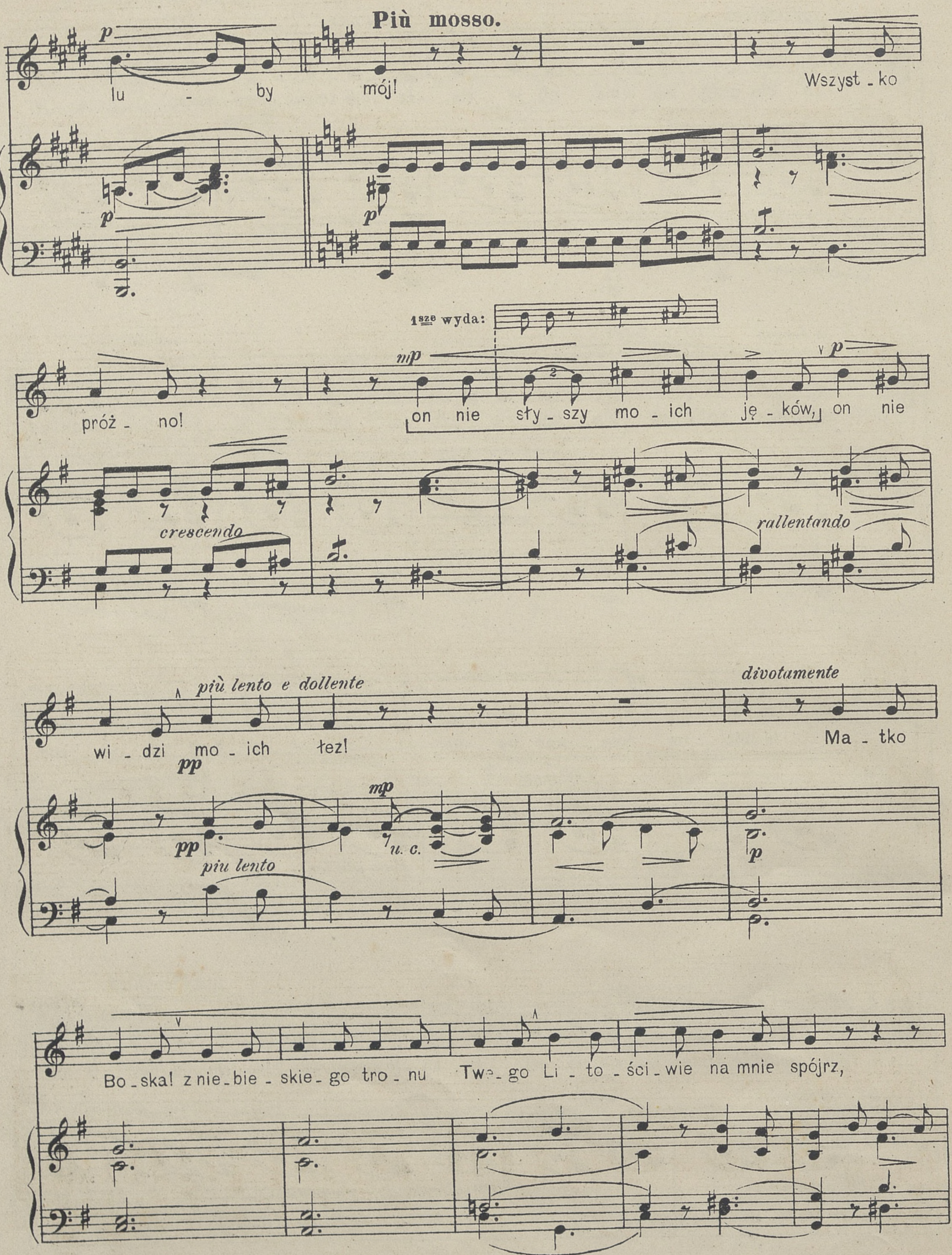
Poezya E. Stürmer.

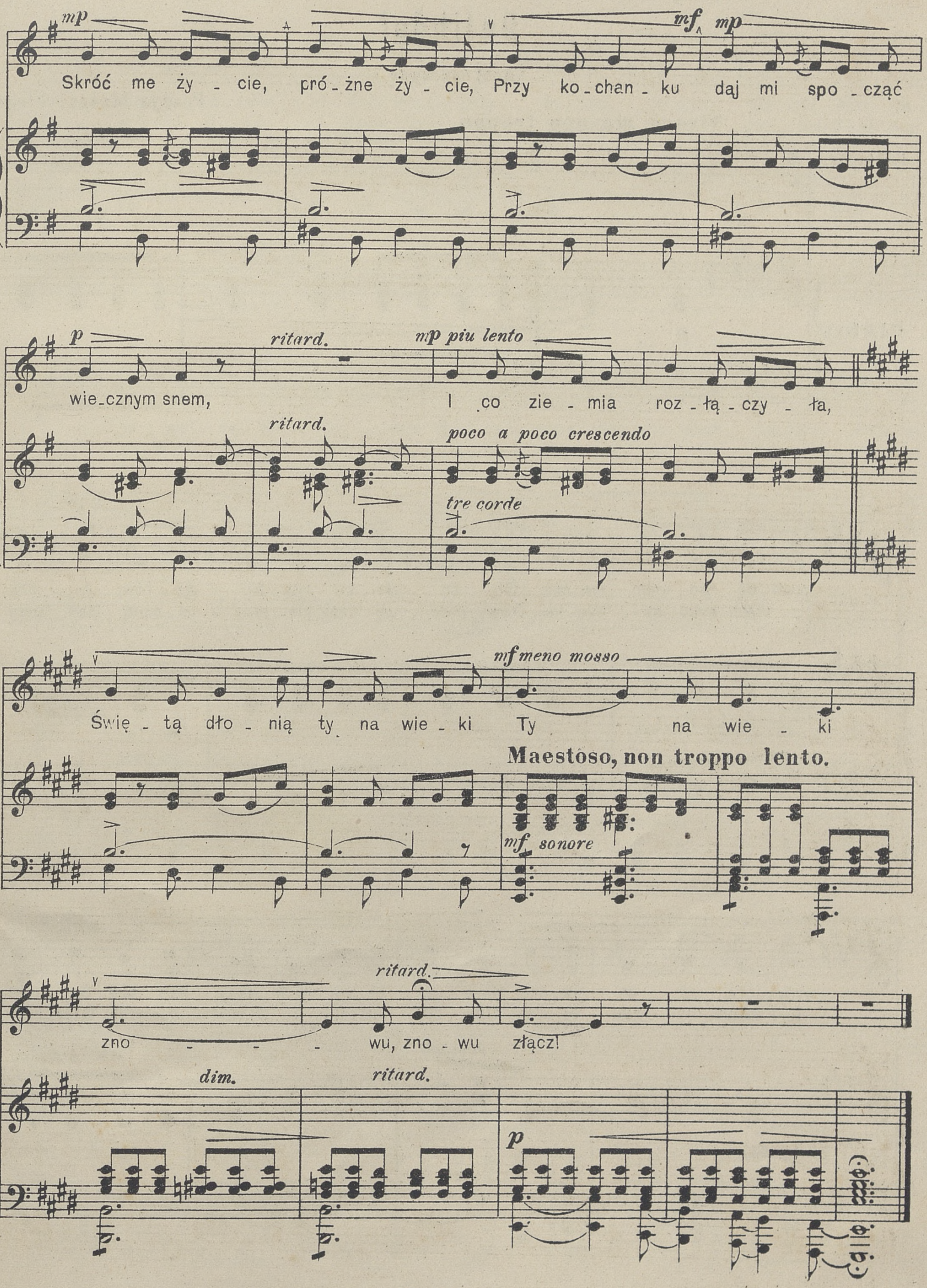

pp
A on mar_twy le_żyw gro_bie, W ciem_nym, chło_dnym, W cias_nym do_le Le_ży on.
pp più lento
un poco ritard.
Tempo I.
mp
mf
Poco più vivo.
p
Szu_mi wie_trzyk w młody gaju, Igra w listkach drzewek kwiatów;
W falach światła pły_wa_ją_cy Skowro_ne_czek piosn_kę dzwo_ni
p
ritard.
p
riten.
mf
mp
p
Nad zwoja_mi cu_dnej ró_ży Zło_ty mo_tyl się ko_ły_sze;
A przy_ro_da tchnie ro_sko_szą, Ja_ko mło_da na_rze_czo_na
1ma volta dim. e rit.
ritard.
pp
Przy ko_chan_ku przed oł_ta_rzem.
a tempo
2da volta senza ritenuto
pp

a tempo, meno mosso
mf
p
pp
Cze_muż on, tyl_ko on, Wśród we_se_la te_go świa_ta Le_ży mar_twy,
riten.
p a tempo
molto rit.
pp più lento
mf
molto ritard.
ci_chy, smę_tny, Jak sié_ro_ta, któ_réj zo_stał tyl_ko Bóg! je_den Bóg!
pp
Andantino.
p
p
Wstań mój lu_by, wstań mój mi_ły, Do ko_chan_ki wyjdź z mo gi_ły,
p dolce

affrettando
mp
più lento
pp
ritard.
Ja cię przyj - mę wme ob - ję - cia, Ja cię tchnie - niem swem o - grze - ję;
pp
a tempo
p
Łez mych ro - są pia - sek z o - czu ci ob - my - ję, I twą piosn - kę
p
mf
p
u - lu - bio - ną śpie - wać bę - dę; I na pier - si twéj za - wi - snę,
ritenuto
poco più lento
mp
pp
mf
sf
Wie - cznie, wie - cznie i na zie - mi, i za zie - mią bę - dę two - ją mi - ły mój!
crescendo
dim.
sostenuto
mp a tempo
pp rallentando
sf

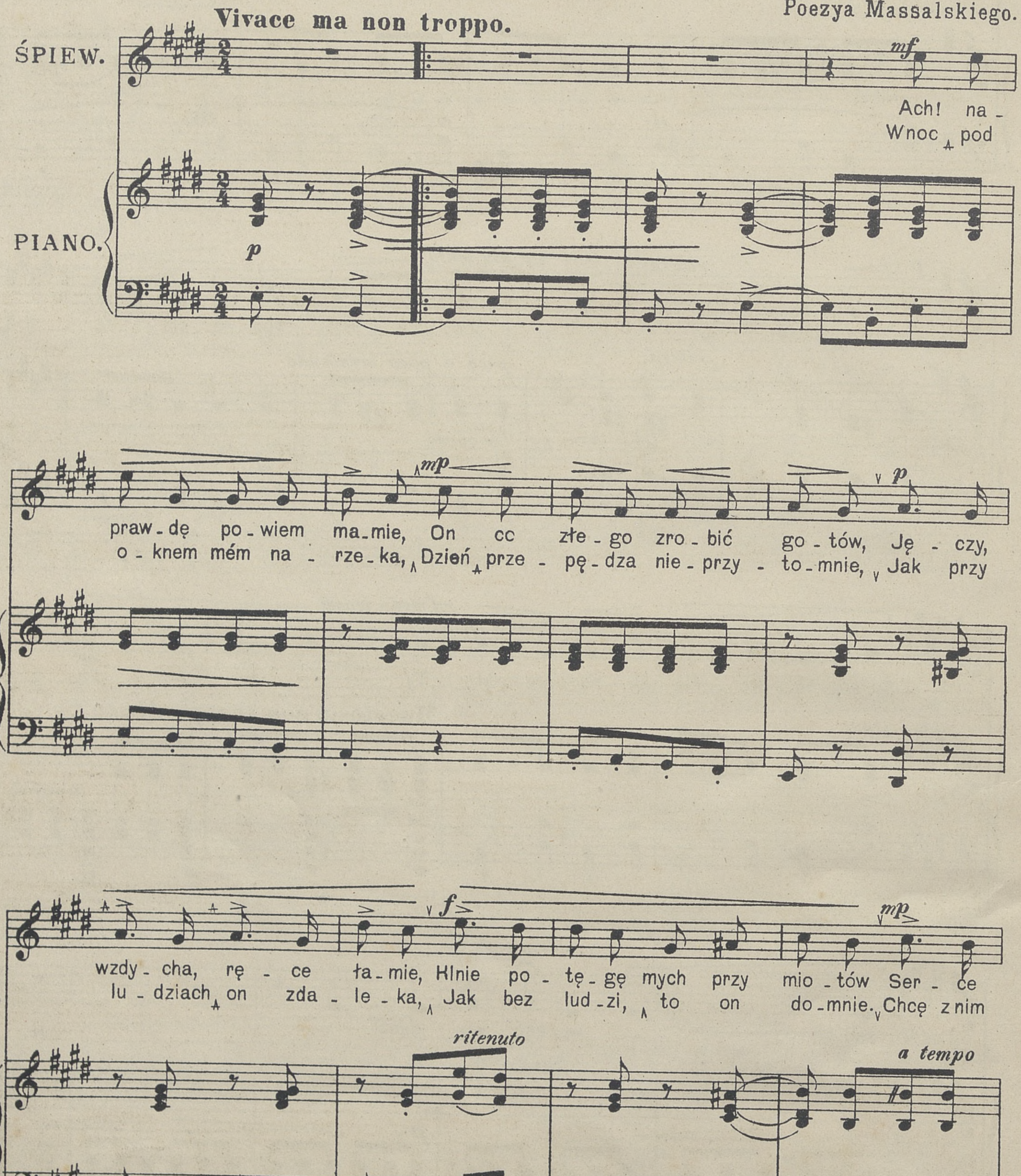

Più mosso.
p
lu - by mój! Wszyst - ko
1sze wyda:
mp
prόż - no! on nie sły - szy mo - ich ję - ków, on nie
crescendo
rallentando
più lento e dollente
divotamente
wi - dzi mo - ich łez! Ma - tko
pp
mp
u. c.
piu lento
Bo - ska! z nie - bie - skie - go tro - nu Twe - go Li - to - ści - wie na mnie spójrz,

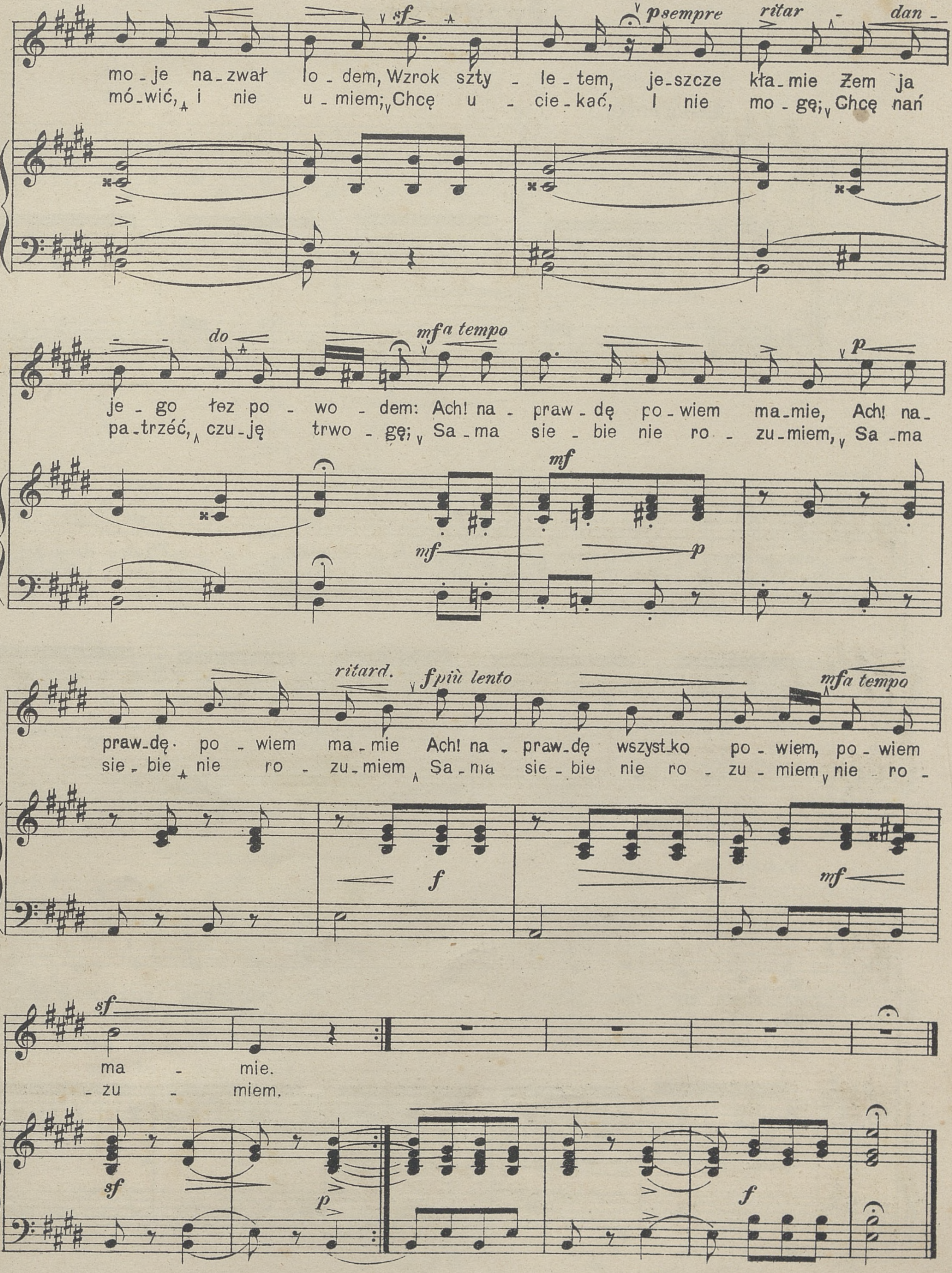

mp
mf
Skróć me ży - cie, pró - żne ży - cie, Przy ko - chan - ku daj mi spo - cząć
p
ritard.
mp piu lento
wie - cznym snem, I co zie - mia roz - łą - czy - ła,
poco a poco crescendo
tre corde
mf meno mosso
Świę - tą dło - nią ty na wie - ki Ty na wie - ki
Maestoso, non troppo lento.
mf sonore
ritard.
zno - - - wu, zno - wu złącz!
dim.
p

Dalibóg!

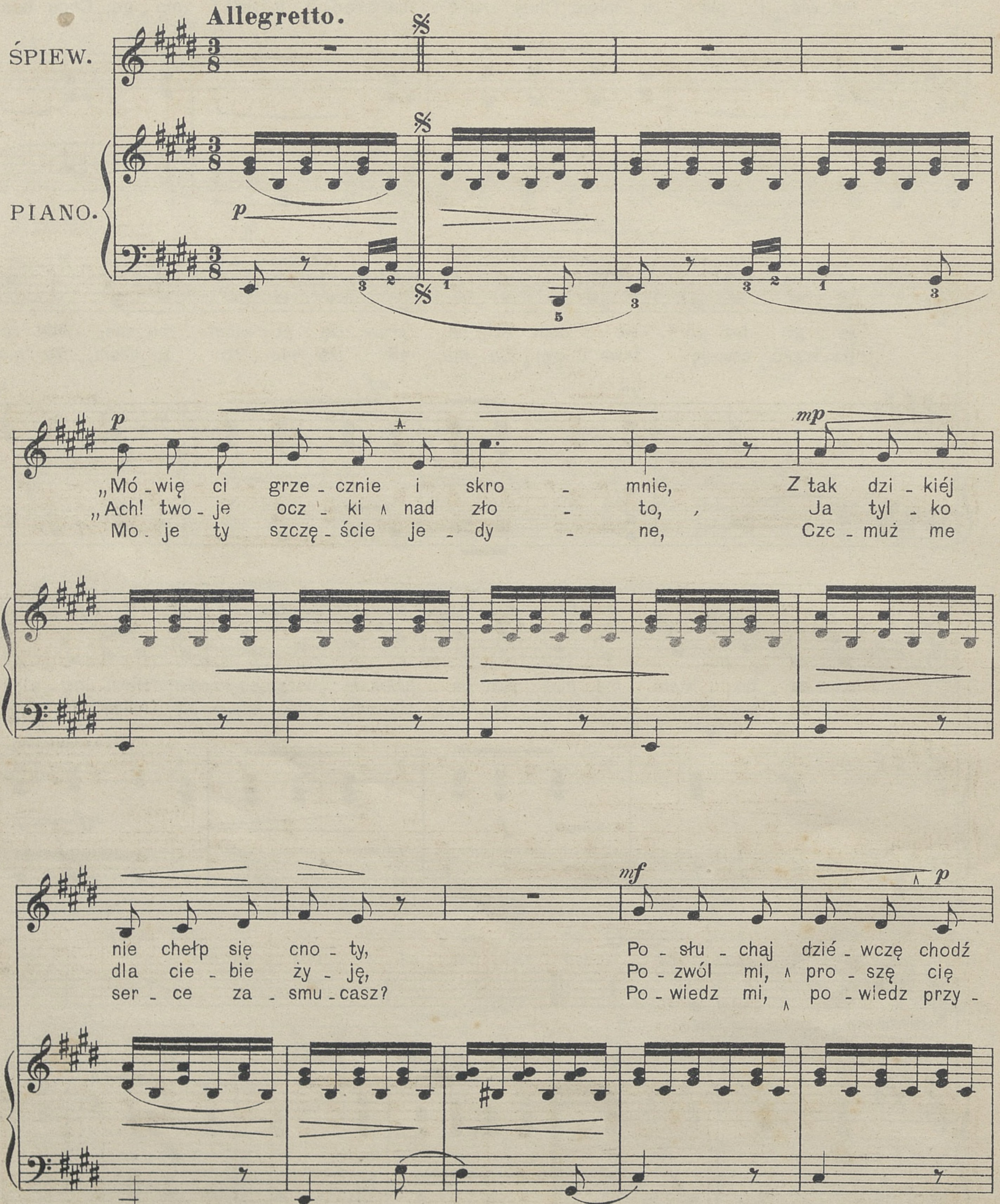
(Ach! naprawdę.)

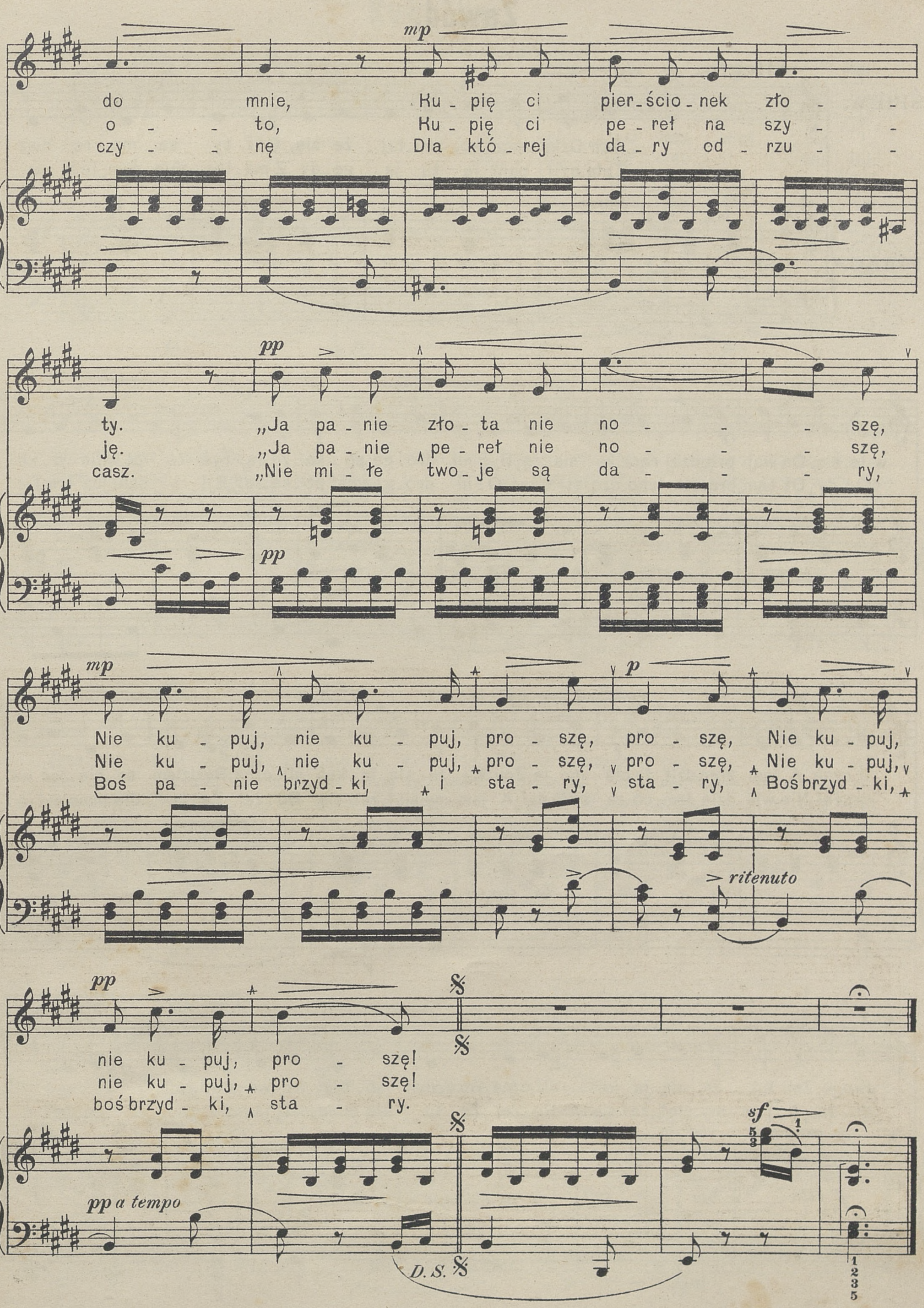
Poezya Massalskiego.

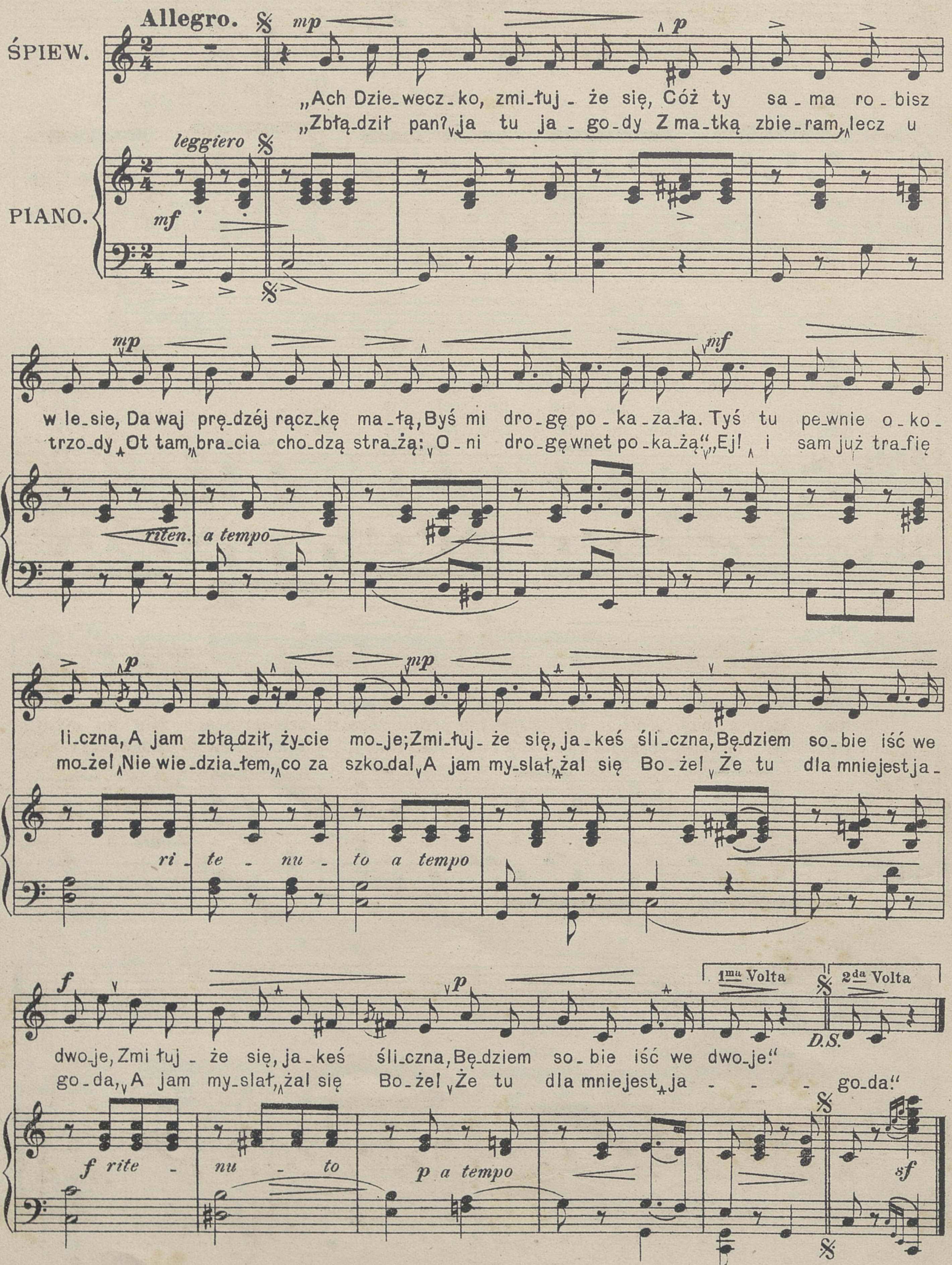

p sempre ritar - dan -
mo - je na - zwał lo - dem, Wzrok szty - le - tem, je - szcze kła - mie Żem ja
mó - wić, i nie u - miem; Chcę u - cie - kać, I nie mo - gę; Chcę nań
do
mf a tempo
je - go łez po - wo - dem: Ach! na - praw - dę po - wiem ma - mie, Ach! na -
pa - trzeć, czu - ję trwo - gę; Sa - ma sie - bie nie ro - zu - miem, Sa - ma
mf
mf
p
p
ritard.
f più lento
mf a tempo
praw - dę po - wiem ma - mie Ach! na - praw - dę wszyst - ko po - wiem, po - wiem
sie - bie nie ro - zu - miem Sa - ma sie - bie nie ro - zu - miem nie - ro -
f
mf
sf
ma - mie.
- zu - miem.
sf
p
f

Przyczyna.

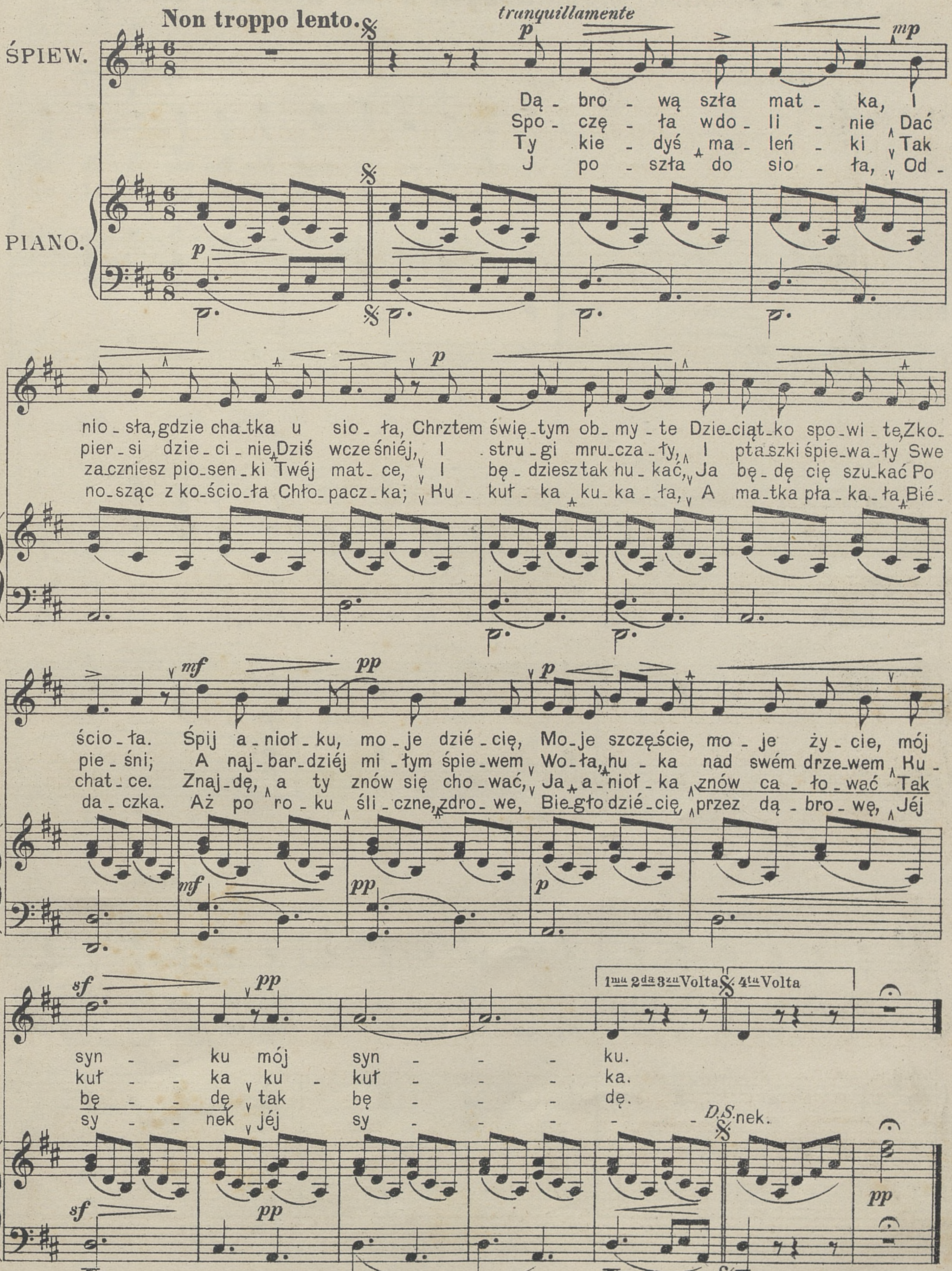

Allegretto.
ŚPIEW.
PIANO.
p
„Mó - wię ci grze - cznie i skro - mnie, Z tak dzi - kiéj
„Ach! two - je ocz - ki nad zło - to, Ja tyl - ko
Mo - je ty szczę - ście je - dy - ne, Cze - muż me
mp
nie chełp się cno - ty, Po - słu - chaj dzié - wczę chodź
dla cie - bie ży - ję, Po - zwól mi, pro - szę cię
ser - ce za - smu - casz? Po - wiedz mi, po - wiedz przy -
mf
p

mp
do mnie, Ku - pię ci pier - ścio - nek zło - -
o - - to, Ku - pię ci pe - reł na szy - -
czy - - nę Dla któ - rej da - ry od - rzu - -
pp
ty. „Ja pa - nie zło - ta nie no - - - szę,
ję. „Ja pa - nie pe - reł nie no - - - szę,
casz. „Nie mi - łe two - je są da - - - ry,
pp
mp
p
Nie ku - puj, nie ku - puj, pro - szę, pro - szę, Nie ku - puj,
Nie ku - puj, nie ku - puj, pro - szę, pro - szę, Nie ku - puj,
Boś pa - nie brzyd - ki, i sta - ry, sta - ry, Boś brzyd - ki,
ritenuto
pp
nie ku - puj, pro - szę!
nie ku - puj, pro - szę!
boś brzyd - ki, sta - ry.
sf
pp a tempo
D. S.

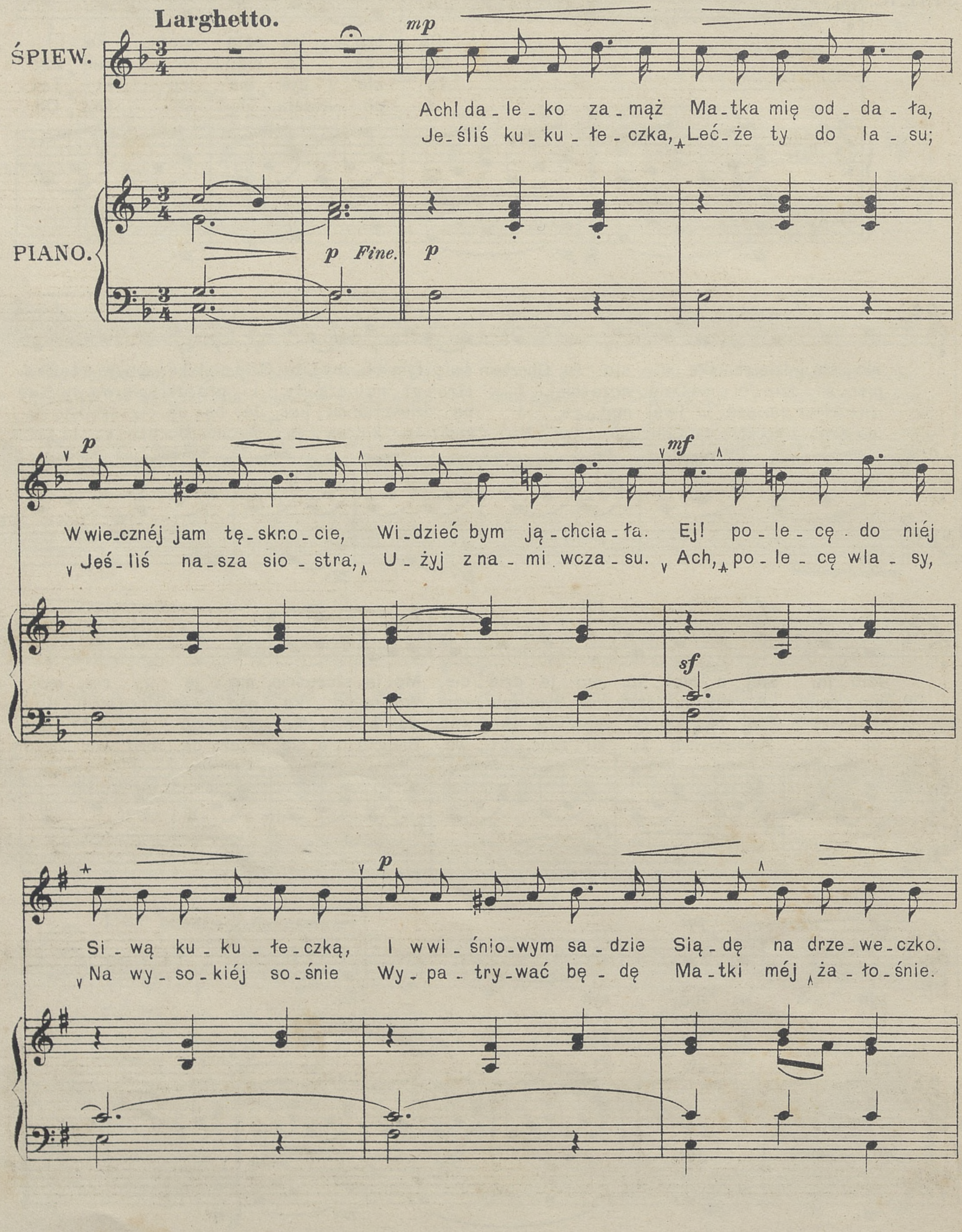
Zawód.

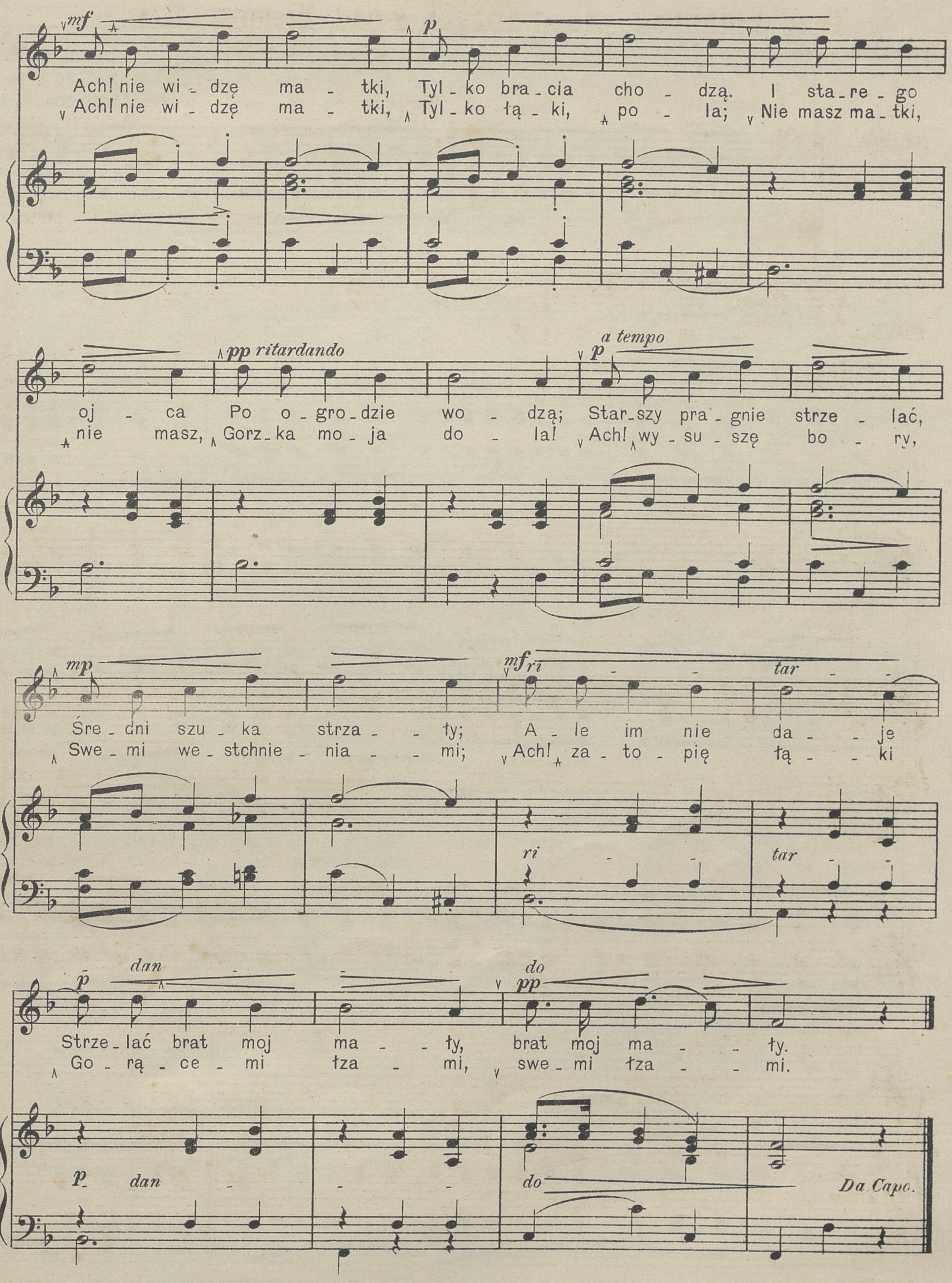

Allegro.
ŚPIEW.
PIANO.
leggiero
mp
p
mf
„Ach Dzie_wecz_ko, zmi_łuj_ że się, Cóż ty sa_ma ro_bisz
„Zbłą_dził pan? ja tu ja_go_dy Z ma_tką zbie_ram, lecz u
w le_sie, Da waj prę_dzéj rącz_kę ma_łą, Byś mi dro_gę po_ka_za_ła. Tyś tu pe_wnie o_ko_
trzo_dy, Ot tam, bra_cia cho_dzą stra_żą: O_ni dro_gę wnet po_ka_żą“, „Ej! i sam już tra_fię
riten.
a tempo
li_czna, A jam zbłą_dził, ży_cie mo_je; Zmi_łuj_ że się, ja_keś śli_czna, Bę_dziem so_bie iść we
mo_że! Nie wie_dzia_łem, co za szko_da! A jam my_slał, żal się Bo_że! Że tu dla mnie jest ja_
ri te_nu_to a tempo
f
dwo_je, Zmi łuj_ że się, ja_keś śli_czna, Bę_dziem so_bie iść we dwo_je.“
go_da, A jam my_slał, żal się Bo_że! Że tu dla mnie jest ja_ _ _ go_da.“
f rite_nu_to
p a tempo
1ma Volta
2da Volta
D.S.
sf

Kukułka.

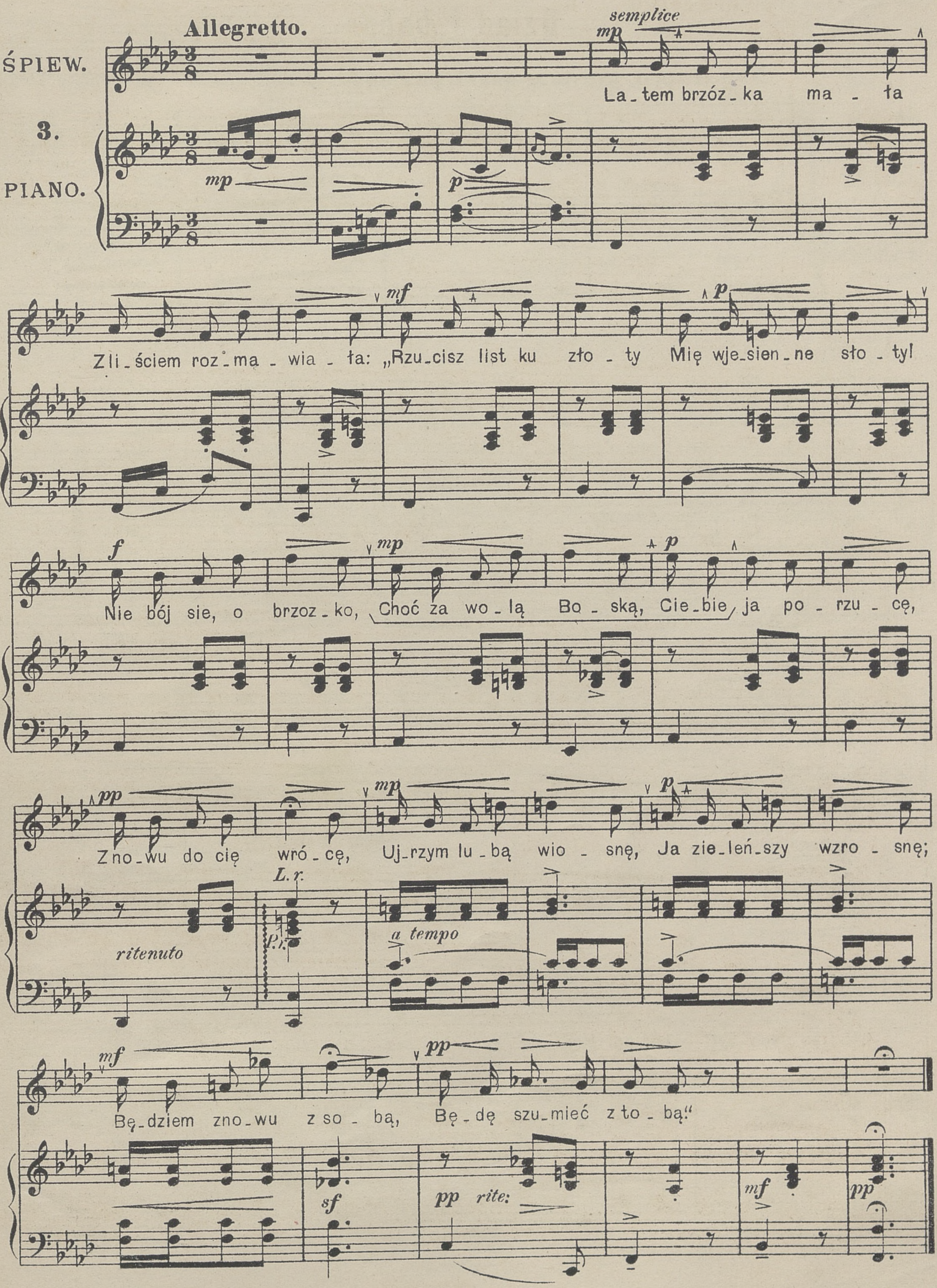

Non troppo lento.
tranquillamente
ŚPIEW.
PIANO.
Dą - bro - wą szła mat - ka, I nio - sła, gdzie cha - tka u sio - ła, Chrztem świę - tym ob - my - te Dzie - ciąt - ko spo - wi - te, Zko - ścio - ła. Śpij a - nioł - ku, mo - je dzié - cię, Mo - je szczę - ście, mo - je ży - cie, mój syn - ku mój syn - ku.
Spo - czę - ła wdo - li - nie Dać pier - si dzie - ci - nie, Dziś wcze - śniéj, I stru - gi mru - cza - ły, I pta - szki śpie - wa - ły Swe pie - śni; A naj - bar - dziéj mi - łym śpie - wem Wo - ła, hu - ka nad swém drze - wem Ku - kuł - ka ku - kuł - ka.
Ty kie - dyś ma - leń - ki Tak za - czniesz pio - sen - ki Twéj mat - ce, I bę - dziesz tak hu - kać, Ja bę - dę cię szu - kać Po chat - ce. Znaj - dę, a ty znów się cho - wać, Ja a - nioł - ka znów ca - ło - wać Tak bę - dę tak bę - dę.
J po - szła do sio - ła, Od - no - sząc z ko - ścio - ła Chło - pacz - ka; Ku - kuł - ka ku - ka - ła, A ma - tka pła - ka - ła Bié - da - czka. Aż po ro - ku śli - czne, zdro - we, Bie - gło dzié - cię przez dą - bro - wę, Jéj sy - nek jéj sy - nek.
1ma 2da 3za Volta
4ta Volta
D.S.

Trzy z piosnek wieśniaczych z nad Niemna i Dźwiny.

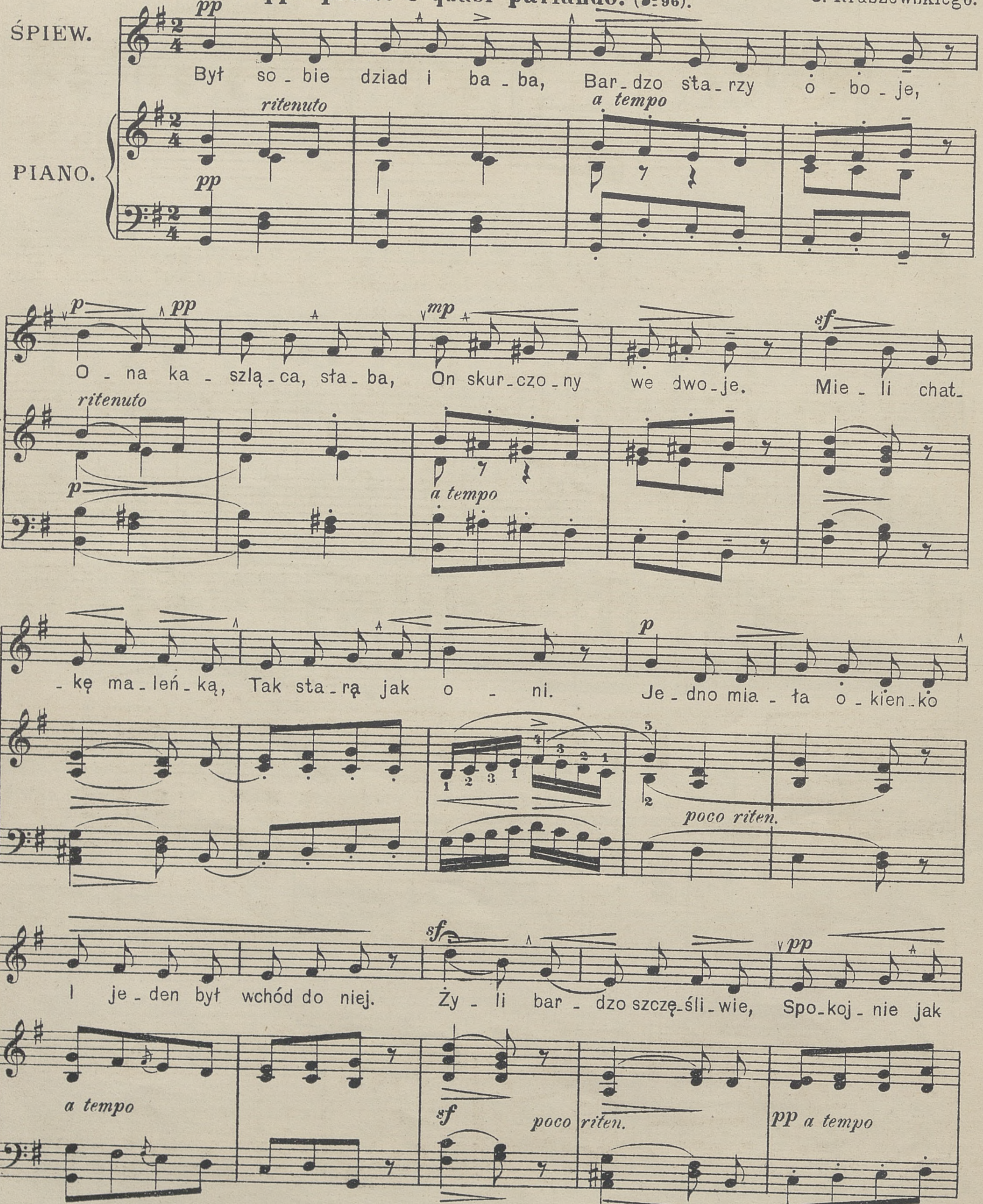

mf
p
Ach! nie wi - dzę ma - tki, Tyl - ko bra - cia cho - dzą. I sta - re - go
Ach! nie wi - dzę ma - tki, Tyl - ko łą - ki, po - la; Nie masz ma - tki,
pp ritardando
a tempo
p
oj - ca Po o - gro - dzie wo - dzą; Star - szy pra - gnie strze - lać,
nie masz, Gorz - ka mo - ja do - la! Ach! wy - su - szę bo - ry,
mp
mf ri - tar -
Śre - dni szu - ka strza - ły; A - le im nie da - je
Swe - mi we - stchnie - nia - mi; Ach! za - to - pię łą - ki
ri - tar -
p dan - do
pp
Strze - lać brat moj ma - ły, brat moj ma - ły.
Go - rą - ce - mi łza - mi, swe - mi łza - mi.
p dan - do
Da Capo.

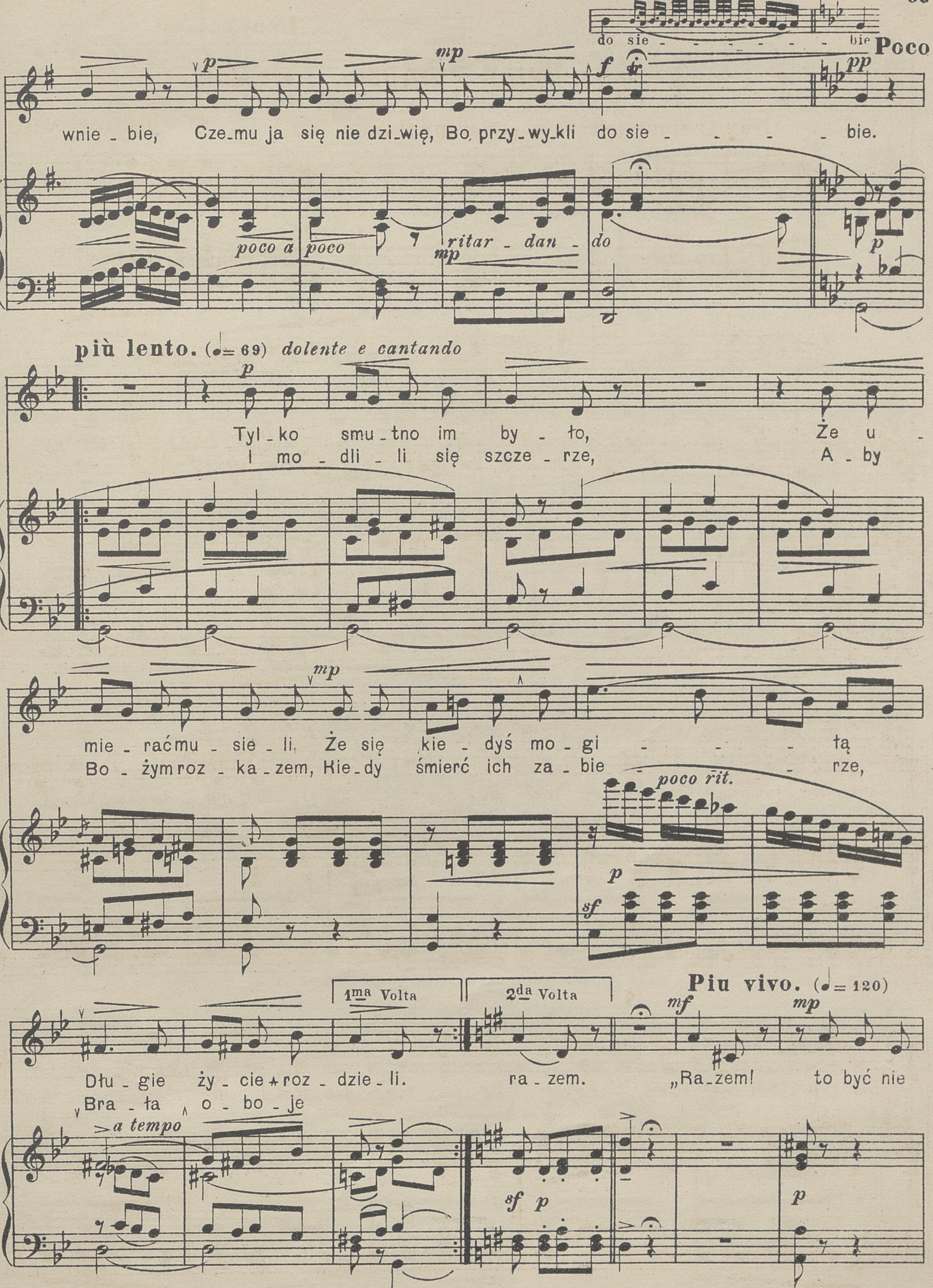

Allegretto.
ŚPIEW.
2.
PIANO.
p semplice
Co to za kwia_tek, za_wsze zie_lo_ny,
Za cóż mię oj_ciec za_mąż, wy_pra_wiał,
W każ_dej za_kwi_ta mi wio_śnie?
Kie_dy sam ni_gdy nie by_wa;
Cho_ciaż go zła_mię, choć u_szko_dzo_ny,
Bę_dzież po dro_dze lu_dzi za_ba_wiał,
Zno_wu jak przed_tém od_ro_śnie.
Py_ta_jąc czy_lim szczę_śli_wa.
Kie_dy w wia_ne_czek wpla_tam go so_bie,
Je_śli szczę_śli_we mo_je tam dzié_cię,
Kwi_tną w mych dło_niach wia_necz_ki;
Dzię_ki ci za to mój Bo_że;
Kie_dy mój war_kocz w wień_ce te zdo_bię,
Je_śli w nie_do_li ży_je na świe_cie,
Swie_że wy_da_ją li_stecz_ki
Nie_chaj Twa ła_ska wspo_mo_żo.
rallen_tan_do
a tempo

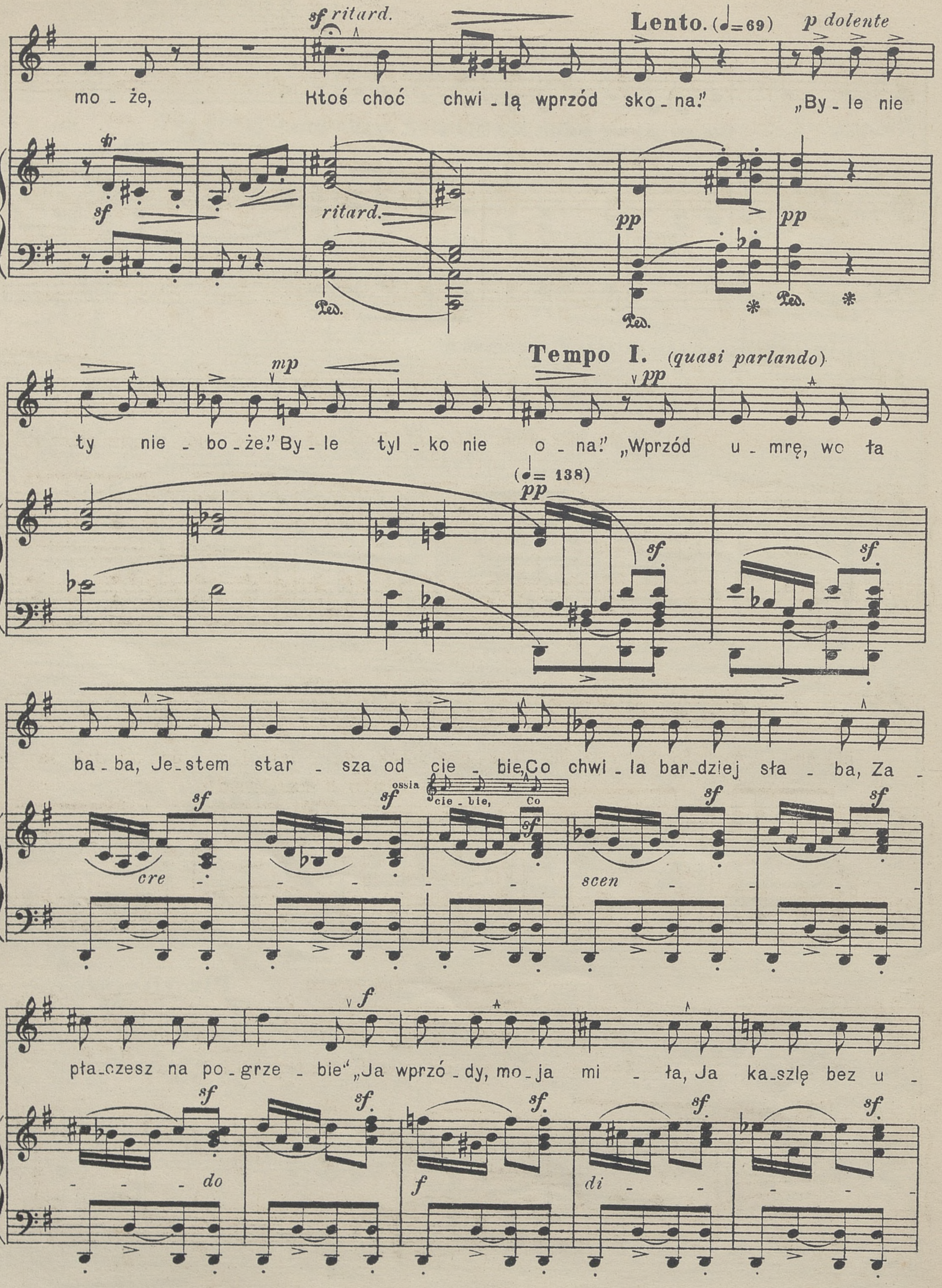

Allegretto.
ŚPIEW.
3.
PIANO.
semplice
La_tem brzóz_ka ma - ła
Zli_ściem roz_ma - wia - ła: „Rzu_cisz list ku zło - ty Mię wje_sien_ne sło - ty!
Nie bój sie, o brzoz - ko, Choć za wo - lą Bo - ską, Cie_bie ja po - rzu - cę,
Zno_wu do cię wró - cę, Uj_rzym lu - bą wio - snę, Ja zie_leń_szy wzro - snę;
Bę_dziem zno_wu z so - bą, Bę_dę szu_mieć z to - bą!"
ritenuto
a tempo
rite:

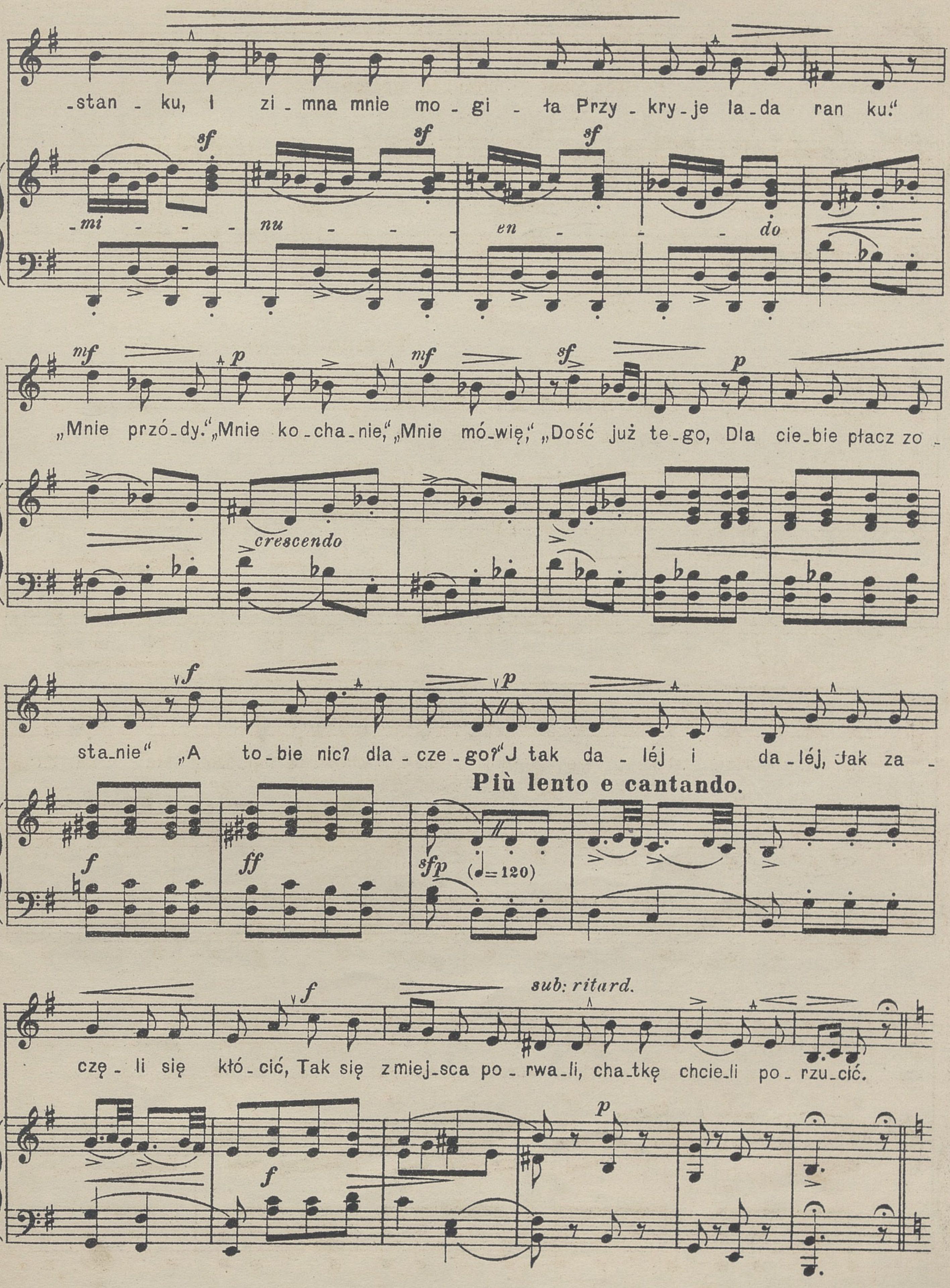
Dziad i baba.

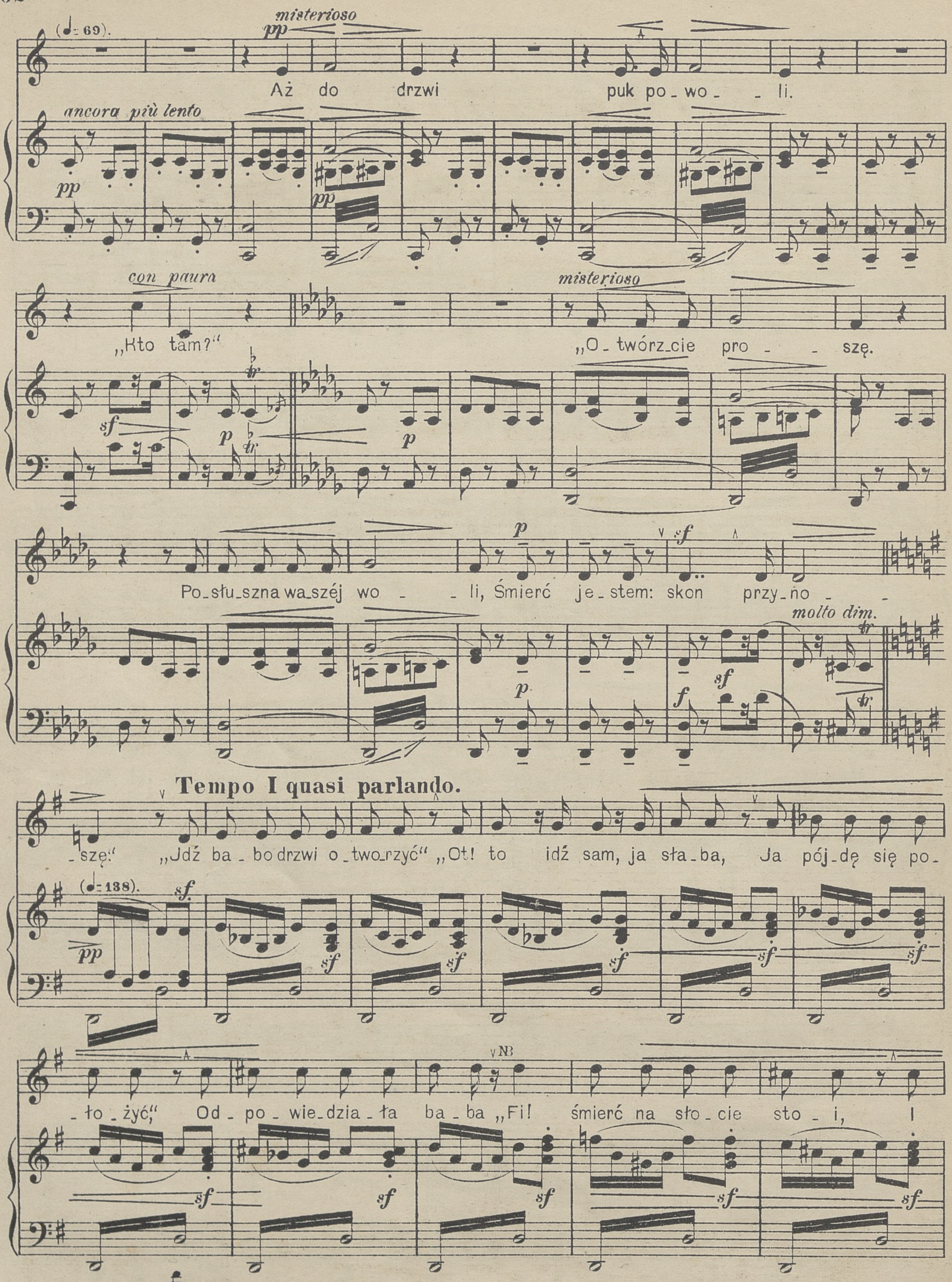
Non troppo presto e quasi parlando. (♩= 96). J. Kraszewskiego.

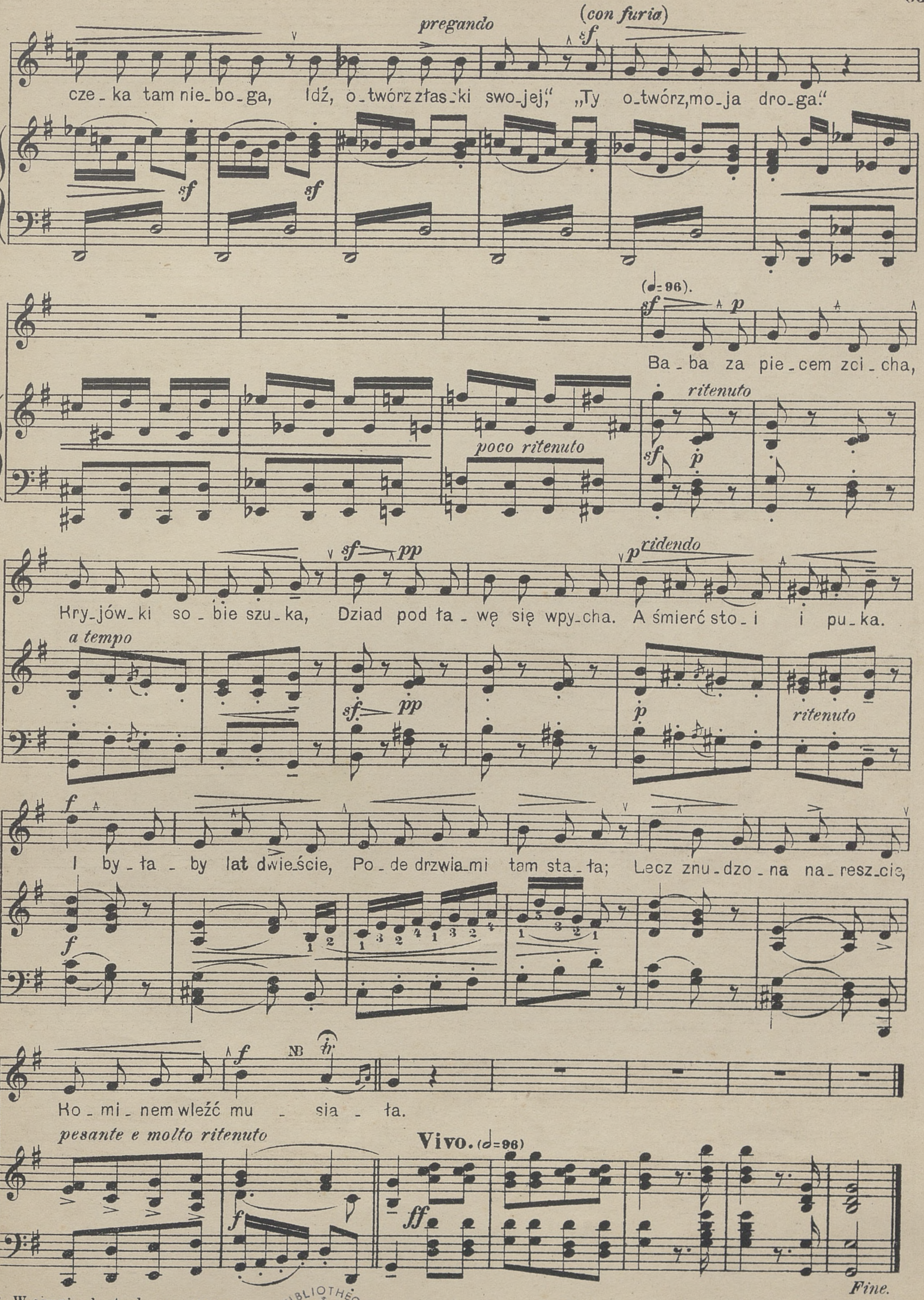

do sie - - - - - - - bie
Poco
mp
f
pp
wnie - bie, Cze_mu ja się nie dzi_wię, Bo przy_wy_kli do sie - - - - bie.
poco a poco ritar - dan - do
mp
p
più lento. (♩= 69) dolente e cantando
p
Tyl - ko smu - tno im by - ło, Że u -
I mo - dli - li się szcze - rze, A - by
mp
mie - raćmu - sie - li, Że się kie - dyś mo - gi - - - - łą
Bo - żym roz - ka - zem, Kie - dy śmierć ich za - bie - - rze,
poco rit.
p
sf
1ma Volta
2da Volta
Piu vivo. (♩= 120)
mf
mp
Dłu - gie ży - cie roz - dzie - li. ra - zem. „Ra_zem! to być nie
Bra - ła o - bo - je
a tempo
sf p
p

sf ritard.
Lento. (♩=69)
p dolente
mo - że, Ktoś choć chwi - lą wprzód sko - na!" „By - le nie
sf
ritard.
pp
pp
Tempo I. (quasi parlando)
mp
pp
ty nie - bo - że!" By - le tyl - ko nie o - na!" „Wprzód u - mrę, wo ła
(♩= 138)
pp
sf
ba - ba, Je - stem star - sza od cie - bie, Co chwi - la bar - dziej sła - ba, Za -
ossia
cie - bie, Co
cre - - - - scen - - -
pła - czesz na po - grze - bie" „Ja wprzó - dy, mo - ja mi - ła, Ja ka - szlę bez u -
f
do
f
di - - - -

-stan - ku, I zi - mna mnie mo - gi - ła Przy - kry - je la - da ran ku."
-mi nu en do
„Mnie prze - dy." „Mnie ko - cha - nie," „Mnie mó - wię," „Dość już te - go, Dla cie - bie płacz zo -
crescendo
sta - nie" „A to - bie nic? dla - cze - go?" J tak da - léj i da - léj, Jak za -
Più lento e cantando.
(♩= 120)
czę - li się kłó - cić, Tak się z miej - sca po - rwa - li, cha - tkę chcie - li po - rzu - cić.
sub: ritard.

NB ad lib: falcetem (dla głosów mezkich) Fi! śmierć.

NB W oryginale tryl opuszczony.

W drukarni i litogr. W. Grosse w Moskwie.

Finger,
Strafrecht.
I.

Das Strafrecht